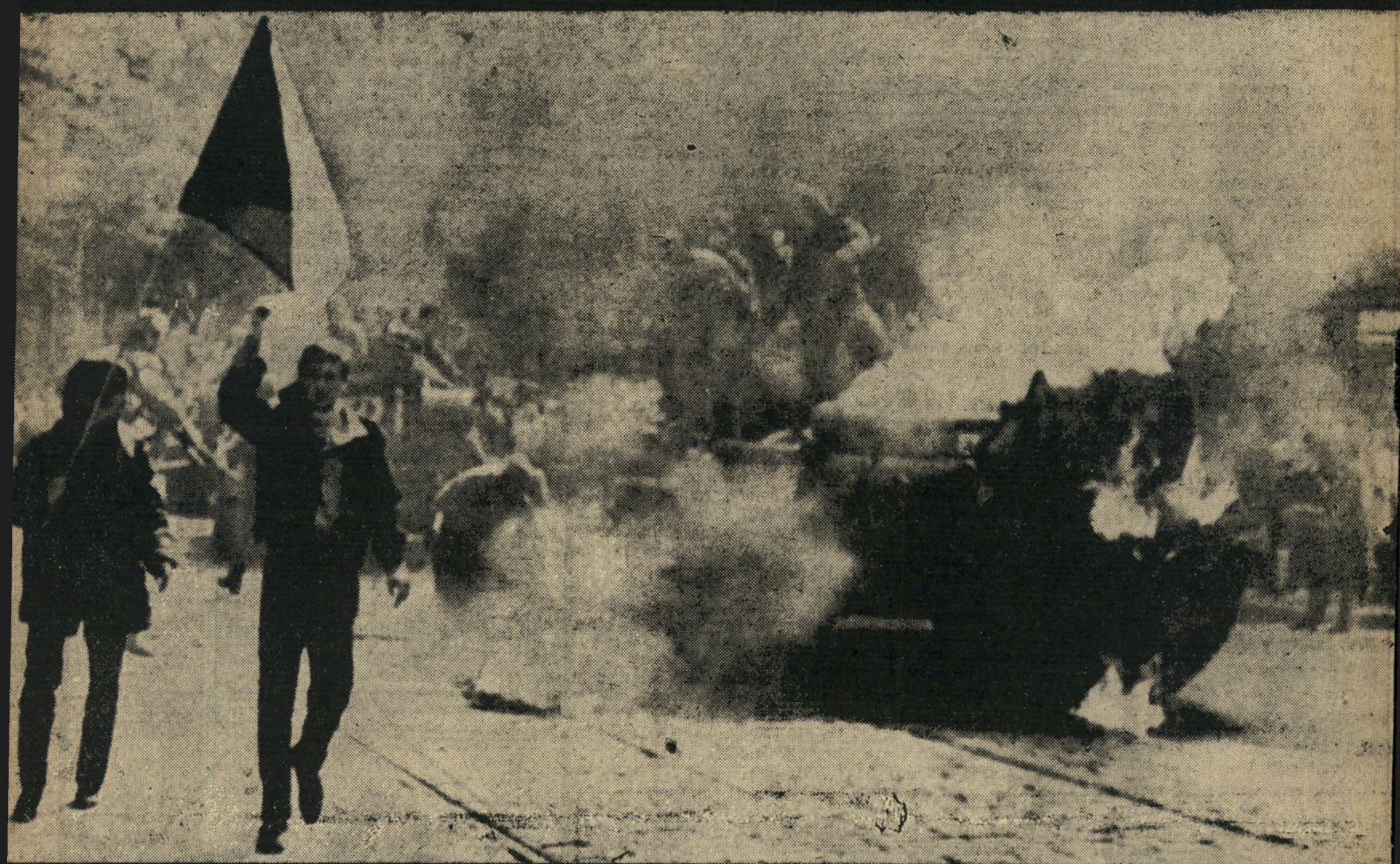

העולם הזה

היום צ'כיה

מחר דומניה

האם זה יכול

לקרות כאן?

המכס אמר לו: "זה הולך לצנוורה".
במשרד הצנוורה לא ידעו, כמובן, דבר
על ההתרמה.
למחרת הוזמן זהבי למשרת נמל חיפה.
הוא חשב שעומדים להחזיר לו את החומר.
תחת זאת הודיעו לו שהוא עצור ל-48
שעות, כחשוד בהבאת חומר עויין למדינה.
לשווא הסביר להם שחומר זה אינו להפצה
(ממילא הביא רק עותק אחד מכל פירסום),
ושהוא נאסף רק לצרכי כתיבה בהעוזה
הזה. הוא אפילו הציע להם לראות את
רשימותיו, בהן הספיק כבר לסווג את ה-
חומר לצרכי פירסום בעיתון. "אני עיתון"
נאי וזהו חומר עיתונאי, התעקש להסביר.
לא הועיל דבר. הוא הוכנס לכלא —
ומיד הכריזו על שביתת-רעב.

ראינו בכך פגיעה חמורה בחופש האי-
פורמציה וחופש העיתונות, ונקטנו בצעדים
שנראו לנו. כנראה שגם במשרתה גבר
השכל הישר: אחרי לילה בכלא, ואחרי
שהובא בפני יופא משטרה, שוחרר זהבי.
השבוע מתפרסמת כתבתו הראשונה על
פגישותיו בסופיה. בשבוע הבא אני מקווה
שנוכל לפרסם את הפרק הסנסציוני השני:
פגישה ראשונה בין עיתונאי ישראלי לבין
נציגים רשמיים של אל-פתח.

★ ★ ★

כבר התרגלנו לספורט הלאומי של
ניגוח העולם הזה ודעותיו. מצטיינים בזה,
לאחרונה, אנשי-דק"ח.
העיתון הערבי שלהם, אלי-איתחאד, פתח
בפני כל הרוצה לשלח בנו חיצים של שינאה
או השמצה. זה לא מפריע לנו.
לדק"ח יש גם ביטאון בעברית, בשם זו
הדרך, ההולך בדרכו של אלי-איתחאד, לא
רק במה שנוגע לתורה הקומוניסטית בכללה
אלא גם במה שנוגע ליחסה של מפלגה זו
לעולם הזה, בפרט.
וכך אפשר היה לקרוא, בגיליון האחרון
של זו הדרך, את הפגינה הריטורית הבאה:
בגיליון מיום 24.7.68 של שבועון העולם
הזה כתב עוזרו הראשי, חיי אורי אבנרי,
במאמר ראשי שכותרתו "פסק דין" ואשר
זן בתחרויות בצ'כוסלובקיה באותם י-
מים, ובמסקנה מהן: "נחתך גורל הקומוניזם".
במאמר, שיעודו היה לתרום להסתה
האנטי-סובייטית המתנהלת סביב העניין ה-
צ'כוסלובקי, לוה בקריקטורה-קומוניסטית
מהסוג הזול ביותר.
עוד כתב א. אבנרי, באותו המאמר: "הם
(שליטי הקרמלין) חוששים כי הליברליזציה

עורר-דין תלאיבי ידוע, אחד מקוראי
נו הקבועים, עשה דבר בלתי-רגיל: שלח
לא-מזמן למערכת שלושה זרי-פרחים, אלי-
הם צירף את המכתב הבא:

"לעורך מדור תמרוקים — בתודה. זה
חלק מהפרחים שבחודאי לא הייתי מקבל
לולא פירסמת שהשבוע מלאו לי 48 שנים.
הצדק מחייב שתיהנה יחד עימי מן התוצר
אות. חוץ מזה, אין לנו מספיק אגרסלים".
פירסום השורות הבודדות בתמרוקים בא
כהפתעה לאותו פרקליט. הוא אומנם קונה
את העולם הזה מדי יום שלישי בערב, מיד
עם הופעתו, אבל אין הוא מגיע לידי קרי-
אתו אלא כעבור
יום או יומיים. עד
אז, הגליון הוא ר-
כוש הבלעדי של
אשת-הפרקליט.

תדהר

כך קרה, שיצא
ביום הרביעי ל-
עבודתו, כבכל יום
רגיל. ברגע שהגיע
למשרדו, הסתבר ש-
בכל זאת היה משי-
הו מיוחד ביום ה-
זה. "מר פלוני טי-
לפן", הודיעה ה-
מוכירה, "הוא מאחל לך מזל טוב".
היא לא ידעה למה, וגם הפרקליט לא
ניחש.

אחרי שהתברר, סיקרן אותו במיוחד: "מ-
נני ידעתם כל הפרטים האלה עלי?"

★ ★ ★

האמת היא, שקל להשיג סוג זה של
אינפורמציה והוא מרוכז בארכיון של כל
עיתון רציני. יש גם ספרים שהם אוצרות
גנוזים של אינפורמציה אישית, מן הסוג ש-
המדור תמרוקים גדוש בה.
הבולט בהם הוא ספר בעל כריכה ירד-
קה, הנושא את השם אנציקלופדיה לחלוצי
הישוב ובוגריו, בעריכתו של דוד תדהר.
עורך המדור תמרוקים, הנערך רבות באנציק-
לופדיה הזאת, חיבר לכבודה את הקטע הבא:
הופיע הכרך ה-7 של האנציקלופדיה
לחלוצי הישוב ובוגריו של דוד תדהר,
אשר הכרך הראשון שלו הופיע בשנת
1947. תדהר (71) התגבר על מחלתו (אוש-
פז פעמיים, בשנה האחרונה, בבית-חולים
איכילוב), הוציא תוך מספר חודשים שני
כרכים של האנציקלופדיה, בה הוא רואה
גולת-ההכחדה של הקאריירה המגוונת שלו,
העשייה בהישגים בלשיים (הוא היה קצין
המשטרה העברי הראשון בארץ-ישראל ה-
מנדטורית) וספרותיים (מלבד האנציקלופ-
דיה, גם ספר-זכרונות מרתק וספרי בלשים).
הכרך האחרון עשיר במיוחד בדמויות
אקטואליות, כגון רביאלוף חיים ברי-לב
(נולד ב-16.11.1924 בחינה, לאביו מנחם
ברזלובסקי, מראשי תעשיית-הטקסטיל ב-
יגוסלביה, ולאמו דבורה בת יצחק וילקוני-
סקי); אלוף עזר וייצמן (נולד בתל-אביב,
ארבעה חודשים ו-30 יום אחרי בר-לב, ל-
אביו האגרונום יחיאל וייצמן, אחיו של ד"ר
חיים וייצמן, נשיאה הראשון של מדינת-
ישראל); חיים חפר (נולד ב-29.10.1925
בסוסנוביץ שבפולין, לאביו יששכר פיינר;
עזריה רפפורט (נולד בתל-אביב ב-
13.5.1924, כיום כוכב הטלוויזיה הישרא-
לי); גנאל מוסינזון (נולד ב-25.12.1917
בעיר-גנים ליד תחת-תקוה, אבי המחנות
אלודורד קזבלן וכו', והבנים אביטל, עדי,
נחום ויונתן).

וכאן, אחרי נשימה ארוכה-ארוכה, אני
רוצה להוסיף לדוד תדהר איחולי חיים
ארוכים ועבודה פוריה, ושיוציא עוד ועוד
כרכים של האנציקלופדיה שלו.

★ ★ ★

לפני כחודש נשלח נתן זהבי מטעם
מערכת העולם הזה לכסות את פסטיבל
הנוער בסופיה. מכיון שהיה ברור כי ב-
מיפגש זה, הנערך בחסות מוסקבה, תהיה
בעיית ישראל-ערב אחד המוקדים החשוב-
בים, הוטל על זהבי לראיין את מירב ה-
נציגים הערביים שם. במיוחד: את מישלחת
אירגון אל-פתח.

השבוע שב זהבי על סיפון האונייה ונוט
לנמל חיפה, יחד עם המישלחת הישראלית.
מכיון שהמפגש השתתפה, רשמית, רק מישל-
חת מטעם רק"ח, חיכתה לחוזרים קבלתי-
פנים מחמירה במיוחד בנמל. זה לא הפתיע
את זהבי. אבל כאשר החרימו אצלו את כל
החומר שהוא אסף בסופיה — תצלומים,
חוברות-העמולה וכו' — ואסלו הרשימות
שהוא רשם — נאזה לו הדבר משונה. קצין

התיקון הקטן

אל תצבע את פנים המקרר כי אין צורך בכך.
טמבור-ספרי נועד לצביעת פגמים קטנים
בצבע של המקרר בבית, האופנים של הילד,
עגלת התינוק, מכונת הכביסה של הגברת
או פגמי צבע של מכוניתך. טמבור-ספרי
באחד-עשר גוונים נפלאים יתקן את הפגמים.
טמבור-ספרי מכסה כל פגם. לנוי ולהידור:

טמבור ס

סיגרים "אגיו"

סיגרים הולנדיים באיכות מעולה!

נסה
אם אתה
ותהנה
מהנחמה
ביותר!

מבחר
מגוון
בגודל
ובטעם!

יבא והפצה בלעזית ישראל:
מ. ברגר
חיפה, כיכר ביאט 2, ת.ד. 1987
טל: 88551

זהבי בסופיה

(בצ'כוסלובקיה) של המישטר תביא לי-
התמוססותו גם בבית-המועצות, אחרי חמי-
שים שנה של שלטון קומוניסטי.
אנו מצפים בסקרנות, מה יכתוב ח"כ
א. אבנרי עכשיו, אחרי פירסום גילויי-
הדעת של בראטיסלבה (עליו חתמו גם
מנהיג צ'כוסלובקיה, שהוא קרא לארגן
תמיכה ישראלית בהם) על גורל הקומוניזם
בכלל ובצ'כוסלובקיה בפרט?

ומה יכתוב על כך בעוד חמישים שנה?
קשה לי לומר ברגע זה מה יכתוב העולם
הזה בעוד חמישים שנה. אבל אם עורכי זו
הדרך עדיין מעוניינים לקרוא מה כותב אורי
אבנרי על הפלישה לצ'כוסלובקיה, יענינו נא
בהנדון של השבוע. כי בינתיים פלשו ה-
סובייטים לצ'כוסלובקיה. כפי שניחש אבנרי,
ולא ניחשו ראשי-דק"ח.

אשכנז

מכתבים

גבול בטחון

מה דעתכם על הטענות הבאות?
"לא מזמן התקף אותנו אויב זר, וזוהי ש-
הכריו בגלוי על כונתו להשמידנו."

"במאמץ עלילתי, ומיכוח שכל אחד מ-
בחורינו ידע כי הוא מגן על חייו עמו ממש,
הצלחנו להתגבר על האויב, ואף לכבוש
שטחים נרחבים, תוך כדי רדיפה אחרי
צבאותיו המובסים."

"בשטחים המוחזקים הנהגנו מיסטר ליב-
רלי מאוד, ואיפשרנו לתושבי המקום לנהל
את ענייניהם לבדם. אבל איננו יכולים להס-
כים לזה שהם ינהלו פעילות עוינת לנו,
או שהם ישתפו פעולה עם אויבנו, הוואי-
מים שוב להשמידנו."

"אין מה לדבר על נסיגת חיילינו מן ה-
שטחים שכבוש. תהיה זו התאבדות מצידנו.
אנחנו צריכים לשמור על כל השטחים ה-
מוחזקים, כי זהו גבול-הבטחון שלנו."
תנחשו מי אמר את הדברים.

שמואל ארצי, תל-אביב

● מכיוון שהקורא ארצי לא סמך על
כושר הניחוש שלנו, הוסיף בהערות שוליים:
"הדברים אמרו השבוע עלייך דובריט
סובייטיים, להצדקת ההתערבות הסובייטית
בצ'כוסלובקיה, שנכבשה בעיקבות הפלישה
הנאצית לברית-המועצות במלחמת-העולם ה-
שנייה."

המטוס והפליטים

לאחר שמטוס אל-על נחטף עליידי חבלנים
פלסטיניים והוחזק עליידי אלג'יריה, הודע
זע כל העולם התרבותי, הועם נגד חוספי
המטוס ונגד הכדינה שהמשיכה להתחזק בו
מובן ומוצדק בהחלט. אך אי אפשר להבין
למה לא התעוררה מחאה דומה כאשר כפרים
על תושביהם הערביים נהרסו ונמחקו מיד
לאחר מלחמת-ששת-הימים — והתושבים
נשלחו כפליטים חסרי-כל.

האם גורלם של אנשי צה"ת-המטוס,
המוחזקים בתנאי-בית-הבראה, יותר חשוב

מגורלם של פלחים, שאיבדו את בתיהם או
את קרקע-מחיתיהם?

שלום זמיר, אמירם

בני האירואודוגיה

בהעולם הזה (1603), וגם במהדורת
אוגוסט של הירחון הערבי שלכם, הדעה
אל עלאם, פורסם מאמר על ירושלים, ה-
מיוחס לי.

לא הודעתם לקוראים שזוהי גירסה
ערוכה ומתמזתת בצורה מיוחדת במינה.

המקור כלל 10 אלף
מילה, וקראו לו
"גפילת ירושלים".
כתבתי אותו זמן ק-
צר לאחר מלחמת-
ששת-הימים, והוא
הופיע בגליון דצמ-
בר של הירחון ה-
אמריקאי אברגרין
רבי.

שלייפר

מתקבל. הרושם
שאינו כותב עובד-
כס. כן קיים עיוות
רציני של השקפי-
תי, בשעת התירגום, התימצות והעריכה —
במקורו, כלל מאמרי סיכום העימות ה-
היסטורי בין הציונות לערבים, וכן תיאור
אישי של גפילת ירושלים הערבית ו-
כיבושה.

אעיר רק שכל הפרטים הנוגעים לביוה
ישראלית, הכאת אורחים, השמדת בתים
ערביים וביוזון מקומות-קדושים ערביים,
וכן של הפצצת הרובע המוסלמי שבין
חומות העיר העתיקה וכן השימוש בנאפא-
לם נגד עמדות הערבים באוגוסטה ויקטור-
ריה" — הוצאו מן הנוסח "המתורגם"
שלכם.

תאור אישי של פסיכולוגיית-המונים ב-
עיר, לפני המלחמה, הוצא מן ההקשר ה-
היסטורי שלו, והפך אצלכם להתקפה זדונית
על המנהיגות הערבית המכובדת. אין דבר
הרומז יותר על מה שאני רואה ככחונות

השבועון שלכם, מן הפסוק המסיים את ה-
סירוס, ממנו אפשר להסיק שאני מקבל את
הרעיון, קידמה ערבית תחת אפוסטרופוס
הישראלים. הפסוק המקורי הבהיר שאני
רואה אפשרות כזאת כבלתי-נעימה, הן מ-
בחינה מוסרית והן מבחינה אסתטית.
אני יכול אלא להכחיש את המאמר ש-
ייחסתם לי.

עבדאללה שלייפר, ירושלים
● העולם הזה העתיק מן המאמר, ש-
הופיע בירחון האמריקאי, רק את הקטעים
המתארים את כיבוש העיר, וזאת בלי שום
שינוי או עריכה. הסקירה ההיסטורית של
הקורא שלייפר שנועדה לקהל זה, אינה
יכולה לעניין קהל ישראלי.

הוותיק ביותר

לדעתכם (העולם הזה 1613) אלוף אפרים
בן-ארצי, מי שהיה מנכ"ל אל-על, הוא זה
שהיה הקצין גבוה-דרגה ביותר בין
מתגוררי-הירושלם לצבא הבריטי: היתה לו
דרגת לוטננט-קולונל (סגן-אלוף).
ולא דקתש פורטא: קודם כל, היו ב-
צידו עוד כמה וכמה סא"לים משלנו; אך
— וזה העיקר — הגבוה מכולם לא היה
אלא הרוסא הצעיר, ד"ר רפאל (רפי) גינזין
— כיום מנכ"ל משרד-הבריאות.

הוא נחמנה לפני כ-25 שנה למנהלו של
בית-החולים הצבאי האדיר ברפיח, ארץ-
ישראל — שהיה אז החשוב והמשוכלל ב-
מזרח התיכון.

הוא הצליח להעפיל או לדרגת קולונל
מלא — אל"ם.
נכון, לעומת זאת, שבן-ארצי השיג שיא
אחר: הוא גורם המסיים בהצלחה של לא
פחות מ-17 בתי-ספר וקורסים צבאיים.
זהו ודאי שיא השמור רק לו.

אריה אמיתי, רחובות
ב.ב. הזקנה
אני באמת לא מבין את התלהבות ה-
חתיכים אחרי ב"ב, הזקנה והמתבלה.
בריגיס בארדו ירדה מן האופנה. אתם
רוצים הוכחות? בעצמכם פירסתם אותן.

החזירי לשערך שנפגם בשמש ובים את חיותו וגמישותו

לתסרוקת נאה, להרגשה נעימה ולשער בריא
מוצרי השער של:

REVLON

ספריי "נקי" שומר על התסרוקת, מקנה ברק וזוהר מבלי להקשות
את השער, אינו מושפע מלחות האוויר. מוצע בשני סוגים:
1. לשער רגיל — REGULAR; 2. לשער רך — HARD TO HOLD.
ספריי "רך" המחזיק את התסרוקת לשעות רבות, מיועד בעיקר
לנשים בעלות שער קצר ועדין.
לייצוב (FIXATURE) תסרוקת מסודרת. מקל על סדור התסרוקת
והתקנתה מחדש בבית. מונע התפרקות השער ברוח.
לחיפה — מסלק אבק ושומנים. משאיר את השער רך, מבריק
ורחיני. ניתן להשיגו בסוגים שונים:
1. לשער רגיל; 2. לשער שמן; 3. לשער יבש או מובהר.
בנוי על סוד חלבונים וחומצות אמיניות.
מיוחזקת "למלא" שער דהוי ושרוף ב"חיים חדשים" בפרט לאחר
תקופת הקיץ, השפעת השמש והרוחצה בים. ה-FLEX יחיד במינו ואין
דומה לו. אידאלי לטיפול בשער צבוע, שברירי ויבש.

LIVING CURL
SATIN SET
SET & STYLE
AQUAMARINE SHAMPOO
FLEX

החודש ינתן יעוץ קוסמטי אישי חינם ע"י יועצות היופי של "רבולן" בפרפומריות:

29.8	„אדיס“, תל-אביב, אבנ-גבירול 52
29.8	„טאוסניג“, רמת-גן, הרואה 23
28-29	„פמינה“, חיפה, הנשיא 135
27.8-28	„בשמת“, ירושלים, המלך גורג' 6
28.8	„סברניה“, תל-אביב, אלנבי 64
29.8	„פריז“, חולון, ככר ויצמן 5

יעוץ אישי חינם ניתן ב"בית רבולן, רח' חובבי ציון 65, תל-אביב, טל. 247555 בימים ב-ד' בין השעות 16:00-18:30.

מכתבים

אינו חתת חסותם. עם האפיונה המתאימה הגעתי לראשון. שם קיבל אותי פקיד ב' צעקות וגידופים ואמר, כי בראשון יש מס' פיק מובטלים, ואינו יכול להעסיק נערים מרמלה.

הוא שלחני ללישכה ברמלה. ברמלה שול- חים אותי בחורה לראשון.

שמואל מנדרבאום, רמלה

הוא הלך בשדות
לא איכפת לי על הקיצורים וההשמטות במכתבי למערכת (העולם הזה 1616). אך בכותרת לתמונה אבקש להכניס תיקון. שמה המלא של התמונה אשר פירסמתי

(המשך מעמוד 3)
החוב של גיסי הורה לפועלים שלו להרים את המצבות.
זהו סיכסוך כספי מבוטל בין הקבלן ובין גיסי, ובשל כך פגע אליעזר פרנס ב' מתים ובחיים כאחת.
פנינו למשטרה. נידת משטרה עלתה להר המנוחות, והשוטרים ראו את הנעשה. הם גבו עדות בגדון, ולאחר כמה ימים הודיעה לנו המשטרה בכתב, כי אינה מוצאת לנכון להעמיד את מחלל הקודש לדין, ואנו רשאים לתבעו לדין אם רצוננו בכך.

זכיה מזרחי, ירושלים

המכחיש התוקפן
תחת הכותרת "נחמה" — הפושעים ה' לאומיים" פירסם

העולם הזה (1612) בשמי דברים שלא היו ולא נבראו. הריני מצהיר ב' זה, שלא נתתי כל ראיון לכתבכם, ו' ממילא לא אמרתי את הדברים שיו' חסו לי.

יוסף אהרני,
נתניה

● זכרוננו של הקורא אהרני לקוי.

הוא רואיין עליידי כתב העולם הזה וצולם עליידי צלם המערכת על החוף בשעת הראיון. יתרעלכן, שבוע לאחר מכן, עת שהו הצלם והכתב שוב בנתניה, תקף אותם אהרני באגרופיו, על שפירסמו ראיון זה. תלונה על תקיפה הוגשה למשטרה.

הפגזות בירושלים
קראתי בשער העולם הזה (1616) את המילה "פוגזום". אוי לעיניים שכן רואות! עיתון שקורה לעצמו ישראלי כותב "פוגזום!"

איפה כתבתם על פוגזומים שרוסייה ימ"ש עושה בצ'כיה?

● **פנחס שיקנא,** בארשבע
התגובה לליל הרימונים היתה פוגזום. אשר לעמדת העולם הזה לגבי מאורעות צ'כיה — ראה גליון זה.

השחתת הירקון
הירקון, שהיה לפני פגזת חמד, הפך לביוב. השבוע טילתי לאורכו, והודעו עת' שנית מהליכלוך, הירקות והצחנה — ומעל לכל ממראה אלפי דגים קטנים וגדולים ש' צפו מתים.

תופעה זו מהווה, בעיקר, מיפגע בריארי תי חמור.

● **סגן אורי צינוביץ,** ד.צ. 2243
עלייך מכתבו של הקורא צינוביץ הגיש אורי אבנרי בכנסת שאלות לשרי הבריאות והפנים — שטרס קיבל תשובתן.

הפלייה אנטיישראלית
הנני ימאי המפליג על אונייה השייכת לחברת קרופ הגרמנית. אנו מובילים עופ' רות' ברזל. בחודש יוני '68 הגענו לגמל מומס, שבאנגולה.

הפתעתנו הרבה, אסרו על הישראלים לרדת לחוף. לא ניתנה כל סיבה. יתר ה' ימאים הצטרפו אלינו, לאות סולידאריות, ו' לא ירדו אף הם.

היתכן שיחרימו אותנו, ישפילו אותנו, ואנו נחריש? לא די לנו באירופה המיוזרת חית? גם באפריקה נוהגים כך? נשמח מאד לתשובת הגורמים המוסמכים. א. **ברזובסקי,** אנטוורפן

קריאת הצדה
אני נער בן 17, בוגר בית ספר מיקצועי עמל ברמלה. מכתבי זה הוא תקווה אחרונה למצבי המיואש.

לא מזמן גמרתי את חוק לימודי, ו' מאחר שנתורה לי כשנה עד לגיוסי, פניתי ללישכתה' עבודה לנוער ברמ' לה וביקשתי עבודה. עברו חודשים מאז ועד היום אני מובטל. לא מזמן הודמן לי קרוב ש' היה מעוניין לקחת' ני לעבודתו. קרובי עובד בב'יס דבא. התנאי היה — אישור מלישכת העבודה. פניתי ללישכת העבודה ברמלה, והם הפנו אותי לראשון לציון, בטענה כי מקום העבודה

מנדרבאום

תומרקין

התמונה

היה דיוקנו של האמן כ"הוא הלך בשדות". היא מוקדשת לעסקנים שעליהם דיברתי ב' מכתבי, זאת אומרת לכל אנשי העס' והרוח הגשכחים, שחזרו לזירה הפוליטית בשנה האחרונה.

יגאל תומרקין, תל אביב

איש השנה

עם התקרב החגים אני מציעה כאיש ה' שנה של העולם הזה את ד"ר בארנאר, ש' נתן לב חודש לעולם העיף הזה.

שורה ברגר, ראשון לציון
... ללא ספק: איש המילואים, המקדיש עשירית מחייו (40 יום בשנה) לב'ציר גבור לות המולדת.

רב"ט יצחק, אישם

אלה אנשי השנה שלי: מדיניות — פנחס ספיר, שהיה לו דם לעזוב את האוצר; איש העולם — אלכסנדר דובצ'ק; רפואה — ד"ר שיבא, מנהל ביה"ח תל השומר; מ'סיקה — דוד קריבושי; אישה השנה — דני כהן-בנדיט, שנתן משמעות חדשה למלה "מהפכן".

רפי זק, תל אביב

שיטות הבחירות

תוכנית יוסף לשינוי שיטת הבחירות (העולם הזה 1611) מזכירה לי כיצד התחברו ביחד המפלגה הדמוקראטית, המפלגה ה' רפובליקאית והמפלגה הליבראלית המקומית של ניו יורק כדי להציג יחדיו מועמד ש' הביס, בקושי, את האורי אבנרי האמריקאי — ויסו מארקאנטוניו.

ויסו ייצג שנים רבות את ניו יורק בבית ה'ניבחרים של אמריקה. הוא ייצג את העם הפשוט של שנות ה'30 וה'40. חיתיו בשנים ההן באמריקה, והייתי פעיל בתנועה לשיויון הזכויות, שעוד לא היתה מקובלת. זכינו לשמות יגנאי רבים. ב'1950 עליתי ארצה.

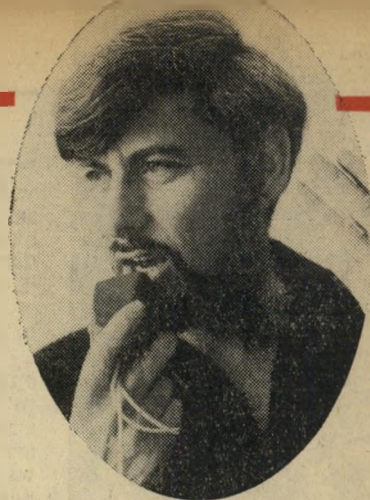
משה בריעמי, תל אביב

זכות קדימה במדור זה תינתן למכתביהם של קוראים המצרפים את הצלומיהם למכתבים.

היכל התרבות

יום ה' 5.9.68

8.30 בערב

חי'כ אורי אבנרי מראיין

עדי ראייה מצ'כיה

וכן:

שר המשטרה

אליהו ששון

שר-הבטחון הירדני לשעבר

אנוור נוסייבה

חברת הכנסת

שולמית אלוני

ואישים בחדשות

בתוכנית האמנותית:

שושנה דמארי

להקת איבו מביאפרה

"האריות" — להקת-קצב

אלכסנדרה ועודד * גדי אילון

פיזמוני המחזה "את ואני והמלחמה הבאה"

תצוגת אופנה של דגמי חורף וסתיו של מיפעלי "אלד"

כרטיסים ב"רוקוקו" וביתר המשרדים בעיר

(ייתכנו שינויים והוספות כרגע האחרון)

האם אורך-השיער של האדם קובע את גורלו המדיני והחברתי?
כך אפשר היה להניח, מתוך קריאת מאמרו הראשי של הראלד טריביון, היומון האמריקאי החשוב.

"הריב בחברת-התעופה נורת'ווסט אוריסט היה זעום, ולא יגיע אולי לשביתה", פותח המאמר הראשי, "אבל הוא כבד באופק, אור לסערה קרבה. כי החברה פיסרה שמונה עובדים על כי פאותיהם ארוכות מדי. השיער הופך לסמל של מהפכנות, בימינו. אין זה מיקרה שהמחנה האוואנגארדיסטי ביותר של ברודווי ניקרא שיער. יש משמעות מרובה לדבר, שהריאקציה מימין מתנכלת לשמאל החדש, לא פעם, על-ידי גזיות שיער. העולם המערבי, בו הגיעה הגולגולת המגולחת לשיא, עליידי אופנת-התספורת-האמריקאית, שוב פונה ל- עבר הגדולה הבלתי-מסורקת של סוף המאה הקודמת.

נגד הגילדור. אין זו תופעה חדשה. במאה ה-18 גילחו זקנים (אם כי השתמשו בשיער ארוך ובפיאות נכריות). השפם ה- צבאי קילקל את השורה. אטיאט, בימי מלחמות-נפוליון, צמחו הפיאות, הצטרפו לזקן ממש. והקיצוניים הצעירים של הימים שלאחר נפוליון הפריחו זקנים גדולים — תכונה שהייתה עד אז נחלתם הביצעית של אנשי חיל-ההנדסה. החיילים שנשאו גרונים בראש הגדוד.

"הבוהמים המזוקנים, שמחאו כף לשחקנים האוואנגארדיים מן הימים ההם, קיבלו תג- בורת של בורגנים. הזקנים פרחו בכל מקום. המימסד השעיר לא לחם בשמאל החדש המזוקן של המאה ה-19 המוקדמת. הוא הצטרף אליהם.

"האם זה יקרה שוב? ... האם דגל ה- מהפכה הבאה יהיה עשוי מתלת-שיער? ואם כן, האם זה יהיה, כרעמתו של שמשון,

אבשלום נתפס בעץ על חוט השערה

מקור של כוח? או כמו שיערו של אבשלום — מלכות?

"רק העתיד יגלה לנו זאת", מסכם אחד מנכבדי-העיתונים של המימסד האמריקאי. "אבל נראה שעתידי זה יביא יותר ויותר לויתור גברי על מכונת-הגילוח."

אוי לאוזניים

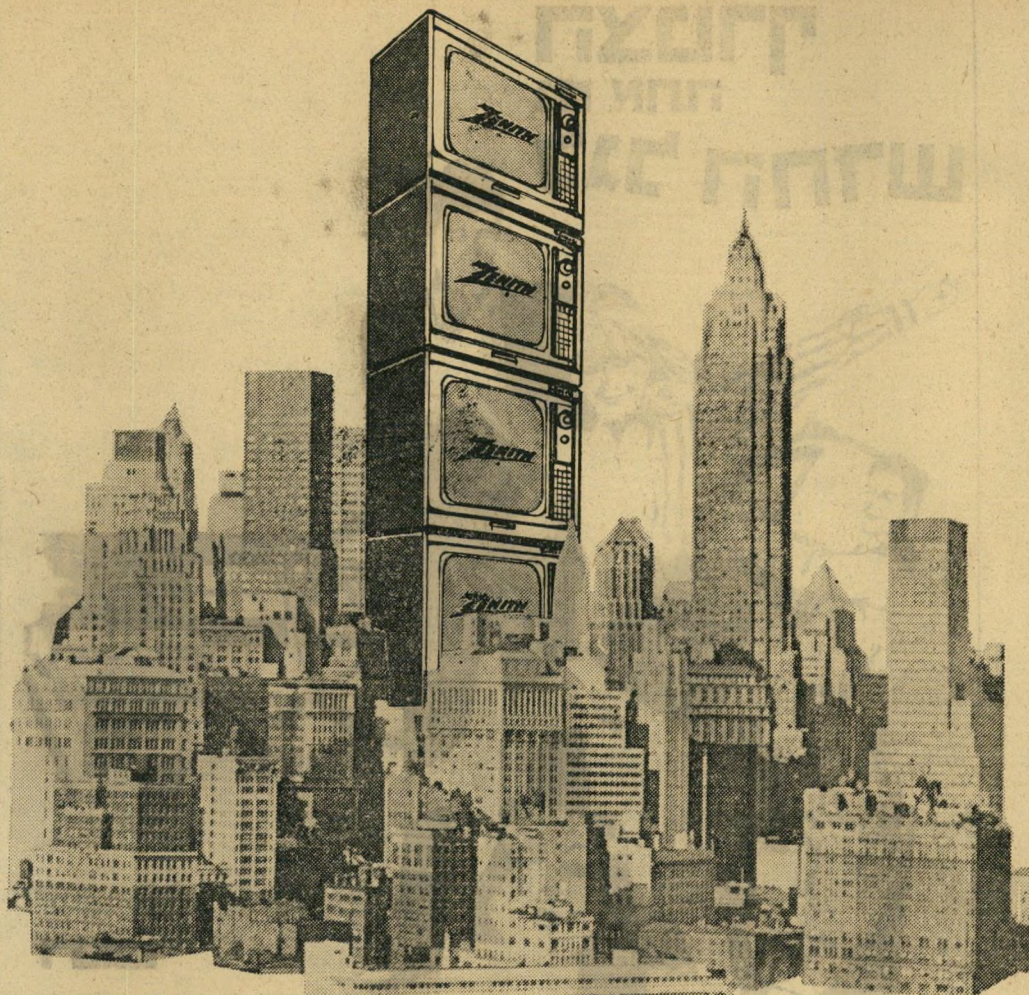
שכך שומעות

האם אמא-אבא צודקים, כשהם מכריזים: "מסוכן ללכת לדיסקוטקים החדשים הללו?" דיווח המגיע השבוע מארצות-הברית עונה: "כן — אבל בהסתיות."

שפירנסיון. הסכנה הסמונה בדיסקו- טקים אינה, כפי שיכולים לחשוב בני הדור הזקן, מוסרית. היא בריאותית מובהקת.

מסתבר שמוסיקת-קצב, המנוגנת על-ידי גיטרות חשמליות, עשויה להשמיד ריקמות תאים בחלקה הפנימי של אוזן בעלי החיים — כפי שנמסר בעת מחקר שנערך ב- אוניברסיטת טנסי.

(המשך בעמוד 6)

מלך בניו-יורק

מלך בניו יורק הוא מקלט הטלוויזיה.

מלך מקלטי הטלוויזיה בארה"ב הוא "זניט". מחקר צרכנים מדעי בלתי תלוי קבע כי "זניט" צועד בראש זה עשר שנים, הן במספר המקלטים הנמכרים והן מבחינת אורך חיי המקלט ומיעוט הצורך בתיקונים.

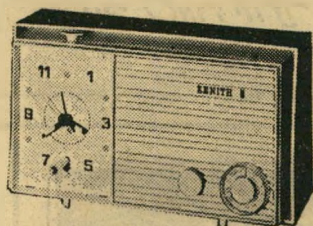
מקלטי "זניט" מן הדגם האמריקאי האחרון, המיוצרים בישראל, זכו להערכה בלתי מסויגת של מומחי זניט-ארה"ב שקבעו כי הם עומדים ברמת איכות זהה לאלה המיוצרים באמריקה.

שווקי אירופה למקלטי "זניט" משוריינים בלעדית על ידי זניט-ארה"ב, למקלטי "זניט" המיוצרים בישראל.

50 שנות מנהיגות - בזכות האיכות

מהצד מיוחד לקראת החגים

בין כל רוכשי מכשירי טלוויזיה "זניט" בתקופה 15.8.68 - 15.10.68 יוגרלו 10 מקלטי רדיו-שעון מתוצרת "זניט". פרטים אצל מפיצי "זניט".

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 30134 • תא-דואר 136 • מען מברקי: עולמסרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלושות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

בעולם

(המשך מעמוד 5)

עורכיהניסוי השמיעו מוסיקה לריקודים באוזניו של שפןנסיון — וכיוונו את ה מוסיקה לאותו חלק של האוזן ההופכת את גליהקול לתגובות עצבים.

אחרי שלושה חודשים של השמעת מוסיקה כזאת — לפעמים ארבע שעות ליום לפעמים לכמה דקות בלבד — התמוטטו ריקמות התאים באוזנו הימנית של השפן, כמו אפונות שמצטמקות.

דיסקוטקים ומיטווח. הקצב הוקלט בדיסקוטק של העיר פורטנורס. הקלטנו בעוצמה של 120 דציבלים שמיעה, אבל לפעמים מגיעה המוסיקה בדיסקוטק ל-138 דציבלים — שניים מתחת לעוצמה הגורמת לכאב גופני ממש מעיר הדיר דויד ליפס קומב, שערך את הניסוי.

אחר כך נבדקה שמיעתם של סטודנטים המבקרים בדיסקוטק. "זועזעו" הוסיף ה רופא. נתגלה לנו שמיעתם של רבים מהם ניזוקה ללא תקנה.

באוזן מידה: "חמישה אחוז מן הנבדקים שבכיתה ו', היו בעלי — שמיעה לקויה. האחוז עלה ל-14 אחוז בכיתה ט', ול-20 אחוז בכיתה י"ב, קובע המחקר. "חלקם היו בעלי שמיעה הדומה לזו של אדם בן 65" מוסיף הד"ר.

אבל בעליהדיסקוטקים אינם צריכים ל התיאש: "לא רק הדיסקוטקים גורמים ל החרשת הנזק, מסכם הד"ר הניסוי. גם רעש אופנועים, מטוחיירי, ואפילו השתת פות בתימורותנוער, יש בהם כדי להזיק סופית לשמיעתם של תלמידים.

בריטניה

חרות

או מוסיקה

לפני שנה בדיוק חוקק הפרלמנט הבריטי את תקנות עבירותהים, הקובע כי אסור להקים תחנותשידור פיראטיות מיסחריות מול חופי בריטניה.

בדיוק ביום השנה לתחולת החוק, שגרם לפירוקן של תחנותהשידור העצמאיות, התחילה — והפסיקה — את שידוריה תחנת פיראטים חשאית, ראדיו לונדון החופשית. **חרות — או מוסיקה.** תחנותהשידור הוקמה עלידי קבוצה של בחורים לונדוניים, שהחליטו "לקבל חרות — או לעבור על החוק בעזרת המוסיקה".

הם שכרו חדר, בנו משדר, לקחו מנגן תקליטים ושורה של תקליטילהיטים — ופעלו.

מוסיקה עליוה שודרה סמוך לגל ה ביביטי. מייד התחילה המשטרה לחפש אחר הפיראטים — לשווא.

הם היו עשויים להמשיך בנגינה זמן ממושך — אלמלא פקיד בכיר חדעין, ב בניין הביביטי. הוא הסתכל מבעד לחלון, הבחין שמישהו חיבר חוט לאנטנה של שידוריהשידור הממלכתיים.

חקירה קצרה העלתה את האמת המחרידה: הפיראטים לא זו בלבד שניגנו ליד גל ה ביביטי, הם גם השתמשו, לשידוריהם ה בלתיחוקיים — באנטנה הממלכתית.

רפואה

הגיבור

החדש

כל העולם אוהב גיבור. בייחוד גיבורי חיל.

הדיינים, ההוציימנים, הגווארים, מסעירי הים את הדמיון — משום שהם לוחמים, הורגים, מתגברים על אויבי אכזרי. אבל רק לעיתים רחוקות הפך אדם לגיבור בינלאומי, המשלבה את דימויגם של גברים נשים וילדים — בזכות היותו מרפא.

בשנה האחרונה זה בכל זאת קרה: הדוקטור כריסטיאן ברנארד הפך לגיבור היום, בזכות היותו הרופא המנתח הראשון שהעביר לב של מת לתזו של אדם חי. ומאז אינו יורד ברנארד מכותרותה עיתונים. והוא די נהנה מזה.

כבוד מזכים. סיבובו האחרון של ברנארד באירופה, בטרם יגיע לישראל כדי להשתתף בחזרת הקרדיולוגים שתיערך ה שבוע בירושלים — מוכיח זאת שוב:

● מרומא טסה אליו השחקנית סופיה לורן, כשהיא מתחננת בפני ברנארד שינתח

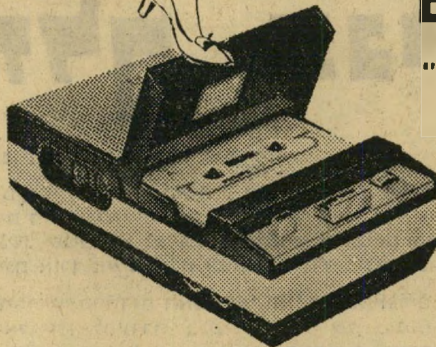
הצטרף גם אתה לגל החדש

רכוש

CASSETTE RECORDER רשקול נייד פיליפס

מכשיר במחיר 350 ל"י במקום 425 ל"י

המזכנשיר המזהנה והמשמית צלילים ערבים לבידור, למסיבות בבית בנסיעות, ברכב ולפיקניק

PHILIPS פיליפס תחיה עוה יותר

שפי בגימ

למכירה בגלל פירוק אולם לתעשייה

300 ממיר על שטח של דונם באזור-התעשייה בכביש פתח-תקוה

מרטם : טלפון 914343

...היא והוא !

היא מחליקה על-פני הים
הוא מחליק על-פניך מבלי שתחוש בו

אדיסון

מיוצר בתהליך המשופר

7C7

חזק! 6 עתה בדיסקוסר עם 6 סכינים + 1 חינום!

סכין אחד חינום!

חתנת 'אדיסון' לחברך כדי שגם הוא יהנה.

על כל פנים **אדיסון** יותר נעים

שני ילדים, בני משפחות מוכרות, הסובלים ממחלות לב אנושות.

במונטה-קארלו, שם שהה המנתה הגדול, נתקבל בכבוד מלכים.

ברומא משתולל ויכוח אם מותר או אסור לעקור ללכות של מתים "משום שלא ברור מתי הם מתים באמת, מבחינה קלינית". התוצאה: משפחות אמידות, שקרוביהן חוללים, כבר התחילו להתעניין באפשרות יותר העברתם לבתי-החולים של דרום-אפריקה.

מי יקבע? בינתיים מסתובב ברנארד, מחיך לכולם, מבלה עם היפות בנשות החברה הגבוהה, ומכריז הכרזות מכל ה"סוגים".

הגיבור גם מתחיל להרגיש את עצמו כי איש הקובע גורלות. ולא רק בחדר-הניתוח. אולי משום כך הצהיר הד"ר ברנארד לאחרונה: "את הרגע בו מת אדם, ממנו יקחו את ליבו — צריך לקבוע המנתה, ולא אף אדם אחר".

ואיש אינו מעז לערער על כך. כי יש גיבורים שהילתם מעמידה אותם מעבר לחוק ולמוסר.

בכל העולם

אי-אפשר

בשבוע בו שברה ברית-המועצות סופית את אחדות המיסטרים הקומוניסטיים, עלידי פלישת צבאותיו לציכוסלובקיה, ובשבוע בו

ברנארד (עם הנסיכה גריים)

אל יתהלל רופא כמתחז

שקע אי באינדונסיה, כאילו מתוך גועל-נפש מן המין האנושי — גם זה קרה:

● **בפידרליה**, ארצות-הברית, ניכשל ניסיון להנהיג בתי-מגורים משותפים לבנים ולבנות באוניברסיטת טמפל: "לא בגלל סכנות-מין — אלא משום והבנות לא הצליחו לשמור על סדר, להסכים על סידורים ה"נוחים לשני הצדדים", כדברי הרקטור. "הם לא נהגו כחתיכים וחתיכות — אלא כאחים ואחיות, הרבים כל הזמן".

● **בכונגוטה**, קולומביה, קמה שערורייה, כאשר באי הקונגרס האוקראיני ה"כנסייתי ה"39 נתקבלו על-ידי מארחות ממלכתיות הלבבות חצאיות-מיני.

● **בדאכלין**, אירלנד, התלהב ג'ון-הקצב דונאלד דאף (22) כל-כך, בזמן הופעתו בציבור, שהוא הסתבך עם הגיטרה החשמלית שלו. הגיטרה גרמה לקצר, והזמר התחפס במקום.

● **באריס-אבכה**, חבש, הגיעו ניגרי יה וביאפרה, סוף-כל-סוף, להסכם המאפשר הגברת מישלות-הרחמים לילדים הגועים ברעב — אחרי שבועות אחדים של ויכוחי-סרק, בהם גסטו עשרות אלפים.

● **בוואשינגטון**, ארצות-הברית, הודה בינתים איש יחסי-הציבור של ביאפרה ל-שעבר, היהודי-האמריקאי רוברט גולדשטיין (45), שממשלת ניגריה שילמה לו 35 אלף דולאר כדי לעזוב את העסק, וכדי לפרסם בעיתונות מודעות-הסתה נגד בני-ביאפרה.

● **באטלנטה**, ארצות-הברית, התכנסו 200 בני כת קנאים, שברחו מקליפורניה, "משום שאלוהים גילה לנו שקליפורניה עתידה לשקוע בים בקרוב".

● **בפיאור**, דרום-קוריאה, איים ראש-ממשלת דרום-קוריאה, ציונג איל קוון, שאם צפון-קוריאה לא תפסיק לשגר טרוריסטים, יתחיל גם הוא לשלוח סוכני-חבלה לצפון.

מקצוע נכלא ללא אבטלה

בבית ספר "דיאנה" רוכש התלמיד, בנוסף לידע מקצועי, ניסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית, וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבקרות בסלון בית-הספר והנהנות משרות מעולה הניתן במחירים נמוכים ביותר למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

הקורס
החדש
נפתח:
1.9.68

בית-ספר
ספרות
נשים

דיאנה
פבר דיזנגוף ריינס 107 טל. 226066

ל מ ד

הנהלת חשבונות

במכון

לביא

בעזרת ספרי

לביא

* קורס בוקר מזורז ג'

* קורס ערב יסודי ג'

ה פ ת י ח ה 5/9

נמשכת ההרשמה:

* קורס למתקדמים ד'

* קורס למדופלמים

תל-אביב, רחוב סמולנסקין 7, מפנת בן-יהודה 90.

רמת-גן, שדרת הילד 21, עלי-קולנוע "אורדע".

תמרורים

נחוג • יום הולדתו ה-53 של **ישור** רון **שיף**, יליד ראשון-לציון. שהכל ניבאו לו קריירה של מורה, בדומה לקריירה של אביו, מורה ב"ס לבנים ע"ש אחד-העם בתל-אביב. הוא לימד עברית וערבית בבן-שמן, אך לאחר מכן המשיך את לימודיו במדעי המיזרח באוניברסיטה העברית (את ראשית ידיעותיו בערבית ובקוראן קיבל משיף סעיד אל-פאר מלוד), עבר לעבוד במחלקה המדינית של הסוכנות היהודית, בה תירגם תמצית יומית של העיתונות הערבית. כחבר ההגנה התגייס לצבא הבריטי, היה אחד הניצולים מחלי-המישלוח ביוון, הגיע לדרגת קפטן עם הקמת הבריגדה היהודית. במלחמת-העצמאות לחם בירושלים, מונה מפקד-המשטרה שם, עבר לאחר מכן לתפקיד סגן-המפקד. פרש מהמשטרה בתקופתו של יחזקאל סהר ועבר לניהול צינור-הנפט מאילת. אחיו של העיתונאי מידד שיף.

נהרגה • בגיל 20, עירית **לפיד**, יומיים אחרי ש-

לפיד

סיימה את שירותה הצבאי, שזיכה אותה בתואר "הצניחית מחולתא". עירית, שנולדה בקריית-חיים, בימי ה-מצור וההפגזות של מלחמת תש"ח, התנדבה ליחידת הצנחנים, בה שירתו גם אחיה, בפעולת כראי-מה נפל אחיה ה-מאומץ, הצנחן יצחק פנס, ואילו היא עצמה נהרגה בהתהפך גיפ בו נסעה עם חברה הצנחן, אליו עמדה להינשא בקרוב.

נפרדו • הזמר **סמי דייוויס** ו-אשתו השוודית **מאי ברימ**, אחרי שמונה שנות נשואין ושלוש ילדים. מאי כבר ביקשה גט, בטענה כי סמי התייחס אליה "באכזריות קיצונית". היא רוצה שהילדים יושארו אצלה.

מצפה • פעם נוספת, לילד ראשון, השחקנית **סופיה לורן**. היא שכרה דירה בבית-מלון אינטרקונטיננטל בגינבה, נמצאת שם תחת השגחה קבועה של גינקולוג ידוע, האוסר עליה לקבל מבקרים, מלבד בעלה, הבמאי קארלו פונטי.

נפטר • בגיל 48, פרופסור **גרעון צימרימן**, ראש המחלקה לטכנולוגיה של המזון בטכניון. הוא יצא מביתו בחיפה להתרחץ בחוף נהלים, השאיר את בגדיו ומיסמכיו על החוף, טבע בים וגופתו נחגלה רק לפנות ערב.

נפטר • בגיל 62, ד"ר **יעקב דני צייסמן**, הרופא של נהלל והסביבה. הוא הגיע ארצה מסין כעולה חדש ב-1951, שימש תחילה כרופא ליושבי המעברות ב-עמק יזרעאל, התיישב לפני 15 שנים ב-נהלל והיה לרופא האזור מטעם קופ"ח.

נפטר • בגיל 68, **יעקב חקדאי**, אחד המתישבים הראשונים של חדרה. יליד ליטא, עלה לארץ ב-1921, עם ראשוני העלייה השלישית. התיישב בחדרה כדי להיות פועל חקלאי, עבד בביעור הקדחת ביער שליד המושבה. כאשר הטילו איכרי-המקום חרם על הפועלים היהודיים, על כי אלה גירשו פועלים ערביים מן המושבה, השתתף כמה שנקרא עד היום בנוסטלגיה "מרד הפועלים" נגד האיכרים. עזב לאחר מכן את המושבה ובמשך שנים ארוכות נדד ממקום למקום, עד שלבסוף שב לחדרה, ב-1940, וחזר לעבוד בפרדסיה.

נפטר • בגיל 105, שיף **חוסייין מוחמד עדי מוסטפה**, ראש השבט ה-

עדי מוסטפה

בדואי ערב אליהייב שבגליל, שהיה ידוע יותר בכינויו "אבו יוסף", מפקד הפל"היב", כלומר: פל-מח-היב. הוא זכה לתואר זה כאשר הצטרף בשליה ה-ראשונים של מל-חמת תש"ח, אל כו-הות הפלמ"ח ש-פעלו בגליל המז-רחי. אנשיו ערכו פשיטות ופעולות-מיקוש ממזרח ל-ירדן, והועד הערבי העליון הוציא עליו פסק-דין מוות כבוגד. במותו היו לו 321 צאצאים, אשר אחד מהם, בנו קאסם, נעצר אחרי מלחמת ששת-הימים, על סמך תעודות שנחפסו בקוניטרה, שהעידו שהוא פעל בישראל בשביל המודיעין הסורי.

קריירה שחיה מרעננת

טלסטאר
קינג-סייז פילטר
קופסת מכסובב
20 סיג. 1.00 ל"י
תוצרת דובק בע"מ

הקרב האחרון

חיך ציני. הם יודעים כי אין מדינה מפותחת שבה התקיים קומוניזם דמוקרטי אפילו במשך יום אחד. הם מאמינים כי זוהי סתירה מהותית. בקרי מוניזם הדמוקרטי — או שיעלם הדמוקרטי ראטיה, או שיעלם הקומוניזם.

מישטר של חופש טי, של בחירה חופשית, של חירות בין מפלגות, של עיתונות אופוזיציונית, של צרעל תנאי יבית-משפט בתי-חלוי, מישטר ללא בולשת פוליטית ותעמולה טוטאלית — מישטר כזה לא יהיה קומוניסטי. כך מאמינים שליטת-הקמלין, והם צריכים לדעת. על סמך אמונה זו הם פעלו.

ולאור אמונתם זו — האמונה היחידה שישרדה בליבם — פעולתם היא הגיונית בהחלט. הגיונית הרבה יותר מגישתם של כל הקומוניסטים הטריים בכל העולם, החשים לעזרת צ'כוסלובקיה.

כ י אותם קומוניסטים טובים, מה הם אומרים, בעצם? כאשר נתגלו במוסקבה פשעי המישטר הסובייטי, התלברצח המיליונים במיבצע ה"קולקטיביזציה" וכלה בעלילת-הרופאים — גברה המציקה בלב קומוניסטים טובים אלה בעולם.

שהרי הם עצמם הכחישו את כל הפשעים האלה, והצדיקו את כל הוועות, ממשיט-מוסקבה ועד משפטי-פראג. איך אפשר היה לגנות לפתע את כל אלה, מבלי לנטוש את הדת הקומוניסטית עצמה? הפיתרון נמצא עם גיחוי שער-לעזאזל, החיה המיסכנה המסורתית שעליה מעמיסים את כל החטאים ושולחים אותה למיזבז.

כזה היה סטאלין. הוא, כך הוחלט פה אחד — אשם בכל. הוא הפישע. הוא הרוצח המגואל ברם. הקומוניזם הוא בטרר. הסטאליניזם הוא שפשע.

היתה זאת רחלטה נוחה מאוד, אבל גם כוזבת מאוד. הטרור, כמרכיב מרכזי של המישטר הסובייטי, לא התחיל ב"סטאלין, ולא נסתיים עימו.

לנין בכבודו ובעצמו אחראי לדיכוי האכזרי של מלחי-קרונישטאט, פרחי האידיאליזם המהפכני. טרוצקי היה שותף לעיצוב הטרור של הצ'קה. כשסטאלין עדיין היה בטרונות, סטאלין הנוראי אירגן לפני עשרים שנה, את הפיכת פראג, שבה הושלט הכיבוש הקומוניסטי על הרוב הדמוקרטי בכוח הנשק הסובייטי.

אבל רבה-הטבח של בודאפשט לא היה סטאלין המשושם, אלא כרושצ'וב הקרח, שופע ההומור ואימרויות-השפר. והתלינים של פראג כיום הם אנשים בלי פרוצור בכלל, ביורוקראטים אפורים, חסרי אישיות, כמו ברזניב וקוסיגין.

משמע: לא האיש קובע. קובע המישטר. וכל יגיוני הסטאליניזם הוא אחיות-ענינים, מכיון שגם אחרי מות סטאלין לא השתנו מרכיבי-היסוד של השלטון הסובייטי — המישטר החד-מפלגתי, הדיקטטורה הטוטאלית של הביורוקרטיה, ההתנגדות המוחלטת לכל משבירוח של חופש ונעורים.

סטאלינים באים והולכים. הכנסייה אינה תלויה באישיות האפיפיור. המישטר הוא הי קובע. והוא נשאר.

אני מאמין כי המהפכה — בוא תבוא. אני מאמין כי המהפכה זו תטביע את חותמה על חי דורנו. המהפכה של הדור החדש בארץ הסובייטים, נגד המישטר בארצם.

אחרי יאן הוס בא מארטין לותר. אחרי דובצ'ק יבואו צעירים, שאת שמותיהם איננו יודעים עדיין — בני ליני גראד ואודסה, קיוב ושקסט, באקר וילאדיוסטוק. הם יקמו — לא נגד ביורוקראט זה או אחר, ואף לא נגד הביורוקרטיה כולה — אלא נגד עצם המישטר המונע מהם את החרות ואת כבוד-האדם.

הם יקימו מישטר חדש.

איננו יודעים מה תהיה דמותו, וגם לא באיזה שפה ידבר, אבל ברור כי הוא לא יהיה דומה לשום קומוניזם לא מבחינה רוחנית ולא מבחינה מעשית.

בעוד ליבנו דואב על הנוצות נתונה מחשבתנו לנוער בארץ. עימו נקים את עולם המחשבה.

את המהפכה שהוציאה את מחצית אירופה מידי הכנסייה הקתולית — ושינתה את הכנסייה עד ללא הכר במחצית השנייה.

הוס הוא ששם קץ לימי-הביניים, שבישר את העת החדשה.

ע י רקע זה קל להבין את אשר מתרחש עתה לנגד עינינו, באותם המקומות עצמם. השמניה-הקמלין ידעו שאם תתבסס תורתו של דובצ'ק בפראג, היא תתפשט משם לוורשה ולבודפשט, ומשם לקיוב ולמוסקבה.

הם ידעו כי עשרות מיליוני צעירים ברחבי ארץ-הסובייטים אך מחכים לבשורה חדשה, אשר בשמה יוכלו לפרוק את עולו של מישטר שהפך לבית-סוהר גופני ורוחני.

הם ידעו, כפי שידעו חשמוני הוואטיקאן לפני 500 שנה, כי זכויות-היתר של הכמורה האדרי מה, ושילטונם הבלתי-מערער, כרוכים ומות-נים כטוהר הדת האדומה.

הם שלחו לפראג את גודייה-שריון, כפי שקודמיהם שלחו

הוס מגן על עצמו בקונסטנצה

את אביריהם המשוויינים, כדי להחניק את המהפכה בעודה באיבה, לפני שתספיק להצית חבצרה עולמית. החשמוני האדומים, כמו קודמיהם, דואגים לא רק לאיני טרסים אימפריאליסטיים ולשלטונם המקומי של סוכניהם בצ'כיה.

הם דואגים, קודם לכל, לשלטונם הבלתי-מערער בביתם — ולדת המהווה בסיס לשליטון זה.

הייבים אנחנו להיזהר שמא יעלם עיקר זה מ"ענינו, בשטף סיסמות-הגיוני השיגוריים וקריאות-ההתר הבאנאליות.

דובצ'ק וחבריו טענו שהם קומוניסטים — כשם שטען הוס בשעתו שהוא קתולי אדוק. הם הבטיחו להחזיק את צ'כוסלובקיה בתוך הכנסייה, כשם שהבטיח הוס להחזיק את בוהמיה בכנסייה. (ואכן, הוא כלל לא חלם על מרישה.)

אבל הכוסים של הקרמלין ידעו שזוהי שטות.

הם מאמינים כי הקומוניזם אינו יכול להחזיק מעמד ב"מישטר דמוקרטי. הם בטוחים כי המישטר הקומוניסטי ייעלם ממפת-ההיסטוריה ברצף שתינתן לנתיניו הזכות לבחור באופן חופשי בינו לבין מישטר אחר.

ולא רק בצ'כוסלובקיה, אחרי 20 שנה — אלא גם ב"ברית-המועצות, בו מסיים עתה הדור הקומוניסטי השלישי את האוניברסיטות.

היבירורים על "קומוניזם דמוקרטי" מעוררים אצלם רק

הטאנקים הסובייטיים שפרצו ללב פראג פתחו במלחמה המכרעת של דורנו.

אין זאת מלחמה בין ברית-המועצות וצ'כוסלובקיה. אין זאת מלחמה בין הסובייטים וגרמניה, או בין שני הגושים.

זוהי התחלחה של מלחמה חשובה עוד יותר: המלחמה בין השלטון הקומוניסטי לבין הדור הצעיר בברית-המועצות.

מהפכת אוקטובר הייתה המאורע הגורלי ביותר בשליש הראשון של המאה ה-20.

המהפכה הבאה בברית-המועצות תהיה ה"מאורע העיקרי בשליש השלישי של מאה זו.

★ ★ ★

מ ראשית המשבר הצ'כוסלובקי לא פיקפקתי, כי אכן תהיה התערבות צבאית סובייטית. הייתי בטוח כי מוסקבה תצפץ על כל דעת-הקהל העולמית, על כל המפלגות הקומוניסטיות מפאריס עד תלאביב, על כל ההפגנות של כל האנשים הטובים מסביב לכדור-הארץ.

כי כל ההפסדים האלה, כפול אלה, אינם שקולים כנגד אלפית-ההפסד שעמדה מוסקבה להפסיד — אילו הצליחה המהפכה הצ'כוסלובקית.

בפראג הוכרע לא רק גורל המערך הבטחוני של ברית ורשה, מול פני גרמניה והמערב.

מובן שבטייה זו הייתה חשובה מאוד — אך אפשר היה לפתור אותה בדרכים פחות דרמטיות.

ולא רק הנאמנות האידיאולוגית של הצ'כים והסלובאקים לכנסייה של מוסקבה הייתה מונחת על כף-המאזניים של פראג.

שוב דת אדוקה אינה אוהבת כפירה. אך הסובייטים היו יכולים לסבול מידה כלשהי של כפירה בארץ קטנה זו.

ולראייה: הם סבלו במשך זמן רב גילויים שונים של כפירה ברומניה, שלא לדבר כלל על יוגוסלביה.

לא. כאשר ישבו הביורוקראטים בקרמלין והחליטו את החלטתם הגורלית, הם לא חשבו על פראג ועל בראטיסלבה.

הם חשבו על מוסקבה, על העיר שמחוץ לחומות הי קרמלין.

הם פתחו במלחמה על מוסקבה.

★ ★ ★

י חפו של התאתיקאן האדום לאלכסנדר דובצ'ק הוא העתק מדויק לייחסו של התאתיקאן השחור ליאן הוס. ההשוואה למינכן 1938 מטעה וכוזבת. ההשי וואה הנכונה היא לקונסטנצה 1415.

יאן הוס, גדול הצ'כים בכל הדורות, היה הרקטור של אוניברסיטת-פראג, הוגה-ידעות דתי שהפך למנהיג הלאר מנות הבהמית. הוא זרע את הזרע הראשון למהפכה ה"אירופית הגדולה נגד הכנסייה הקתולית — המהפכה ששמה קץ לימי-הביניים.

תורתו של הוס נגעה לשלטון הכנסייה יותר מאשר לעיקרי-הדת. הוא הרים את נסי-המרד נגד הביורוקרטיה הכנסייתית האדירה, שמרכזה היה ברומא ושחלשה על אירופה כולה.

למרד זה היה יעד סוציאלי, כי שליש מכל אדמת בוהמיה (צ'כיה דאז) הייתה בבעלות הבוסים של הכנסייה. היה למרד גם יעד לאומי, כי האומה הבוהמית מאסה בשליטון הוריים.

האפיפיור חשש, בצדק, שאם תשתרש תורתו של הוס בבוהמיה, היא תתפשט משם במהרה באירופה כולה, ותביא את הקץ על השלטון החילוני-רדי של רומא.

לכן הוחלט על מדיניות של יד חזקה. בעזרת תחבולה בזויה, פותה הוס לצאת מארצו ולהשתתף בתעודה בעיר קונסטנצה. שם נדון למחת, הועלה על המוקד ב"6 ביולי 1415. אפרו הושלך לתוך מימי-הריין.

אבל זה לא היה הסוף. זאת הייתה רק הי התחלה.

חסידי של הוס השתלטו על צ'כיה. הם ניצחו כמה פעמים את צבאות-האפיפיור, שהכריז עליהם "מסע-צלב". קולו של הוס, שבקע מכחביו, המריד את הדורות החדשים של אירופה. באמצעות מארטין לותר ושאר מנהיגי הרפורמציה, שכולם היו תלמידיו הרחוקים, חולל הוס המת

* מתחרז עם "סוס".

כתבה בלעדית של שליח העולם הזה

את ההמונים. כשזה לא עזר, נעו הטנקים קדימה, פילסו לעצמם דרך בין ההמונים. שני גברים נרמסו עד מוות תחת השרשרת. רות. רבים מאוד נפצעו, מהם פצועים קשה. ההמונים לא נשאר חייב. התפתח קרב-רחוב. הצ'כים הציתו שלושה טנקים רוסיים. עשן סמיך ושמן היתמר בכיכר. הדבר עורר השתוללות. הטנקים ירו ב תותחיהם, ללא כל הגיון או סדר, לעבר ה מוואן הלאומי הצ'כוסלובאקי. במלון יאזטה, השוכן באותה כיכר, גורשו הזרים הסקרניים, שהצטופפו ליד החלונות, בעזרת אש-מיקלעים שוטפת.

★ ★ ★

בשעה עשר טילפנו לחברת-התעופה סוויסאר משגרירות שווייץ, כי חברה זו נהנית מקשר-הטלקס היחידי בפראג עם בירת-שווייץ. "הרוסים פתחו באש על בניין השגרירות שלנו", הודיע השגריר לברן. "מה עלינו לעשות?" להפתעת כל העם, המשיך בינתיים ראדיו פראג לפעול. לפני כל שידור בישור קרייז גים: "כאן תחנת-השידור של ממשלת צ'כר סלובקיה התוקפת".

עד לשעה 11 לפני הצהריים גם נמשכו שידורי-הטלוויזיה — שהועברו באמצעות תחנות-שידור גידות. הודיעו שבשעה 12 תיערך שביתה כללית סימלית — שתלבש צורה של שתי דקות דומייה. המכוניות הפעילו את הצופרים. איש לא זו ברחובות פראג רבתי. כולם עמדו דום.

כל הרוסים שאינם מדברים צ'כית נתקלו בפנים מחייכות — ובגידופים רכיילשון. "חוזרים מזהמים, הסתלקו מכאן!" אמר צעיר אחד כשהוא מחייך לעבר קצין סובייטי. הקהל מסביב הריע ופרץ בצחוק.

★ ★ ★

משרדי-הממשלה ובניין הפארלמנט כותרו הרמטית. מחלון לישכתו הרשית של דובצ'ק הסתכל על הקהל, בהפג תיות רבה, חייל רוסי. בשעה שבע נכנסו לראשונה טורי הכוב שים. הם הגיעו לעיר מכל עבר ותפסו את כל כיכרות-העיר. כבר בשעה שבע וחצי נשמעו, בעיקר, מכיכר ווצלאב.

אותה עת התארגנה רשת-האינפורמציה העממית. צעירים חילקו הוצאות מיוחדות של עיתונים — וכן כרזים מכל הסוגים.

קבוצות סטודנטים עברו ברחובות העיר, כשבראשם דגלי הלאום הצ'כוסלובקי. על מכוניות ואופנועים הניפו כל הנהגים המכב דים את עצמם את הדגל הלאומי. אשה הדוחפת עגלת-תינוקות דאגה שהדגל יקשט אף את מישכן התינוק שלה.

בשעה תשע נשמע קולו של הנשיא סבר בודה ממקלט-הרדיו. הוא קרא לאוכלוסיה לשמור על פיקחון ועל שקט, תבע לא להיגרר לפרובוקציה.

סבובדה אישר, שמגיעות אליו הצהרות הודעות וטליוואריות מכל שכבות האוכלו סיה; ושהממשלה תובעת את פיגועי הפול שים הסובייטיים מאדמת צ'כוסלובקיה.

פנים למולדת

הם פניו של סטודנט צ'כי בבוד נזעם, המפנין בכפר מאסאריק שבישראל למען חירות ארצו וטמו. לא מן הנימנע שנצטרך ליהפך לגולים ולהיאבק

רוב כיבוש פראג עלידי הסובייטים היה לילה בהיר ומבושם. טילים וסהם מבלים הסתובבו לאורך מוז הנהר מולדאו. במסעדות ובמועדונים היתה השתתפות-שיא. אלפי תיירים פסעו בנחת ברחובות ה חשוכים, בשעות-הערב המוקדמות. ליד כיכר ווצלאב נערכו, כרגיל לאחרונה, ויכוחים פומביים סוערים. הויכוח היה ער, גלוי-לב, וביטא את תחושת-השיחרור שהשתלטה לא מכבר על בירת-צ'כוסלובקיה.

הלכתי לישון, מרוצה ושבע-בילוי. בשעה שתיים לפנות בוקר שמעתי, בשנתי את רעם המטוסים הזרים הראשונים: מטוסי סילון המטאטאים את העיר ברעש אימים.

★ ★ ★

ל יד תחנות-הדלק הוזנבו תורים ארוכים מאוד של מכוניות, שהמתינו לבנון. אבל בשעה תשע בבוקר הפסו כר

"הייתי בפראג הבוערת!"

מאת מיכאל דים -

אבל המצב החמיר והלך. כל גשרי המולדאו נתפסו עלידי הפולשים. יותר ו יותר טנקים חדרו לעיר. מפעם לפעם רמס אחד השיריונים מכונית מיקרת.

הקהל עבר על פני השיריונים הזרים, ולא שם אליהם לב. כאילו ולא היו כלל. בשעת הערב החמירו קרבות-היירות ה מקומיים — ופתח מספר השידורים, ככל ש הרוסים מאתרים ומבודדים תחנת-שידור אחת אחרי השנייה. בשעה חמש אחרי הצהריים היה צריך להתקיים, לפי ידיעות מוקדמות, שידור-טלוויזיה. אבל אפשר היה רק לשמוע את הקול של הקריינים. על המסך לא הופיע דבר.

★ ★ ★

ב בוקר ה-22 באוגוסט ניגשתי למלון אלקרן, שם גרים רבים מבין ארבעת

הוא הכחיש נמרצות את טענות הסובייטים. "לא קראנו, כדבריהם, לאומות-האחיות הסוציאליסטיות לעזרה", הטעים הנשיא. אבל יחד עם זאת השביע הנשיא את תושבי-ארצו שתתן פעולה עם הרוסים.

★ ★ ★

שעה שתחנת-השידור העבירה את נאומו של סבובדה, התגודד קהל ליד הבניין המוקף טנקים. ויכוחים והתנגשויות ראשונות פרצו במקום. חילות-הכיבוש זכו לקבלת-פנים לוהטת. קראו בוז לעברם, שרקו להם. צעיר אחד צרח: "אינכם אלא חוזרים פאשיסטים!" אז פתחו הרוסים באש, בנסיגון לפזר

חות-הפולשים, בפעולה משולבת, את כל תחנות-הדלק של פראג. ניצבתי שוב ושוב ליד הטנקים הרוסים, האזנתי לויכוחים הסוערים שתמיד נערכו שם. לתדהמתי, נוכחתי לדעת שרוסים רבים אינם יודעים כלל שהם נמצאים על אדמת צ'כוסלובקיה, או ששימשו חיל-כיבוש. "אמר רו לנו שאנו יוצאים לתימרונים חדשים", סיפרו החיילים הסובייטיים.

פעמים אחדות ראיתי איך צ'כים נכנסים לויכוח עם צוות של טנק, מפנים את תשומת-ליבם של החיילים לויכוח — וכן מאפשרים אותה עת לבחורים אמיצים אחרים לצייר צבירקס על דפנות רשיריונים.

זמן קצר לאחר-מכן טיטרו כלירכב כבדים על הכבישים של פראג.

בשעה שלוש קיבלתי את צילצול הטלפון הראשון. עוד בטרם הרמתי את השפופרת, ידעתי מה קרה: הרוסים פלשו לאדמת צ'כר סלובקיה, כפי שאיימו לעשות מזה זמן-מה.

★ ★ ★

שורת-האיוב עשתה לעצמה כנפיים במהירות-הבהוק. רשת של צילצולים טלפוניים הודיעה, מפה לאוזן, על פרוץ הכיבוש. תחנת-השידור הרשמית של פראג הודיעה על הפלישה, תבעה מן הקהל לש מור על קוריהו.

כן תבעה תחנת-השידור מן הצ'כים וה סלובאקים שיוסיפו ללכת לעבודה כרגיל. אולם, יש להתווכח עד כמה שאפשר יותר עם חיילי הכוחות הפולשים. צריך להגיד להם שאין מקום לאלימות, שלא קיימת תג עה קונטר-רבולוציונית.

בחמש בבוקר עליתי למכוניתי ונסעתי ל מרכזה-העיר. שקט שרר עדיין בכל. רק רעם המטוסים הוסיף להעיב עלינו מגבוה. ליד כיכר-ווצלאב ובמקומות מרכזיים אחדים לא ראיתי דבר. הפולשים עדיין לא הגיעו לשם. הקהל התנהג מתוך משמעת קולקטיבית פלאית ממש.

ליד תנויות-המוון ותנויות-המכולת עמדו תורים ארוכים ומסודרים. שוק שחור לא היה. כל אורז קיבל הקצבה של קילו לחם, חמש ביצים, מעט סוכר ומעט קמח. המחירים היו נורמאליים, "כמו בימי שלום".

★ ★ ★

ני אורח שווייצר. על כן החלטתי לגשת קודם כל לשגרירות שווייץ, הנמצאת ברחוב תראדשין, ממש ליד מעונו של נשיא צ'כוסלובקיה.

הגשרים שעל הנהר מולדאו לא תפס יא. עד לטירה החולשת על הנהר תקריות. שם נתקלתי בכוחות

הבייל לשגרירות שווייץ. הוא חסם את הכביש. מסביב לכלי-הרכב רגשות.

הייתי את דרכוני ידתי לו ברוסית — הוא היסס —

יד השגרירות,

דגל הלאום של צ'כוסלובקיה, נישא ברמה, בתה לזכותעם, ביום השני לכיבוש הפולשים הרוסיים. הדגל מגואל בדמם של עוברים-ושבים שנורו עלידי צוות שידור של אחד הטנקים הסובייטים שהיה מוצב בכיכר ווצלאב.

אלפי הנציגים שבאו להשתתף בקונגרס ה- בינלאומי הגיאולוגי — בו השתתפו, אגב, גם נציגים ישראלים.

באולם המרכזי לא ניכרו כל סימני-בהלה. אבל חוסר ביטחון שרר שם בכל זאת. מישור סיפר שהגרידוריות של ארצות-הברית ושל הולנד מארגנות שיירות מכונות פרטיות, היוצאות לעבר הגבול, כדי לפנות נתיבים זרים.

אולם כיוון ששתי השגרירויות הללו נמצאות על הגדה השנייה של הנהר מולדאו, וכיוון שהרוסים תפסו את הגשרים, לא היתה כל אפשרות להגיע למקומות-היציאה. בעוד חוסר-הביטחון הכללי גובר, שוב נשמעו יריות רבות, בסביבת-המלון. או הודיעו נציגי השגרירויות האוסטרית שגם הם מארגנים שיירות-מכונות, העתידה להתארגן ולצאת מנקודת-מוצא הנמצאת במרחק קילומטרים אחדים מפראג, בשעה עשר בדיוק. נסעו לשם. ראשונות נסעו כמאתיים מכונות, בסור צפוף אחד. אבל כשהגיעו לנקודה הנמצאת במרחק כ-50 קילומטר

מן הבירה, השתרבבו איכשהו לתוך טור-צבא סובייטי, שהתקדם במהירות של 20 קילומטר לשעה, לכל היותר. הטנקים ה- רחבים חסמו כימעט את כל רוחב הכביש, כך שהיה מסוכן מאוד לעקוף אותם. "ככלות הכול", כפי שאמר אחד הנהגים, "אי-אפשר לדעת אף פעם מה יעשו רוסים."

★ ★ ★

ה ייתי די בראש הטור, ולכן הצלחתי להשאיר את הצבא הפולש מאחרי, ב- עזרת תימרונים נועזים ולפעמים מטוכנים. הגעתי לטאבור, יישוב הנימצא במחצית הדרך בין פראג לבין הגבול האוסטרי. שם נערכו קרבות עזים, עקובים מדם. טנקים סובייטיים ניצבו בהיערכות קרבית, ירו שוב ושוב בתותחיהם.

לעבר מה? זאת אי-אפשר היה לדעת. בכל הכפרים שעברנו, ניצבו תושבים מ- שני צידי הכביש ונופפו לנו. שידורייה-ראדיו הושמעו בעוצמה מירבית ברחובות, לפעמים באמצעות רמקולים. כל בני-הנוער ניצבו בכיכרות-הכפרים.

בכל מקום הוצבו שולחנות, והאוכלוסייה כולה הוחתמה על הצהרות-נאמנות לממשלת- צ'כוסלובקיה החוקית, לנאמנות אישית ל- דובצ'ק ולמפלגה הקומוניסטית הצ'כית.

באחד הכפרים האחרונים ביקשתי הוראות דרך. כיוון שעוד היו בכיסי כמה כתרם צ'כיים אחרונים, ביקשתי לתת אותם לנער אותו שאלתי.

דחו את הכסף בפנים חמורות. נערה צעיר-רה הפליטה: "אין אנו זקוקים לכסף שלכם. אנו זקוקים לתמיכתכם המוסרית!" הוסיף ישיש: "תגידו, תגידו באוסטריה ובשווייץ שכולנו ניצבים מאחרי דובצ'ק. שאנו תובעים הגשמת הקומוניזם הדמוקרטי שלנו!"

במקום אחר אמר לי סטודנט: "כואב לי, שדווקא אותן הארצות שמדכאות עמים אחרים — הן הראשונות המצהירות על הזדהות-תן איתנו. זה הופך אותנו, בעיני הרוסים, למשתפי-הפעולה של האימפריאליסטים. אבל אנחנו נלחמים נגד האימפריאליזם הרוסי. לכן אנו זקוקים לכל תמיכה אפשרית."

אבל בעיקר — לתמיכתם של אנשים ישרים. אין אנו זקוקים לתמיכת הממשלה האמריקאית, למשל, המזהמת בעצמה את ידיה בדם העם הוויאטנאמי.

גם עזרתו של מר קיוינגר, הוסיף אותו סטודנט בעל תודעה פוליטית, "לא נראה לנו כבעל-ברית חוקי. לא איש שהיה פעם חבר במפלגה הנאציונל-סוציאליסטית יכול להוקיע את פלישתם של המיזרח-גרמנים."

★ ★ ★

כ שכבר היינו סמוך לגבול האוסטרי, נתקלנו שוב ביחידות-צבא רוסיות בר-דנות. הרוסים לא הפריעו, סתם עמדו מן הצד והסתכלו איך שאנחנו עוברים. על קירות הבתים התנוססו עשרות כרזות: "הרוסים — הביתה!" ו-"אם אתם אחינו — למה באתם עם נשק ביד?" הכביש המוביל מיוזחה היה מקושט ב- תמרורים: "למוסקבה!" רק הגבול עצמו היה מאויש במוכסים צ'כוסלובקים בלבד. בדקו את דרכונינו — כרגיל. נתנו לנו לצאת — כרגיל.

כך זה קרה - הפלישה הסובייטית למרחב צה"ל

שתי אפשרויות בחשבון: שהכל יעבור ב"שקט, ושגמאל ישתף פעולה; או שניתקל בהתנגדות, ונצטרך להפעיל את הכוחות הנאמנים, אולי אפילו נגד גמאל.

לכן גם קבענו שני מערכי פעולה. במיקרה השני היה הכל ברור: עלינו להתייצב בפני העם כראש-חץ של המהפכה הסוציאליסטית במצרים, שמטרתה לטאטא את שרידי ה"בורגנות השולטים עדיין במדינה, ולשים קץ לאשליית "הנייטרליזם החיובי" של עבר אל-נאצר. היינו מכריזים על תפיסת השל"טון, סילוק הנשיא, פיזור מועצת האומה, וכינון מועצת ההפיכה של "השמונה".

את המטרה האמיתית, הגדולה, היינו מסתירים בינתיים. היינו מחכים להתבססות המישטר החדש, לתפיסת עמדות המטבח לא רק בצבא אלא במנגנון האזרחי והמשטרה, ורק לאחר-מכן היינו מודיעים על הזמנת הרוסים.

כל זה, כמובן, תואם היטב עם הסובייטים. סרגיי אמר שברגע ההכרעה, מובטחת לנו היענות מלאה. כמובן - אם נצליח. מנצור, שניהל את כל המגעים במוסקבה, אמר שאפשר לסמוך על הבטחותיו של סרגיי. לא לחינם היה תלמידו במשך שלוש שנים שם.

המזל קבע, שלא נהיה זקוקים להפעיל את המערך שהוכן לקראת האפשרות השנייה.

עבאסיה - יום ג' 22.10

כל דרך מצויין. אני צריך לומר, שב"ה עצמי נהמתי לקלות שבהצלחת הקשר. אילו היינו זקוקים לשיכנוע, כי אכן עלינו ליטול לידינו את גורל המולדת, הרי קלות הצלחתנו סיפקה לנו את השיכנוע הזה. כמה עצוב: על אף כישרונותיו, על אף כהונתו הטובות - לא הצליח גמאל להקים קאדר יעיל ונאמן. אולי, בעצם, היה לו קאדר נאמן - אבל מה שחה הנאמנות שאינה יעילה?

את המטכ"ל תססנו בלי ירייה אחת. מפקד חיל-האוויר הוא ממילא אחד "השמונה". מטות כל החיילים לא השמיעו ציוץ אחד, ה"פחדנים"!

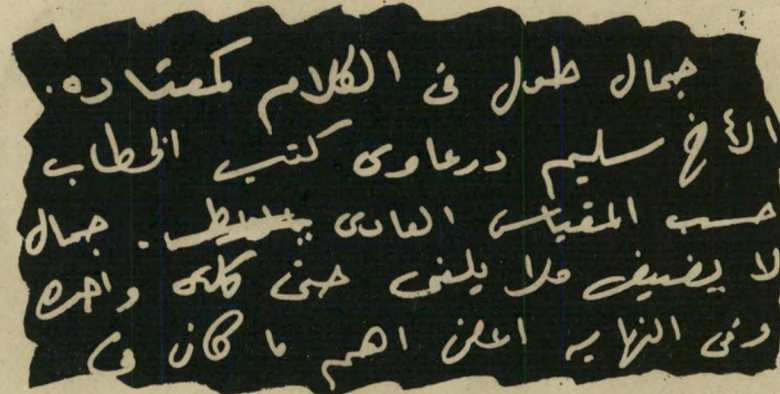
וכשניכנסו אל גמאל, ונתנו לו את האולטימטום... מוטב לא להיזכר בזה מחדש... ועכשיו - צחוק הגורל. כל-כך בקלות הצלחנו, שזה יוצר בעיות בלי סוף. אסור שהעולם החיצוני יידע שבכלל היתה כאן הפיכה. הכל צריך להתנהל כמקודם: עם

זהו סא"ל מוניר סיבאעי (ליד התיקרון הימני)

אשר ניצב לצידו של גמאל עבד-אל-נאצר, בשעה שנשיא-מצרים קיבל את ההצדעה, במיצעד שערכו החטיבות הסובייטיות בקאהיר, בדרכן לאיווריה-התעלה. סיפורו של אליסיבאעי היה אחד הפודות הכמוסים של ההפיכה השקטה, המאיימת לשנות את פנייה-המרחב. היומן הגיע בדרכים נפתרות לידיו של ראש מערכת "העולם הזה", שלום כהן, שתירגם קטעים ניבחרים מתוכו, והריחו מוגיש אותם בעמודים אלה.

וזהו קטע אתוך היומן הסודי של מחולל ההפיכה

(קטעים מתוך יומנו של ביקבאשי מוניר אליסיבאעי, חיל המודיעין, צבא קנ"ט)

מזונה עבאסיה - יום ה' 17.10

אני מקווה שלא אצטרך לעמוד עוד פעם בחיי בפני מחזה כזה. הראים נר"א כאילו הודקו בחמישים שנה תוך חמש שניות. הוא התבונן במעגל הגברים סביבו, בעיניים ההחלטיות שהתרכזו על פניו. מבטו חלף לאט-לאט מחגורה אחת לשניה, מאקדח אחד לשני. איש לא שלף את נשקו. אבל הנשק היה שם, וגמאל חש כאילו שמונה קנים קטלניים מוסנים אליו. לבסוף ניצנע את ראשו. ניצנעו של אדם זקן, שאינו שולט על עצביו. ניצנעו האומרים: "אני מבין, אני מבין". והוא הבין.

אני לא יודע איך החזקנו מעמד. אני לא יודע איך לא פרצנו בבכי, ולא כרענו על ברכינו כדי לבקש סליחה. אבל המישחק כבר הגיע לשלב מתקדם מדי, כדי שנחזור בנו. נסלנו את גורלנו - את גורל ארצנו - לידיו. לא היה מנוס מהמשיך עד הסוף.

רק אחר כך, כשחזרתי ללישכתי, וכש"נתתי הוראה לשליש שלי שלא יכניס אלי איש, ולא יעביר אלי שום שיחת-טלפון, אז, רק אז - פרצתי בבכי.

עבאסיה - יום א' 20.10

בכוונה לא הזכרתי למנשיית אל-בכרי בשעת השידור. אחד יותר או אחד פחות מאיתנו, בשעה שמצלמות הטלויזיה מעבירות לאומה את דברי הנשיא הנערץ, לא היה משנה.

עקבתי אחרי המישדר מלישכתי. בכלל, אני כימסע ואיני זו מכאן. אוכל ליד מיכ"תבתי, ישן על מיטת-שדה בפניה. יוצא רק לשיבות "השמונה". כשהוקנים עשו את ההפיכות שלהם היו גם מתסללים במשרדים שלהם. קוראים לצלם ומתסללים. זה לא בשבילנו.

גמאל היה בסדר גמור. מילא את חלקו בהסכם בלי שאיש יוכל לנחש מה שקרה אתמול בלישכתי. אני עצמי נלכדתי מדי פעם בנימת-הכנות שלו, עד ששכחתי ש"בעצם הוא קורא טכסט מוכן, בהצגה מבו"ימת היטב. הצגה שאני, מוניר אליסיבאעי, ביימתי אותה לכל פרטיה.

היום בן פלשו הרוסים לימינו

גמאל בראש, וכל המפקדים במקומם. אבל כמה זמן יכול הרמטכ"ל להישאר רתוק למיטתו בעל-כורחו, בגלל "הצטננות"? כמה זמן יכול הגנרל פאוזי לבלות אצל "בתו" שפיתאום קראה לו לאלכסנדריה?

ברור שאנחנו צריכים למצוא תשובות לכל הבעיות האלה. צריכים איכשהו לבצע את ההפיכה, מבלי שתיראה כהפיכה.

עבאסיה - יום ד' 23.10

עוד יום עבר כולו בישיבות. היתה גם ישיבה עם גמאל עצמו. עמד על כך בתוקף. כנראה שכבר בלע את הגלולה הזו, ועכשיו רוצה לדעת בדיוק מה התוכן ניות לעתיד. בעיקר רוצה הוא לדעת איך בישלנו את זה. מי היוזם, איך התארגנו, כיצד קיימנו את הקשר עם הרוסים. כראב לו מאוד מה שהלך מאחורי גבו. זה ברור.

תופסות ברגע זה עמדות מול הפולש ה"ציוני. קבלו אותם כאחים! אימרו להם את אשר אני אמרתי להם: מרחבא, ואהלאן ו"טחלאן" והוא סיים בברכתו הקבועה: "ו"עליכם אל-סלאם".

עבאסיה - יום ב' 21.10

עבר עלינו יום קדחתני: ישיבה אחת ארוכה, מבוקר עד אחרי חצות. יש כל כך הרבה עניינים הדורשים טיפול. בראש ובראשונה הסיוורים עם הרוסים. זה הכי חשוב. כמובן, אבל היום נידמה היה לי, שזאת הבעיה הכי קטנה שלנו.

כאשר התחלנו את הקשרי שלנו, לקחנו • מוניר אליסיבאעי משתמש, במקור, ב"מלה הערבית חרקה, אשר תירגומה המילולי הוא תנועה. המתרגם מצא לנכון להשתמש במלה קשר, כמביעה יותר את רוח העניין.

בקטע הזה היו מריעים לו כמו מטורפים. אבל גם כך זה בסדר.

גמאל דיבר עוד ועוד. זאת דרכו. להר"בות משפטים. האח סלים דרעאחי כתב את הנאום בדיוק לפי המידה הרגילה. גמאל לא הוסיף ולא גרע מילה. לבסוף הגיע ל"עיקר:

"אחי הערבים! איננו עומדים בודדים ב"מערכה זו. החלטתנו היא החלטת האומה הערבית כולה! החלטתנו היא החלטת העולם החופשי כולו! החלטתנו היא החלטת העמים הסוציאליסטיים כולם!"

"לא לבר נתייצב מול האימפריאליזם ה"אמריקאי וכלב-השמירה שלו הישראלי. בת"ביתנו הגדולה, ברית-המועצות, עומדת כתף אל כתף איתנו. חייליה עומדים בצד חיילינו. פנינו אל ממשלת ברית-המועצות, וביקשנו ממנה כי תשלח למצרים את הכוחות הדרו"שים כדי להשתתף בחיסול תוצאות התוק"פנות הישראליות.

"אחי הערבים! יחידות-חלוץ של צבאות דאחיר, היבשה והים ברית-המועצות

"אחי הערבים", הוא פתח. "זהו יום חשוב ומסוכן בתולדות אומתנו". תמיד אהב להר"סיף את המלה ח"סיר - מסוכן - להר"דעותיו. "הודענו פעם אחר פעם על הח"לטתנו להביא לחיסול תוצאות התוקפנות הישראלית בכל דרך שהיא. אם לא עלידי סיתרון מדיני - או בדרך היחידה שמכתוב לנו הכבוד. אמרנו: מה שנלקח בכוח - נשיב בכוח!"

"אחי הערבים! ישראל שיכורת-הניצחון ועיירת מרוב תאוה, זילולה באזהרתנו. ה"תפקיד שהוטל עליה עלידי האימפריאליזם האמריקאי לא חם. היא לא רצתה לדבר על נסיגה, כי היא חולמת עדיין על כיבושים נוספים. היא לא נסוגה מגדות הירדן ומ"הסואץ, כי עיניה לטושות אל החידקל וה"גילוס.

"אחי הערבים! בא היום. פעקה סבלנותנו! אנו נחזיר את אדמתנו השדודה כפי ש"נלקחה: בכוח הנשק!"

היטנים?
קנה בנק
בנק
בנק
בנק

הרוסים ובעלי בריתם פלשו הלילה לסיני

הצבא הסובייטי ויחידות מגרמניה המזרחית, פולין הונגריה ובולגריה עברו את הגבול בנקודות רבות רדיו: יעזרחים ולצבא: אל תתנגדו

ההרבה תשובות לא קיבל, אבל את הקהים
העיקריים של תנועתנו החדשה סיפקנו לו
ברצון.

מן הצד השני ויראו את הדגל האדום מתנו-
סס לצד דגל קצ"ם!
הציונים מקימים רעש של גיהנום בער-
לם, מנופפים בסכנה האדומה, העיתונות
שלהם באמריקה קוראת לנשיא להתערב.
אבל איזה נשיא אמריקאי יתערב נגד הצבת
צבא סובייטי במצרים? מצרים שייכת לעולם
הסוציאליסטי. זאת עובדה מוגמרת. אין מה
לעשות נגד זה.

הקרמלין העדיף את התוכנית היסודית
שלנו. זו שעתה עומדת להתבצע.

אני חושב שלא יהיו לנו בעיות איתו.
ביתנים הוא חשוב לנו מאוד. הוא הסמל
האבני שעזרנו מזהה כל מצרי, ואולי גם
כל ערבי, נצטרך לחשוב איך למצוא לו
תחליף... זה מוקדם עדיין... צריכים
לחכות ביתנים...

המיצעד בקאהיר היה מחזה חסר-תקדים.
אני לא זוכר המונים כאלה. רקרו ושרו.
נישקו את הסאנקים. האניסטינקט הבריא
של העם אומר לו שהדגל האדום הוא
תיקוחתו הלאומית והמעמדית. בעזרתו נסלק
את הישראלים מן השטחים שכבשו ובעזר
רתו נבטית את עתידה של מצרים.

עבאסיה —
יום ו' 25.10

הישיבה העיקרית היתה מוקדשת לתוכ-
ניתו של איסמעיל עבדאל-גאני. כרגיל, היה
אקטיביסט ודרש להרחיב את מידית הפעולה.
אבל החברים קיבלו את דעתו שלי, והח-
לטנו להישאר צמודים לתוכנית המקורית.
זאת שכבר אושרה על-ידי סרגיי.

החלטנו להשהות את יציאת הגדוד משטח-
השדה 48 שעות, עד שתושלם העברת
שתי החטיבות הראשונות. בינתיים: רק מיס-
דר קצר. קיבל אותו מפקד חיל-האוויר. הוא
שלנו, כך שבינתיים אין בעיות. איש גם לא
ישאל מדוע דחקא הוא קיבל את המיסדר,
מפני שכל העניין הוא מיבצע אחרי.

הגדוד הסובייטי הראשון נחת היום
בשדה אל-מאה. האנטונובים והטופו-
לובים פלטו אותו תוך עשר דקות על ה-
מסלולים. הביאו איתם שמונה טאנקים.
אמרנו להם, שממילא נמצא כאן שריון
סובייטי, שהם יכולים להשתמש בו. אבל
סדר הוא סדר, וגדוד רוסים לא זו בלי שמו-
נת הטאנקים שלו. העיקר שהגיעו.

עבאסיה —
יום ה' 24.10

עבאסיה —
יום א' 27.10

מאל כבר השלים לגמרי עם התוכנית,
ואפילו ראה את עצמו רוכב על גלי-
הצלחתה. איסמעיל שמע אותו אומר: "מ-
מילא חשבתי בעצמי בכיוון הזה... על
כל פנים, הוא כבר מתכוון למיצעד הגדול
שיהיה מחרתיים ביציאה מהליופוליס. הכוח
הסובייטי ינוע עד לתחנת-הרכבת באב-אל-
חדיד במרכז קאהיר, משם יועלה על רכבת
לאיסמעיליה.

למען ההיסטוריה — ומי יודע, אולי
גם למען העתיד — אני רושם את תוכ-
ניתו של איסמעיל בקהי הכללים:
הכוח העיקרי לביצוע המשימה: חיל-
אוויר, או ח"ר ושריון מוסט. בסיס-היציאה:
שדות-תעופה בעמק הנילוס ובדרום ברית-
המועצות.

עבאסיה —
יום א' 27.10

הנחיתה הגדולה תתבצע עם שחר, בשדות
שלנו בצפון-סיני. שהנחיתה עיקרית: ביר-
גפספה. שדות נחיתה מישניים: ביר-תמדה,
אל-ערש.

כוח משוער: דיכוייה של ח"ר בשורייין.
מטרייה אחריית סובייטית משדות-מצריים.
נחיתה מישנית מהים, באיזור אל-ערש-
ברדאחיל. כוח-משימה כבר נמצא על גבי
ספינות סובייטיות באיזור.

פירסום סימולטאני של הודעה מצרית
הזמינה את צבא ברית-המועצות לנחות
בסיני כדי להבטיח פינויו על-ידי הפולש
הישראלי מטריטוריה מצרית, ופירסום הו-
דעה סובייטית, המכריזה שהיא נענתה להו-
מנת ממשלת הקהילה הערבית המאוחדת,
וכי צבאה נחת בסיני כדי להגן על המיש-
טר הסוציאליסטי מפני תוקפנות אימפריא-
ליסטית. נוסח ציבה, כמובן. ההודעה גם
תכלול הצהרה, שאין צבא ברית-המועצות
מתכוון להתנכל לשלמותה הטריטוריאלית-
של ישראל עצמה, כי היא ממשיכה להכיר
דהיורה אסמית-ישראל ובממשלתה, וכי
חייליה לא יעברו את קו הגבול של ה-5
ביוני 1967.

הביאו לי סטנוגרמה של השידורים ה-
אנטי-סוציאליסטים בנושא זה. יש רעש גדול
בסעודיה, כמובן. חוסין לא יודע בדיוק
איך להגיב. כערי בחדאי שמח, אבל הוא
לא ניתק עדיין את קשריו אל האמריקאים.
לכן רדיו עמאן מוסר רק את ההודעות
היבשות.

מחשבה מעניינת: האם חוסין יכריז כי
הממלכה ההאשמית הירדנית היא סוציאליס-
טית, והוא מבקש מאחינו הסובייטים שיש-
לחו כוחות גם לירדן?
עיקר ההתקפה בא, כמובן, מישראל. לא
חולים לדבר על זה. ראדיו, טלחיונה, עי-
חונים. הקריינות הבלונדית הזאת של ה-
טלחיונה הציגה תמונות ישנות של כניסת
הצבא הסובייטי לצ'כוסלובקיה, ושאלה: "בני
מצרים, האם אתם רוצים שגורלכם יהיה
דומה לגורל העם הצ'כוסלובקי? קל מאוד
להכניס צבא רוסים — אבל עולם אי-אפשר
להשתחרר ממנו. מנהיגים הפכו אתכם ל-
עבדי האימפריאליזם האדום. עבדי שונאיו
של אללה ושל הבניא!"

אין דבר, שילעגו, שיצחקו. זה הכל מתוך
פחד. הם יודעים מה משמעות הצעד.
... מעניין מאוד. שירות-המודיעין המסור-
סם שלהם לא הריש שום דבר עדיין. אפילו
הם לא הרגישו בקשר שביצענו. שלחתי
פתקי-ברכה למוחסן. בטחון-שדה עובד מצויין.

נקודה זו, לדעת סלים, תנטרל את דעת-
הקהל בעולם. היא גם תעמיד את ארצות-
הברית בפני בעיה חמורה מאוד: האם להת-
ערב כדי להציל את כיבושי הישראליים, כי
אשר אין מאיימים על קיומה של ישראל
עצמה? איסמעיל סבור, כי ואשינגטון ותח-
ליט לא להתערב, ורק תזהיר מפני פגיעה
בטריטוריה הישראלית עצמה.

הישראלים לא יוכלו לעמוד בפני הכוח
העדיף של הסובייטים, או על כל פנים לא
יוכלו לנהל יותר מאשר קרבות-חשאיים
קצרים. הם יצטרכו לפנות את סיני, תוך
הומן שיוקצה להם על-ידינו.

מיד הערנו, שתוכנית זו עלולה להביא
הידרדרות קיצונית של המצב לא רק באיזו-
רנו אלא גם בין הגושים. הבעתי את דעתי,
שהסובייטים לא ירצו ליטול על עצמם סכנה
כזאת. מכל מקום, הוחלט לבחון את תגובת
מוסקבה. מנצור קיבל מיברק מפורט, והוא
שאל את דעתו של סרגיי על המצב. ה-
תשובה המפורשת היתה: נייט.

עבאסיה —
יום ב' 28.10

בכך, זהו זה. הצבא הסובייטי יושב
לאורך התעלה. ישקפו להם הישראלים

סעיד. בלי מיסדר, בלי מיצעד. אמרו ששם
חזית. ירדו ממש כאילו לחוף מוגן על-ידי
אויב. רובים חמושים, בטרייה אחריית ה-
תה פרושה מעל.

עכשיו נגמרה ההיערכות. הם יושבים לכל
אורך התעלה. עכשיו נחכה לשלב הבא. היום
הגדול מתקרב.

שדה כבדית —
יום ג' 29.10

מחר בבוקר — כלומר בעוד פחות
משעתיים — תבוא שעת-השי"ן. אי-
אפשר לעצור את הגלגלים.

בשעה חמש ינדיעו הסובייטים למזכיר-
האום, לראש מטה המשקיפים, ולנציגי ה-
מעצמות הגדולות, כי בעוד שעה בדיוק
יתחילו המחשורות של הצי הסובייטי בפינוי
תעלת-סואץ.

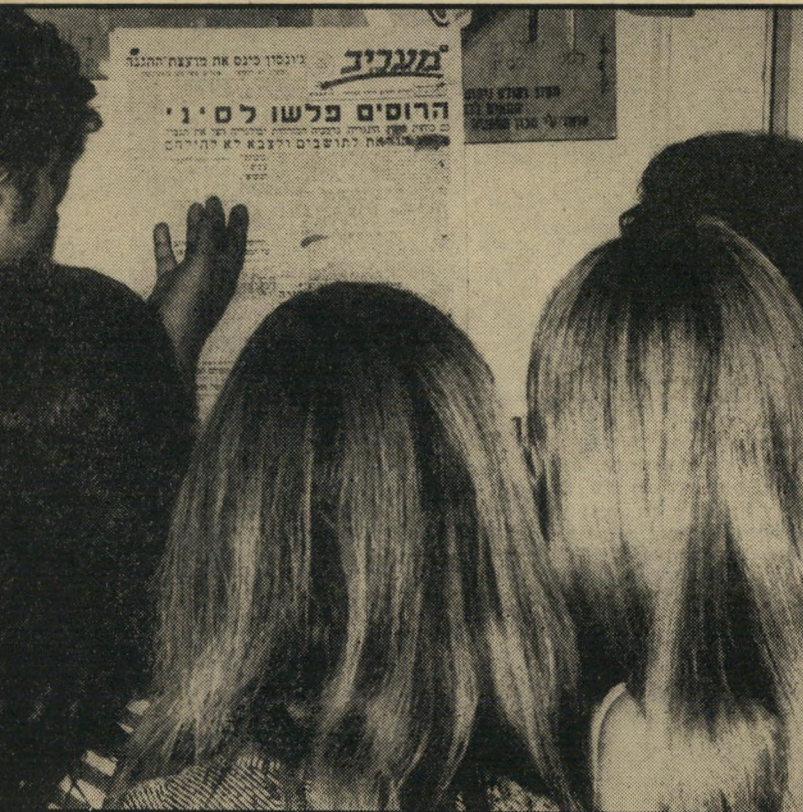
כל הפרעה תיחשב לפרובוקציה נגד קצ"ם
ונגד בת-בריתה הסובייטית.

אני מניח שהישראלים מצפים לזה. בימים
האחרונים לא ירו אפילו ירייה אחת באחרי.
הם גם ראו את ספינות-החילוץ והמחפורות
הגדולות מתרחקות בפורט-סעיד. ברור להם
מה אנחנו מתכוונים לעשות, ומה עלולים
להיות צעדינו הבאים.

הם בחדאי מצפים להודעה הסובייטית. מה
יעשו האמריקאים? בחדאי תתכנס ועדת ה-
בסחון הלאומי שלהם. אבל הדוד סאם לא
יוזם התעלה שלנו. היא כולה מצרית. אמ-
ריקה לא תסתכן במלחמה גרעינית עולמית
כדי למנוע את פתיחתה.

והישראלים — מה יעשו? יעזו לפתוח
באש?
נראה...

אני לא התפללתי לאללה מזמן. אבל עכ-

שיו אני מתחנן לפניו: שהישראלים יירו
ירייה אחת. רק ירייה אחת!
אם יישבו בשקט, נצטרך ליוזם את ה-
יריות בעצמנו.

אבל זה עדיין מוקדם. קודם נפנה את
התעלה. אחר-כך "ישתגע" קצין ישראלי ו-
יפתח עלינו באש. ואז, הו אז, יא ישראל,
יעבור הכוח הגדול לאדמת-סיני — להגן
על הסוציאליזם.

וגמאל! אני מעריך את האיש! הוא זרח
מאשר. מעל במת הכבוד. כל-כך בטוח ב-
עצמו. מי היה אומר שזה לא הרעיון שלו?
מי היה אומר שלא הוא אדריכל המיפנה
הגדול הזה? מי היה מאמין, כי לפני שבוע
בלבו ישב על כיסאו, איש שבור, כמרטוט
סחוט? נצטרך לחשוב ברצינות על זחיקתו
הצידה.

חטיבות הנחתים הרוסיים ירדו בפורט-

זהו, כמובן, סיפור דמיוני לחלוטין. הוא לא קרה במציאות. אבל
אחרי הפלישה הסובייטית לצ'כוסלובקיה שאל כל אזרח ישראלי את
עצמו: האם זה יכול לקרות — גם כאן?

ברור, כי האינטרסים של ברית-המועצות בצ'כוסלובקיה השובנת
לגבולה עולים לאין-שיעור על האינטרסים שלה במרחב. ברור גם, כי
אין לסובייטים חשק ליטול על עצמם את עול כלכלתה והחזקתה של
מצריים.

אבל אחרי הדוגמה של צ'כוסלובקיה, אין מנוס מן המסקנה, שאומנם
פלישה כזו יכולה לקרות כאן.

עם קטן שנלחץ בין מזרח למערב - אשר בין שתי תרבויות ושדה-קרב נצחי - זוהי צ'כוסלובקיה

אני האומה צ'ך האגדתי, ראש השבט הסלאבי שפלש לבוהמיה במאה הוויטלבה (המולדבה) ומת לפני שזכה לראות את השבט שלו משתקע בארץ המיועדת, שהיתה עד אז מאוכלסת גרמנים משבט בואי. גופתו נשרפה בטכס אלילי, לפי מסורת הנוודים. יורשו, פשמישל, ניגש אליו בצעדו אחורה, כדי להבעיר את המוקד. הוא היה מייסד שושלת המלכים הראשונה, כבש את הארץ, כמעשה יהושע.

המלך „המושיע“ הוא ואצלאב (או ונצל), אשר על שמו קרוייה הכיכר המרכזית בפראג, בה ניצב פסלו כשהוא רכוב על סוס. כיכר זו התפרסמה השבוע כמרכז ההפגנות נגד הרוסים ובטאנקים הרוסיים המוצבים בה. ואצלאב הפך לקיסר האימפריה הגרמנית, אך גירש את הגרמנים מפראג, נתן חסות למחדש הדתי יאן הוס. לפי האגדה המתוארת בתמונה, שוכן המלך ואצלאב בלב הר בלאניק, ממתין לשעת-צרה — בה יושיע את עמו.

זיישקה הלוחם אחרי עלייתו על המוקד של גדול הצ'כים בכל הידורות, יאן הוס (ראה הנידון), שהטיף נגד הכמורה הקאתולית ומעשי השחיתות שלה — נטל יאן זיישקה, הלוחם שתוסי-העין, את הנהגת המרד של חסידי-הוס, שנמשך עשרות שנים. זיישקה הקים מיבצר בהרי צ'כיה, קרא לו בשם „הר תבור“, על שם ההר התנ"כי. הוא ניצח כמעט בכל קרבותיו, נחשב לגאון צבאי המגיע לשיעור-קומתו של חניבעל. אולם המלחמה נגמרה בפשרה.

ועידת מינכן בתום מלחמת העולם הראשונה, השיג יאן קאסארניק, מילוסוף הומאניסטי נערץ שחי עד אז באמריקה, את העצמאות המיוחלת למדינה החדשה. מדינה זו כללה את צ'כיה, סלובקיה, רוסיה ה-קארפאטית ואת חבל הסודטים, המאוכלס ברובו גרמנים. עיתון בריטי כתב באותם הימים: „לא נילחם למען מדינה רחוקה, שאנו יודעים עליה כמעט ולא כלום.“

הנאצים פולשים היטלר לא הסתפק בהישגיו במינוכו. כחלק מהכנותיו לקראת מלחמה כללית בבריית-המועצות, פלש באביב 1939 לצ'כוסלובקיה, הפך אותה ל„ארץ חסות“ גרמנית, סיפח לחלוטין את חבל הסודטים לרייך השלישי, והעניק לסלובקיה מימשל עצמי של קוויזלינגים. תמונה היסטורית זו מראה צ'כים זועמים למראה צבא נאצי בפראג.

במדינה

לכן, כאשר פורסם המחקר, השבוע, פוענחה ברבים תעלומה שהעסיקה מזה זמן מה את כל אלה המתעניינים בפוליטיקה הישראלית: מדוע נוטים חוגים רחבים כל כך, בקרב ממסד-הליכוד-הלאומי, לצמצם את אורך מסע הבחירות?

ענה היתה התשובה ברורה: הם מוכנים לצמצם את מסע הבחירות — משום שברור להם כי הבחירות הבאות לא ישנו שום דבר בהרכב הבינמפלגתי.

ומשום כך, יש לצפות לניסיונות לשנות את המציאות הפוליטית, מלמעלה, בדרכים בלתי פאראלמנטריות, עלידי בליעת מפי"ם ל תוך המע"י; עלידי ניסיון להנהיג אחוז חסימה גבוה יותר, שינטרל את הקטנים והעצמאים; ועלידי מאבק פנימי בין בעלי השררה — בקרב מע"י עצמה.

ישראלים בחו"ל מבן-גוריון עד חוסיין

ברוך קופרובסקי (49) אינו רק מדריך תיירים בחברת אגד. מלבד הגהה-אוסטובוס הוא חולם גם להיות שותף בהחזקת הגה המדינה. כדמות פוליטית, שהעריצה מאז

סטודנטים מפגנים בתל-אביב
החרות — אחת היא

ומתמיד את דויד בן-גוריון, היה קופרובסקי אחד ממועמדי-רפי" לנסת, ומועמד מטעם אותה רשימה לבחירות לעיריית גבעתיים. קופרובסקי, רבי-סגן (מילואים)

לא זכה אומנם להיבחר למשרה פוליטית כלשהי; אולם הוא שכח לגמרי את שאיפותיו, השבוע, בעת שהוביל בלונדון קבוצת תיירים בני-מושבנים לסיור בעיר, ניתנה לו ההזדמנות להוכיח את הכושר המדיני שלו. הוא הצליח במקום שכל מנהיגי ישראל ניכשלו בו: לפגוש את המלך חוסיין, ללחוץ את ידו ואף לשוחח עימו.

יד מושטת. הפגישה התקיימה בחנות צעצועים, כרחוב ריגנט בלונדון. קופרובסקי ובנו הבכור נכנסו לחנות, כדי לרכוש שם מתנות לשני ילדיו הנותנים, שנשארו בבית. ואת מי הוא רואה שם אם לא את המלך חוסיין בכבודו ובעצמו, בלחי פמלייתו. באותו רגע שכח קופרובסקי את סיסמתו של דויד, "נחמה לטלפון מהמ!", החליט לנצל את ההזדמנות לשיחה ישירה, כיליד המושבה גדרה שגדל בין ערביי הכפר הערבי השכן קטרה, יודע קופרובסקי ערבית על בוריה. הוא פילס לעצמו דרך בין פמליית-המלך, תפס את ידו של חוסיין המופתע ואמר לו בערבית רהוטה: "הוד מעלתך המלך חוסיין! חוסיין חייך לעבדו, בחשבו פגש בן-ממלכתו. אז הכין לו נהג אנד מגבעתיים הפתעה. אני מישראל", אמר, "אנחנו רוצים לראות שיהיה שלום במזרח התיכון".

חוסיין לא ידע כי הוא לוחץ את ידו של מי שהיה במלחמת העצמאות מפקד פלוגה (המשך בעמוד 19)

העם השבוע שזינע את העולם

מהפכת אוקטובר של הבולשביקים הוליך לפני 51 שנים, את עשרת הימים שיזעזעו את העולם. הפלישה לצ'כוסלובקיה השלימה את הפרק הראשון שלה בשבעה ימים: מן הרגע בו פלטו מטוסי-התובלה הענקיים את גדודי-הכיבוש בגמל-התעופה של פראג, ועד לרגע בו נחת על אותו מסלול המטוס שהחזיר את מנהיגי הרפובליקה האנוסה משיחות מוסקבה.

במשך שבוע זה עבר על העולם זעזוע אשר תוצאותיו ההיסטוריות תהיינה לא פחות הרת-גורל מתוצאות המהפכה של לנין. כי תוך שבוע זה נקברה סופית יומרה של רוסיה לשמש ראש-גשר של הי שחרור והקידמה. מוסקבה הוכיחה, שהמחנה שלה אינו יכול לסבול את רוח החופש. וכדי לדכא רוח זו שילח את טורי השיריון שלו על עם קטן ותרבותי.

מה שאורחי צ'כוסלובקיה עשו במשך שבוע זה הוא חסרת-דקרים. כמו עצם הפלישה הקומוניסטית לארץ-האחות. התנגדות המופלאה, שעשתה את הכובשים ללעג; הי סולידאריות שמנעה הקמת ממשלת-קחזולני גים ואילצה את הסובייטים לנהל שיחות פשרה עם המנהיגים שאותם התכוננו לכלוא; הפגנות-ההזדהות ששטפו את מרבית ארצות תבל (כולל ישראל); ההבטחה הסובייטית להוציא "כעבור זמן" את צבא הכיבוש שלהם — כל הדברים האלה נתנו פתח לתקווה, שאולי יש בידי האדם הקטן נשק גם בפני הטנקים של מעצמות-העל הי אדירות.

השבוע שזינע את העולם היה גם שבוע שנטע את התיקווה, כי כאשר ניצח זיק הי חופש — קשה מאוד לכבותו. אפשר לדרוס את צ'כוסלובקיה, ואולי גם את רומניה ואת יוגוסלביה, אבל סופם של שואפי-החירות לנצח. גם במוסקבה.

הבחירות בלי שינוי אדרת?

לו נערכו מחר הבחירות לכנסת השביעית, היו התוצאות כימעת זהות לאלו של הי בחירות האחרונות — כפי שהסתבר השבוע, כשפורסמו תוצאות חקר דעת-קהל שנערך עלידי מחקרי דעת-קהל לישראל בע"מ — מכון מחקר בלתי-תלוי.

זוהי כבר הפעם השנייה או השלישית שמחקרים בלתי-תלויים קובעים תוצאות דומות.

וכמו בפעמים הקודמות היה השינוי החרגי האחד — כי רשימת העולם הזה כוח-חדש היה מקבל, לו נערכו דבחירות כיום, 2.5 אחוז מכלל הקולות — במקום 1.2 אחוז אשר קיבלה הרשימה העצמאית בבחירות לכנסת השישית.

מ"ח — בחוץ. כל יתר השינויים — זעומים:

המע"י היה מקבל 44.7 אחוז, במקום 44.6 אחוז בפעם האחרונה. מפ"ם היתה יורדת במקצת: 4.6 אחוז במקום 6.6. הליברלים העצמאיים היו יורדים מ-3.8 ל-3 אחוזים.

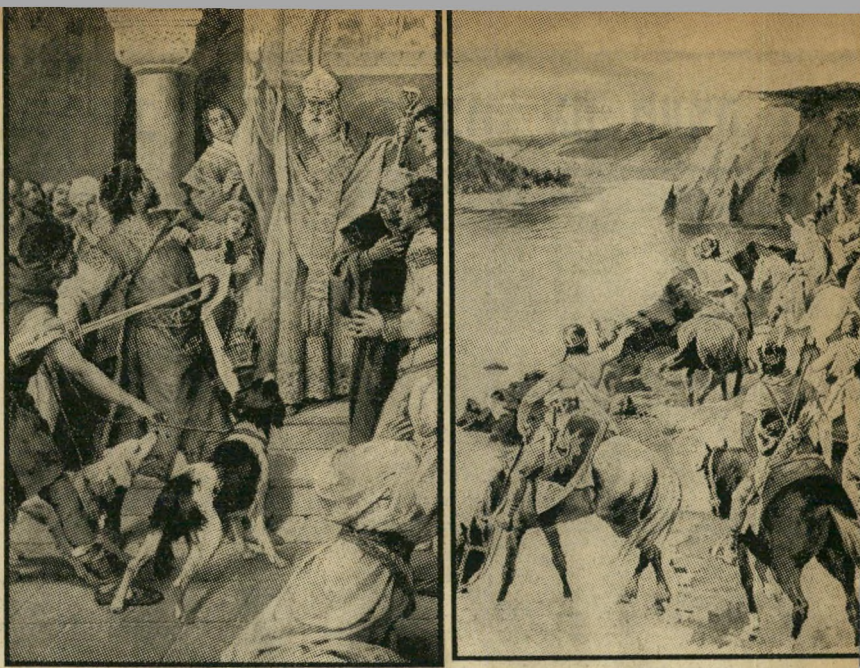
גח"ל והמפ"ל היו שומרות, כימעת, על כוחן: גח"ל קיבלה — יחד עם הח"כים שפרשו ממנה והקימו את המרכז החופשי — 21.3 אחוז; הפעם היו מקבלים אנשי חרות והליברלים 20.1 אחוז, ואנשי מ"ח — 0.8 אחוז, דבר שהיה מוחק אותם מן הכנסת.

אשר לדתיים — היו זוכים ל-9.9 במקום 8.9 אחוז. עלייה קלה שמתאזנת עלידי הפסד קל ליתרה-דתיים: כי אגודת-ישראל ופא"גי היו מקבלות, ביחד, רק 4.9 אחוז במקום 5.1, בפעם האחרונה.

רק"ח היתה עולה מעט מאוד: 2.5 אחוז במקום 2.3. מק"י היתה שומרת על כוחה: 1.1 אחוז.

גם לא בגורורות. השינוי — או היעדר-השינוי — המאלף ביותר מתייחס למה שמכונה במחקר "כל שאר הרשימות" — היינו, הרשימות הערביות המסונפות למפלגות הגדולות.

עליף כל אשר עבר על ישראל, כיבוש השטחים, מלחמת-ששת-הימים והרעת מצב האיכלוסיה הערבית — לא היו שינויים גם בקרב רשימות-הגורורות. הן קיבלו אז 5.1 אחוז והיו מקבלות הפעם 5.9 אדיו.

הנצרות מגיעה לצ'כים לסלובקים
הגיעה הנצרות בדמותם של הבישוף מי טודי והאח קיריל, אשר יצא מן העיר ביזנטיין כדי לנצר את הסלאבים. תהי ליד ההתנצרות היה מלווה בשפיכות-דם.

ייסוד פראג בדיוק כשם ש- יהושוע שלח מרגלים לתור את ארץ כנען, יצאו חלוצי השבט הסלאבי ותרו אחר מקום מבורך במים ומבוצר די צורכן, כדי להקים בו את מרכזו, שהפך עם הזמן לבירתו.

המהר"ל הוא "הרבי הגדול" מפראג, אשר הפך לדמות היסטורית מפורסמת אחרי שבטלה עצמאותה של צ'כיה במאה השש-עשרה, והארץ עברה לשלטון של הכתר האוסטרי. בימי הקיסר רודולף האוסטרי, ניתן צו לגירוש היהודים מפראג. בתמונה נראה המהר"ל, שלפי האגדה הוא אשר יצר את הגולם המפורסם מפראג, בשנת 1530, כשהוא כורע על גשר קארל בפני מרכבת הקיסר רודולף, ומתחנן בפניו לבטל את רוע הגזירה. ואכן, היהודים חזרו לפראג.

הלגיון הגולה יורשו של יאן מאסאריק היה אדוארד בנש. בעת הכיבוש הנאצי, בשנת 1938, חקים בנש ממשלה גולה בבריטניה, גייס לגיון צ'כי אשר לחם בצד מעצמות-המערב. בתמונה נראה בנש כשהוא סוקר מיסדר של לגיון זה בבריטניה, בימים בהם ערך התליין הנאצי את טבח לידצ'ה המפורסם. הנשיא סבובודה היה אותה עת מפקד בלגיון הצ'כי השני.

סופיה לביא, חובבת-הבובות, חושפת בגילוי-לב ובקומה זקופה את טעמה המיו

„הבוב [מנומס מן הגבר, הבזבה פחות צבועה מהבת והרבה יותר שקטה] אומרת סו

סופיה

ידידות לחברותיה האילמות מדגימה סר פיה בלב גלוי „את אנאסטאסיה אני אוהבת יותר מכולן“ היא מצהירה בכנות.

סינאה מגלה סופיה לגבי הבוב. „הבובה לקחה לי את ה“ בגדים ועכשיו רוצה לקחת לי אותו“

— הבובות פיליה

יש בחורות שאוהבות בחורים. יש, חלילה, בחורות שאוהבות בחורות. סופיה לביא (18) או-הבת בובות, או נכון עוד יותר — בובים.

את הבוב הדומה לאריק איינשטיין (ראה השער האחורי), היא אוהבת יותר מכולם. „הוא בובה של חתיך!“ מתמוגגת סופיה. אבל גם בובות אחרות גורמות לה ליהנות מן החיים: „אלה ה-חברים והחברות הטובים ביותר שלי“, היא מסבירה בהנאה. „הם לא מרכלים, לא רבים איתי ל-עולם — והם תמיד יפים ואלגנטיים.“

כשסופיה אינה נמצאת בחברת הבובות שלה, היא מחפשת עבודה. בעיקר כשחקנית. „קראו לי סופיה, על שמה של סופיה לורן, שהיא שחקנית-ענק“, הסבירה. „ואני רוצה ללכת בעיקבותיה.“

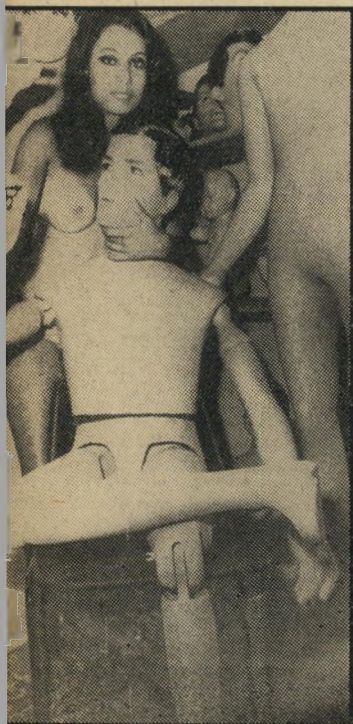
בובות

חתיך אמיתי הוא הבוב השחרחר, אותו מחבבת סופיה בהתלהבות מרובה. למה? משום שיש לו רק חלק עליון של גוף, המורכב על חלק תחתון לא לו. החתיכות האחרות של החתיך נעלמו, אישם בתוככי מחסני-הענק בחיפה.

הבובות

ראש ודאשונה מתכונות סופיה בחיבה באפשרויות. הן כימעט בלתי מוגבלות. אבל היא מעדיפה, על פני כל היתר, את הבחורים החלקים, המסודרים, והעיקר — שיהיו בעלי-ראש. או בעלי ראש בלבד, אפילו.

במדינה

(המשך מעמוד 15)

בחטיבת גבעתי, והשתתף בקרבות הדרום. הוא העלה חיוך על שפתיו וסיים את השיחה הישירה במילה אחת: "אינשאללה!" — אם ירצה השם.

עסקים

שתיקה שווה זהב

"כאן לא מוכרים יין" מודיע שלט מאיר עינים המתנוסס על שער הכניסה למינור השתקנים בלטרון.

יש סיבה טובה לכך. בתום קרבות ששת הימים, הסתערו על 26 נזירי המינור השוכן על כביש ירושלים ליד משטרת לטרון — המוני ישראלים צמאיים, שנאלצו להתנזר כ-20 שנה מיינות משובחים אלה. "תן לי ארגו, תן לי 20 בקבוקים!" שאגו עלינו הקונים שהסתרנו בתור ארוך שהגיע עד שער המינור, מספר בעברית שוטפת הנזיר השתקן גיוף, המסרב בעקשנות למסור כל פרטים אישיים. "הם שיגעו אותנו, לא יכולנו להתפלל כמינהגנו שבע פעמים ביום."

המינור, שניפגע במלחמה מ-11 פגזים ש-

רס"ן קפרובסקי

חסיין אמר: "אינשאללה!"

גרמו לנזקים קלים, לא עמד בפני התנפלות האזרחים הישראלים.

מיכר — זהב. כשנוסדה לפני כ-60 שנה תעשיית היין בלטרון, עלידי הנזיר הצרפתי פול קובר, שהיה לאחר מכן לאב המינור — לא ידע הנזיר שמצא מיכר זהב שיפתור את בעיותיו הכלכליות של המקום. המינור, השייך למיסדר הטריסטים, הציג לית להקנות ליינותיו שם טוב ברחבי ארץ ישראל, מגדל כיום על שטח 400 דונם שלושה זני ענבים: מוסקס, קריניון ואליקנט. הענבים הבשלים מועברים ליקב, הנימצא בעומק שישה מטר מתחת למינור — שם מפקדים שני נזירים מומחים ושבעה פועלים ערביים מרמאללה 400 אלף ליטריין לשנה — הנמכרים בישראל תחת השם לטרון.

זהו יין יקר, יחסית: בקבוק יין חמוץ אדום לטרון עולה 2.30 ל"י, לעומת יין עממי מקביל של כרמל מזרחי — הוק או אדום עתיק — העולה 1.35 ל"י.

הוא נמכר — לבעלי יכולת חילוניים — במרכזי המכירה בירושלים המזרחית, ב-קיבוץ נחשון — ובכליבו שלום.

הסוכן הראשי — קיבוץ. איזה פרוספרטי? נאנחים באושר רב הנזירים, שאינם שתקנים כשמדובר בעסקים.

"בימי השלטון הירדני לא הצלחנו כל כך. אולי בגלל שמוסלמים ממעטים בשתיית יין" אומר הנזיר גיוף אך מוסיף בזהירות: "פוליטיקה לא מעניינת אותנו. את ייננו אנו משווקים רק לשלטון, שתחת חסותו אנו נמצאים ולא לחי"ל. מכיון שלא יכולנו לעמוד יותר בלחץ הקונים, העברנו את שיווק היין לסוכן ראשי ישראל."

הסוכן אינו אלא הקיבוץ המפ"מי נחשון, שהקים דוכן ליד המינור, הפתוח רק בשבת. הקשרים בין הקיבוץ לשתקנים התהדקו דווקא ב-20 שנות השלטון הירדני — כאשר עיבדו חברי נחשון את אדמות המינור, שנמצאו בשטח ההפקר.

* הסרפסטים הוקמו במאה ה-12 בצרפת. הם נשבעים לחיי שתיקה.

חבחר דגמי

OPEL

1969

עם כל השכלולים במיטב המסורת של "אופל":

OPEL KADETT
*
OPEL 1500
*
OPEL OLYMPIA
*
OPEL REKORD
*
OPEL COMMODORE

גוסעים • סמיישן • מסחריות

באולמי התצוגה של:
ליאו גולדברג בע"מ
תל אביב • חיפה • ירושלים

טל: 36356 • טל: 522189 • טל: 22336

הספור המדהים ביותר

ענחנים

בכלא

הסודי

מאת: דן מרגלית

פרשת רגול וגבורה שסווגה עד כה כ"סודית ביותר".

- * מתקן סודי מעבר לגבול.
- * עינויים צנחנים ישראלים בכלא דמשק.
- * פעולת התגמול של מאיר הר-ציון וחטיפת מטוס סורי.
- * "לא בגדתי!" כתב אורי אילן והתאבד בכלא אל מזה.

המחיר 6.25 ל"י

הפצה: מרגליות מלציט 38, ת"א, טלפון 35200

אחרת

במה פוליטית חופשית

בעריכת מקסים גילן

הופיע גליון 2:

נתן יליןמור

(עורך "אתגר")

ח"כ אורי אכנרי

(עורך "העולם הזה")

בנימין עזמרי

חיים הנגבי

(מערכת "מצפן")

שמעון צבר (לונדון)

יוסף בן-טל

חנוך לוין

(את ואני והמלחמה הבאה)

חנוך אייל

פאוזי אסמר

קרין לוי

יוסף יאיר

עודד פייננרש

ג'וני אמיתי

המחיר 1 ל"י • להשיג בכל הקניסטים

צפוייה פרישת

מנהיגי-רק"ח

הודעתו של איש הוועד המרכזי של רק"ח, הר"ר פנחס ארליך, כי רק"ח תומכת בפלישת הרוסים לצ'כוסלובקיה גרמה לחילוקי דיעות חריפים במפלגה זו. תוצאת חילוקי הדעות הללו: יש סיכויים רציניים שחלק ממנהיגי רק"ח יפרוש מן המפלגה.

מיבצע-מנע

אנטי-שוד

מיבצע-מנע ענק יאורגן בקרוב על-ידי משטרת ישראל — בעיקבות גל מעשי השוד והפריצה הנועזים, בחנויות התכשיטים ובסניפי-בנקים. פרטים: (א) הגברת המעקב אחר עבריינים מועדים; (ב) תיגבור כוחי-הכילוש הי משטרה באיזורים רגילים; (ג) השתלטות מודיעים טריים ובלתי-מוכרים בריכוזי הי עולם התחתון.

הקומוניסטים המצרים

יוחזרו לקע"ם

הקומוניסטים המצרים הגולים, השוהים בארצות ש- מאחרי מסך-הברזל, יוחזרו ברובם לקע"ם, בקרוב. הסיבה: התחזקות עמדתם של כמה מאני שיהצמרת המצרית השמאליים. חלק ממני היגיי-מצריים המישניים אף אינו מפתיר

מסתמכים על תיווכה של חברת-התעופה הצרפתית, איר-פראנס, הפועלת בנדון.

אגב, הטייסים הצרפתיים הם גם הלוחצים על איגוד הטייסים הבינלאומי לחדש, כי שבוע הבא, את החרם שלהם על אלג'יריה — אם לא יחולו עד אז שינויים בשאלת-המטוס.

וזאת — משום שממשלת צרפת מאוכזבת מגישה של אלג'יריה, לאחר שביוזמתה התקבלה הפשרה הסודית, לפיה תשחרר אלג'יריה את המטוס וישראל תעשה, כתמורה, מחוזה הומאניטארי מסויים.

ערביי-מפ"ם

והמעמד

הה"כ הערבי-המפ"מי עבד-אל-עזיז זועבי ישוב, כפי הנראה, ברשימת המערך הי מאוחד עם מפ"ם — במקום ריאלי — בעוד שיתר ערביי-החצר של מפ"ם יואלצו להי פיע, יחד עם ערביי-מע"י, ברשימה ערבית-נפרדת הקשורה במערך מע"י-מפ"ם. יוזם הפשרה הזאת הוא — פנחס ספיר, מזכיר מע"י.

האם תתקבל

מק"י למערך?

המאורעות בצ'כוסלובקיה הגדילו את סי-בויה של מק"י להתקבל למערך של מע"י ומפ"ם, לכשיקום. זוהי תוכניתם של חברי צמרת מע"י הרוצים בהגדלת

הפגנת סולידריות

ישראלית-צ'כית

ייתכן שיארגנו הזדהות כלל-לאומית ישראליית עם צ'כוסלובקיה, נגד הפלישה הי סובייטית — שתלכש צורה של שתי דקות דומיה והשמעת צופרים ברחבי-ישראל.

כן הוצע שישראלים ילבשו תג שחור על דש-גדם — או ייצאו לרחוב, בעיצומו של הקיץ, עם מיטות-צ'מברלין ביד.

לחץ אמריקאי

מחודש

צפה להגברת הלחץ האמריקאי על ישראל וירדן — להפסקת האסקאלציה בי-תקריות-גבול.

ארצות-הברית חוששת שהן תקריות-החבלנים והן מהלומות-צה"ל מערערות באופן חמור את מיטרו הפרו-מערבי של חוסיין. לדעת חוגי הסטייט דפארטמנט, עשויה אף תקרית אחת נוספת, בקנה-המידה של פעור לות כראמה ואסאלט, להביא להפיכה ירדנית.

לשם המחשת חששות אלה, תבקר בקרוב בשתי הארצות אישיות אמריקאית רמת-מעלה, שתביא איגרת אישית מג'ונסון.

יארינג יוסיף

לטוס ולא לעוף

גונאר יארינג לא יעוף מן המרחב. לעומת זאת, הוא ירבה בעתיד הקרוב בטיסותיו בין בירות ערב, ישראל, קפריסין והאום.

הסיבה: מאמציו הגיעו לשלב בו הוא משמש בלדר, מעביר שאלות ותשובות בין ישראל למצריים, גורם בדרך זו לדו-שיח עקור.

לפי שעה, זהו דו-שיח של חרשים, העיר על שיחור תיו, השבוע, גונאר לאחד מעורריו.

מתווכי רשיונות

בעזה

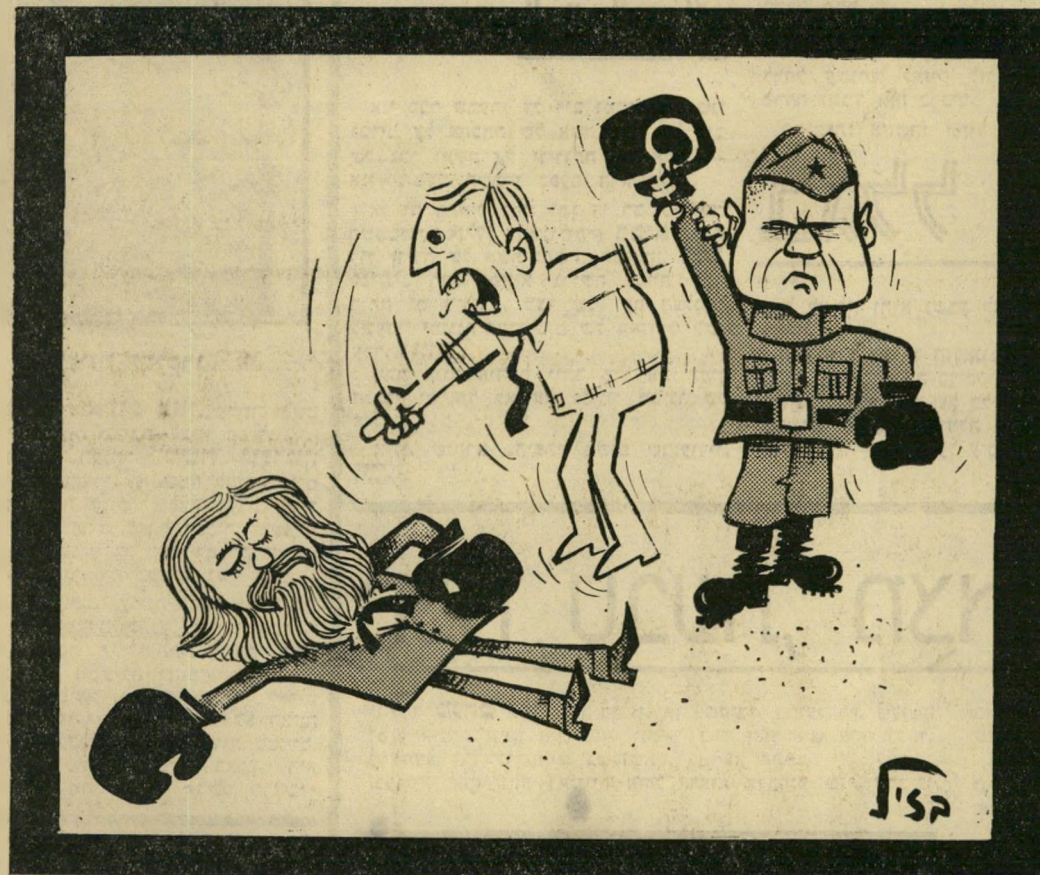
מתווכי-רשיונות, המקבלים 10 לירות עבור כל רישיון-נסיעה לישראל המוענק לתושבים הנוקטים לשירות תיהם.

מדוע לא חודשו פעולות-

החילוץ של המטוס

גורמים בכירים ישראלים, ששיכנעו כי שעתו את הממשלה, כי צפוי שיחרור מטוס "אליעז" וצוותו באלג'יריה, הצליחו יטוב לי עכב הפעלת אמצעים קיצוניים.

הסיבה: גורמים אלה שיכנעו את הממשלה כולה, כי אם יימנעו מפעולות-תגמול ישוחרר המטוס בקרוב. הם

56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, ...

את אהדתו לקומוניזם — בעיקבות גיבויה של ברית-המועצות בעמדה הערבית.

חרם-אמרגנים

על הטלוויזיה

כמה מאמרגני-הבידור הגדולים יורו לאמני נים הידועים הקשורים במשרדיהם, לא לי-הופיע במיסגרת הטלוויזיה הישראלית. הופעות אלו ישברו אותם בשוק הבידור — כפי שאירע בלונדון ובניו-יורק, לאחר הנהגת הטלוויזיה שם, כשבדרנים רבים מצאו עצמם פיתאום ללא פרנסה, טוענים האמרגנים.

אחורי-החסימה, כדי לסלק מן הכנסת את הסיעה המסור-ימת. חבריהם בצמרת, המתנגדים להעלאת האחוז, טוענים, בין השאר, כי אין זה באינטרס של ישראל לחסל את מק"י, שהיא עתה דוברת ישראל במחנה הקומוניסטי המערבי, ולהשאיר את המונופול הקומוניסטי בידי רק"ח.

הדוגלים באחוזי-החסימה גבוה מוכנים לי-הציע לשמואל מיקונים מקום בטוח ברשימה המשותפת, בכניכות המקום הי-30, ולי-ה"ר משה סנה מקום שני, בערך במקום הי-60. הדבר יהיה כרוך במשמעות קואליציה יונית וסיעתית ובכניסת הבאה, שבה לא תהיה אז מק"י סיעה עצמאית.

המכשול לתוכנית: אנשי הימין במע"י, ובעיקר אנשי רפ"י, יתנגדו לצירוף זה, מתוך טענה כי המערך "אבד קולות בגללו בשוליו הימניים.

והילד איננו

התינוק שהכי נולד בעולם הוא בנה המיועד של עליזה עזיקרי שבכלל עדיין לא בא לעולם. לא עובר שבוע מבלי שעליזה תלד אותו — או אותה. כי עדיין לא ידוע, כמובן, מה יהיה מין התינוק הנולד ואיננו נולד. בתחילה, נודעה הבשורה המשמחת ודוקא לתושבי עיריית העולים בית שמש. ולמה בית שמש? משום שעליזה היתה צריכה להופיע שם. אז לפתע באה זמרת אחרת ועימה בשור רה: עליזה נלמחה לבית החולים לילדות. היא נסעה באמת לבית החולים — וחזרה משם. כמו שניכנסה. אחרי כך נודע על הלידה לתושבי קרית גת. גם הם המתינו לעליזה לשווא. באולם בית הקולנוע המקומי, להם הביא את הבשורה הכורז יהודה ברקן, שהצהיר: "אתם לא תכעסו ודאי על עליזה שלא באה — היא עליה לדאוג להופעת הבכורה של בנה." הקהל קיבל את הידיעה במחאות כפיים. אבל השחקן הראשי הקטן סירב לצאת. השבוע הגיע רומאן הלידה במשכמים ל- שיא חדש. כיום שישי הצטופף קהל המוני ברביעיה בבתיים, שם היה צריך להופיע

עליזה עזיקרי

האבא המשוער, אריס סאן. עליזה, לשם שינוי, לא היתה צריכה לבוא בכלל. אז החליט המנחה, משה גורדמן, למתוח את הקהל: "אני שמח להודיע לכם שהזמרת עליזה עזיקרי ילדה הערב במול טוב בן זכר לאריס סאן, הצהיר. וכשעלה אריס לבמה, הריע לו הקהל ממושכות — כיאה לאב צעיר, אף כשאני נשוי לאם. אותה שעה ישבה עליזה בבאר, כרסה בין שיניה. היא נמצאת כרגע בחודש השמיני להריונה, מצפה ללידת התינוק רק בעוד שבועיים. היא ממשיכה בהופעותיה. כשאני מופיעה, מצטרפת עליזה לאריס סאן, בנסיעותיו. מסיבה זו גם לא הכינה לעצמה מקום בבית חולים לילדות מסויים. "אני יכולה ללדת בכל מקום בארץ, היא מודיעה, "אז מה פיתאום ארשם מראש?"

דקירה קלה

בעלת הזמורת פפינו ("גיופה") רומא בא אלינו כל הדרך מאסליה כדי לנגן כאן ובשטחים המוחזקים. הוא בא עם אשתו הסקאנדינבית, הבלונדינית והנאה, שנולדה בשבדיה לפני 19 אביבים ועונה על השם אדית כריסטינה. חוץ מזה בא עם פפינו גם אחיו איוו רומא, המנגן יחד איתו. לפני שבוע נשמעו צלילים לא-מוסיקאליים בעיר העתיקה בירושלים, שם הופיעו אנשי פפינו במועדון סמיראמיס. הם בקעו, בין השאר, מגרונה של אדית כריסטינה, שעה שפפינו דקר בה דקירה קלה בעזרת סכין שנזדמנה לידו. ולמה כלי-כך? משום שקודם לכן מצא פפינו את אחיו איוו משתעשע בנעימים בחברתה — ובהיעדרו, אז מי אמר שירושלים לא מקום רומנטי?

אנדרטה שנעלמה

אחת האנדרטות החיות של רחוקי קפה ורה נעלמה השבוע והפכה לרכוש פרטי: נערה-שעשועים נחום רז נשא לאשה, ביום ד' האחרון ובמזל טוב, את בחלתו, זוהר אוריין. כן, זו שאתן מכירות כקריינית מתוכנית קול ישראל לעקרת הבית. זו שהחליפה את רבקה מיכאלי בעת הלידה, ושהיתה, קודם לכן, שחקנית לגמרי לא רעה. נחום, שהתפנה מעיסוקיו כמנהל-מגנון במפעלי נייר חדרה, זהר ממש בחברתה של זוהר. הצעיר המזדקן, ששמר זמן ממושך על אבוקת-דחוקות, נראה כשמח מאוד לחזר עליה, בחברתה של הכלה היפה. נחום התחיל את הקריירה שלו כתלמיד בית-הספר הטכני על-שם מקס פיין. אחרי כך היה קצין קרב, וכשהשתחרר — הצטרף לצעירי הקן, היה לאחרון-נאמניו של דויד בן-גוריון, כשכל אנשי-רפי הזקנים יותר נטשו את האיש משה-בוקר לאנחות. נחום (32) נשאר עד היום נאמן לביני, אומנם בן-גוריון לא בא לחתונה — אבל נחום מבין לרוחו של הזקן. לעומת זאת, הופיעו במקום אריק איינשטיין, שהוא ידידו של נחום וידידה של זוהר, ואוריין זוהר, שהוא ידידה של אוריין בלבד — ואפילו כימעט וחשב להתחתן איתה, פעם. אביב, אוריין זוהר הצטרף לשירת-הרב וברגעים הדוממסים הוסיף "אמנים" ו"מזל טובים" רציניים מאוד. למחרת, כבר אפשר היה לראות את הרוק לשעבר ואת הרחוק לשעבר מסתובבים ביחד בדיונגוף ומלקקים גלידה. אני אומרת לכם: החיים המשפחתיים הללו עוד יגמרו לי את כל הרגילות.

מזל שיש עוד קצת בגידות בעולם.

נחום רז וזוהר אוריין

הכל

אני כבר שמעתי על ריב ומכות בין שני גברים על אהבתה של אשה. אבל על ריב של גבר ואשה על ידידותה של אשה — אני שומעת השבוע בפעם הראשונה. אז זה התחיל לפני זמן די רב, כשנער-השעשועים אילן ("אונגליק") רביאל היה עוד ידידה של אשת-החברה הצעירה, רחל אופי. רחל, שהיא גרושה וחיה לבד, היתה גם מיוודת, מצד שני, עם הצלמת לשעבר ומנגנת-התקליטים של מאנדייט לש-עבר, זיווה. זיווה אינה אוהבת יותר מדי את המין הגברי ובייחוד לא את נציגיו מסוגו של אילן. שנקרא "היפה" משום שבנעוריו,

כשעוד היה צנוח, היה כזה, הספיק בינתיים להסתובב בעולם, לעשות עסקים, להפסיד הרבה כסף. עכשיו הוא בדרך כלל בלי. זיווה חשבה, משום כך, שידדותו של אילן לרחל עשויה להזיק לזו האחרונה, וגם סרחה להגיד זאת ברבים.

התוצאה: איזשהו חתול שחור עבר בין

על חוסר-עיסוקיו. אילן הגיב, בתחילה, בהתקפה מילולית על חייה האישיים. כשזה לא עזר ולא השתק אותה — תפס בשיערה וחבט ב-פניה, בעזרת גולגולתו הקשוחה למדי. הגזק היה קטן. מכות יותר רציניות לא היו שם — למרות שזיווה בהחלט מסוגלת להגן על עצמה, במצב רגיל. אבל הפעם

בגלל הידידות

תקפו אותה במפתיע. אז עוברים ושבים הפרידו ביניהם. המור-סיקה בדיסקוסק המשיכה לנגן. אומרת זיווה: "אין דבר, הוא עוד ישלם עבור זה." אומר אילן: "כשאני רואה זכור — אני מוכן אותו."

רחל לאילן, והוא נשבע לאו דווקא ידידות לזיווה. השבוע היתה לו הזדמנות לפרוע לה את החוב. הוא פגש בה בדיסקוסק, השניים שתו משהו, כפי הנראה, על כל פנים, עדי-ראייה מספרים שזיווה התחילה להצליף בלשונה החדה למדי באילן, על עיסוקיו, ובעיקר —

מצא טבעת, מצא אשה

באונייה שנייה, את חפציו האישיים; ובכרטיס שלישי שיגר, באונייה שלישית — את תמונותיו. כי גפן, שהיה ידוע פעם בתואר "צייר מלכותי-קלפים", שינה לגמרי את סיווגו, בחוק, והוא רוצה שגם החתיכות שלנו ידעו זאת.

אחרי התערוכה שלו יחזור מנחם ללונדון, למה שיש לו שם עיסוקים חשובים מאוד. החשוב ביותר נקרא מאריה תרזה אובריין (20), כוכבת-טלוויזיה בריטית, עימה התארס מנחם בן ה-38.

אם וכאשר יתחתנו תהיה מאריה תרזה אשתו הרביעית של אחד הגרושים ביותר מבין נערי-הזהר של הבוהמה שלנו.

איפה לגור יהיה לזוג הצעיר כבר מעכשיו. לא בתל-אביב, ב-לונדון, שם מחזיק מנחם בסטודיו גדול שברחוב קינגס-רוד. ובדירה שכורה בת חמישה חדרים, לא הרחק ממנו — אבל גם לא יותר מדי קרוב.

בכלל, למנחם היה מזל בחו"ל. לא רק באמנות. יום אחד מצא באנגליה, על האדמה, טבעת זהב ואמייל, משובצת בתישעה יהלומים. הוא הרים אותה, הלך למשרה וחיכה.

אחרי שלושה חודשים לא ביקש איש את הטבעת. אז שילם גפן את מודעת-החיפוש, תרם לקרן הפנסיה של שוטר-בריטניה ולקח את הטבעת בכיסו.

זה היה המזל שלו. למה שלא הרבה זמן לאחר מכן פרצו גנבים לדירתו וגנבו לו את הכל. מלבד טבעת-היהלומים, אותה החזיק כל הזמן בכיסו.

זמן קצר לאחר מכן מצא גם את הנערה. ועכשיו הוא סוען: "יחד איתה מצאתי את האושר. והפעם — ברצינות."

הצייר מנחם גפן אינו בזבזן. אז כשקיבל, בחוצלארץ, שלושה כרטיסי-אונייה חינם אין כסף, ונשאר בכל זאת איש אחד בלבד, הוא מצא דרך להשתמש בשלושתם, בנסיעה אחת: בכרטיס אחד נסע באונייה אחת ארצה; בכרטיס שני, העביר,

מנחם גפן וזכר

במדינה

דת

המתים,

החיים,

והכבוד

איך היתה נראית מדינת-ישראל לו שלטו בה קנאיהות? זאת אפשר היה ללמוד, השבוע, מהפגנת-המונים שנערכה ביום שלישי בערב ברחבת היכל התרבות. כנחילי-ארבה זרמו לבושי-החורים לרחבה, משעה מוקדמת. כרוזות גדולות שי-נישאו בידי הדתיים תבעו, בשם המתים, כבוד בדרך אל הקבר. על כימת-הכבוד נאם הרב מייסבת פוניביץ.

ישראל היא המדינה הראשונה במעלה בכמות ניתוחי-המתים, טען הרב, בהסתמך כן על מחקרו של מרצה לפסיכולוגיה אמריקאית-יהודי, הפרופסור מנדלסון מאוניברסיטת רודג'רס — שאינו רופא, אבל דיבר, אף הוא, בכנס כיור הוועד להגנת כבוד האדם.

ההוכחה המדעית? מדינת-ישראל מקבלת יותר תרומות מקרנות-מדע אמריקאיות מכל מדינה אחרת. בניסויים המדעיים משתמשים בגופות-מתים. מסקנה: ישראל משתמשת ביותר גופות מכל מדינה אחרת, לעריכת ניתוחי-מתים.

"רק על התולים!" לא פחות מדעת היתה הטענה המופרכת השנייה: שי-בחקירות רפואיות אפשר להגיע לממצאים מעורבים בעזרת ניתוחים על חולדות ו-חתולים בלבד — ללא כל צורך בגופות-אדם. בהתקפה שלוחת-רסן וחסרת-מעצורים נגד מנהל בית-החולים הממשלתי תל-השומר, ה-פרופסור שיבא ונגד הפרופסור איליך מ-חיפה, אותו כינה "נאצי" — יצא הרב כהנמן המזוקן.

בין הקהל הסתובבו מקשקשי-קופסאות שסאפו נזבות. הדתיים אמרו תהלים בציבור. סגני-יצב אריה איבצן, מפקד הנפה הצפונית של משטרת-ישראל, הסתובב בין הקהל.

אלמלא לבשו הדתיים תלבושת יהודית מסורתית, אפשר היה לחשוב שהאירוע מתחולל בספרד הקתולית-החשוכה, בימי הפסחא.

סיכם אחד הדתיים הקנאים ביותר, אשר השתתף בהפגנה ושינכנס להיכוח עם כתב העולם הזה:

"אין דבר. אנחנו עדיין בשלב של שקט ושל שמיעה למשטרה, אבל עוד יהיה שמח, בעתיד."

ארץ-ישראל

הפגנת-כוח

נשית

עימות מזוהר בין הגברים לבין הנשים של שכם, שהזכיר את האגדה היוונית של מרד הנשים בהנהגת ליויסטרטה, התקיים השבוע בשכם.

זה קרה, כאשר מאתיים נשים ערביות, סטודנטיות ומורות, רעיות, בנות ואמהות הנכבדים של העיר התארגנו להפגנה חסרת אמת, מאורגנת היטב מראש, שצעדה פתח ב-רחובות מיבצר הלאומיות הפלסטינית בגדה המערבית.

הזריות-כיפוי של "העולם הזה" היתה במקום, בעת ההפגנה. וזה אשר אירע:

בשעה שמונה בבוקר היתה התנועה ב-שכם טואנת מן הרגיל. ביחוד היתה מורגשת תנועה של נשים, בפאסו אורוצ'י, בק, בכיכר-העיר המרכזית.

מרגע לרגע גבר מספר הנשים שהסתובבו בו באסמ-מעשה, בצורה בלתי-אופיינית לנשים ערביות. לבסוף, בשעה שמונה ו-שלושים, הגיע מספרן לכחמישים.

בשמונה 35 הוציאה מישתי סיסמה מצוירת מארנקה והרימה אותה בתנועה החלטית. מאחריה ומסביבה התלכדו כל החמישים, עם סיסמות אחרות. הן יצאו לרחוב אל-ראשיד — בהפגנת-כוח נשית בלתי-חוקית.

"אנו חצי העיר!" כשהצוודות עוברות ברחוב, הצטרפו אליהן עוד ועוד (המשך בעמוד 24)

שתי חתונות ביריה אחת!

שחקנים האידיים שעלו לארץ מארה"ב.

ל מרות הפרשיהגיל בין מייק ל-עידית, נמשך הרומאן שלהם, בניגוד לכל הנבואות, שלוש שנים.

היה עליהם לעמוד בפני כמה מיכשולים. כאזרח אמריקאי, הגיע מייק לגיל-גיוס, והיה צריך להתייצב לשירות צבאי — בעיצומה של מלחמת וייט-נאם. היה קיים חשש שי-הוא יישלח לוויט-נאם — ושאו יאלצו

• עידית מבוגרת ממייק בכחמש שנים.

לה ירה בלה

השניים להיפרד לשנתיים.

אבל אחרי ששהה בארצות-הברית חוד-שיש אחדים, חזר מייק לארץ, הפך כאן ל-כוכב. הוא כבר תיכנן את נשואיו לעידית — כאשר צץ מיכשול נוסף בדמות אמו, השחקנית הוותיקה ליליאן לוקס, שהודיעה כי היא לא תסכים שמייק ישא את עידית. כל אלה המכירים עד כמה קשור מייק להוריו פסקו: אהבתו לעידית היא אהבה בלתי-אפשרית.

אבל החודש הוכיח להם מייק כי טעו. בעת סיבוב-הופעות בדרום-אמריקה, שם הוא מופיע עם הוריו בהצגת המנייה, שיכנע את אמו — ונשא מייד את עידית לאשה.

באותו חודש עצמו נשא גם יורם לאשה אחות שהכיר בתקופת שהותו בבית-החולים. רק שמואל קרן, בן ה-34, נשאר רווק עד עצם היום הזה.

התחתנה

עם

לה

שתי חתונות נערכו החודש, במרחק אלפי קילומטרים זו מזו. במונטביו-דאו, בירת אורוגוואי, נשא השחקן האמריקאי-ישראלי מייק (שני קוני למז) בורשטיין לאשה את דילת-הקרקע לשעבר של אל-על, עידית קרן. ואילו בתל-אביב נשא הנכד יורם רומנובסקי לאשה אחות שטיפלה בו במשך תקופה ממושכת, בבית-החולים.

לכאורה — אין כל קשר בין שתי החתונות. למעשה — היוו שתיהן הפיאנד לאחת הטרטגדיות המועזעות ביותר שהתרחשו בי-שנים האחרונות בארץ. הן הביאו לסיומה

באל

לו

של פרשת אהבה ובגידה, שהסתיימה בצורה יוצאת-דופן לגבי ישראל: כשהבעל יורה במאהב-אשתו.

ה פרשה אירעה לפני חמש שנים בדיוק. יום אחד פרץ הסרן שמואל קרן לדירתו של הספורטאי יורם רומנובסקי, ב-רחוב ירמיהו 28 בתל-אביב, מצא שם את יורם, אילן של נערות צפון תל-אביב. יורם היה בדירה בחברת עידית קרן — אשתו של הסרן.

קרן המועזע, בן עליית הנוער ומניצולי-השואה, הסתפק בפעם הזאת בחבטה הגויה שהשאיירה פנס בעינו השמאלית של יורם. כעבור שלושה ימים הופיע שמואל קרן, שוב, בדירת רומנובסקי. הפעם הוא לא סמך על המיקרה, הביא עימו את אשתו עידית — ג'ינגית, בת למשפחת עשירים מדרום-א-ריקה ודיילת-קרקע באל-על.

עידית קראה ליורם לצאת לחדר-המדרגות, להישבע שם בפני בעלה ששוב לא יוסיף לפגוש אותה. אבל לפני שהספיק יורם לעשות זאת, שלף קרן אקדה, ירה בו ירייה אחת — שפילחה את חוסי-השדירה שלו. יורם נשאר נכה. הסרן שמואל קרן גידון למאסר ממושך, וזה בחנינה אחרי שריצה שלוש שנות-מאסר בכלא. עידית, שתחילה גילתה גילוי-חרטה וחזרה לבעלה תוך הבטחה להמתין לו עד שישוחרר — קיבלה ממנו גט, במרוצת-השנים.

וכך, בעוד שני הגברים מרותקים — איש-איש במקום אחר — בגלל אהבתם לאותה אשה, יכלה עידית היפה להתחיל את חיה מחושה. היה לה קשה לעשות זאת. בכל מקום בו הלכה, הצביעו עליה בתור "זו שגרמה לאסון".

או יעצו לה ירייה לעזוב את הארץ. אבל עידית, בעלת אומץ-הלב הבלתי-רגיל, החליטה להישאר בארץ. היא לא הסתה רה, הופיעה בכל מפגשי-החברה — בחברתו של גבר שלישי.

היה זה מייק בורשטיין, בן משפחת

עידית קרן עם מייק בורשטיין ערב הנשואי

אנשים

מחשבותיו

של אשכול

לכיתה תפלה נזקקו לאחרונה שמעון צבר וחבריו לתנועה נגד הסיפוח, היושבים בלונדון, מנהלים משם מסע התקפות נגד ישראל ומנהיגיה, השבוע הם שלחו למאות כתובות בישראל סיפון קטן, בן 18 עמודים, שעל כריכתו מתנוססת (באנגלית) ה"כותרת": "מחשבותיו של היושב-ראש אשכול" ומתחתיה ציור של לוי אשכול. לאחר שער מגרה זה, נפתח הסיפון וכל עמודיו נגלים לבנים — ללא כל מילה. ● לרגל פתיחתו הקרובה של בית-ההבראה הענק בזכרון-יעקב, השייך לחברת מבטחים של הסתדרות העובדים, הופיע הלל זיידל, יושב-ראש קרנות הפנסיה של ההסתדרות, במועצת מבטחים וביקש ממארגני טקס הפתיחה לא לשכות להזמין לטקס את ד"ר בן-גוריון, "האיש שבעורו ניבנה הבית הזה". לשמע דבריו של זיידל קם אחד מי חברי-המועצה ואמר: "היינו מזמינים את בן-גוריון ברצון — אבל הוא יכול ויגיד לנו שהבניין עלה יותר מדי מיליונים!" ● סגן-ניצב אריה איכמן, מפקד הופה ה"צפונית של משטרת מחוז תל-אביב, היה ה"שבוע טרוד במיוחד. היה עליו לשמור על הסדר בחמש הפגנות גדולות שנערכו בתחום אחריותו: הפגנה אחת נגד ניתוחי מתים וארבע הפגנות נגד כיבוש ציכוסלור בקיה. מובן שהדבר השפיע על עצביו. כ"אשר ניסה צלם-עיתונות לצלמו, נתקף איב"

אם לכלל בגדיו —
אין סיבה לכעוס עליו!

זינחי לילדך ללכלך בגדיו ואל תכעסי עליו, וכי מה יש לכעוס כש"ביונס" נמצא בבית?

"ביונס" בעצמו מכבס! לך אין מה 'דאג. הכביסה מתכבסת בעצמה כשאת משרה אותה עם "ביונס".

ה קל וכה נקי — נסי פעם ולא תוותרי רשי במכולות ובחנויות שרות-עצמי.

זה נהדר
בס
של
יצהר

"ביונס" בעצמו מנבס

אדמו"ר בע"מ

תורג'מן וירידים באפריקה
איך לנהוג

צן בועם גוראי ודרש למסור לו את סרט המצלמה בה צולם. כאשר סירב הצלם ל- ציית להוראה זו, איים איבצן לתבוע את הצלם לדין באם יעז לפרסם את תמונתו בעיתון. המגוון בכל השערורייה שהקים איבצן הוא, שמפקד משטרה בכיר בדרגתו, מוסמך למשפטים, אינו יודע על דבר אלמני טארי כל-כך כמו זכותו של כל אזרח לצלם במקום ציבורי — ככל העולה על רוחו. ● זיכרונותיו של שלישי-דרג, המלך חוסייין, על מלחמת-ששת-הימים, התפרסמו השבוע בעת ובעונה אחת בשני הצהרונים, ידיעות אחרונות ומעריב — כשכל אחד טוען ל- בלעדיות על הסיפור. אלה שקראו את זיכרונות חוסייין בשני העיתונים גילו, לתד- המתם, שחסיין כתב בעצם שני יומני מלחמה, שאחד מהם צוטט בידיעות והשני במעריב. העובדות והתאריכים הם זהים ב- שני היומנים — אולם צורת הכתיבה ו- סדר-המאורעות שונה לחלוטין. ● המזכיר הכללי של מק"י, ח"כ שמואל מיקוניס, החליט לעמוד מקרוב על המתרחש בצ'כיה לאחר הכיבוש הרוסי. לצ'כיה עצמה אמנם אינו יכול להגיע, אבל מייד אחרי הפלישה החליט מיקוניס לצאת לרומוניה, לקבל שם דיווחים ממקורות ראשונים על המתרחש. הוא ייצא לשם בזמן הקרוב ביותר, אם כמובן לא תהיה רומוניה עצמה נתונה לסכנת פלישה סובייטית. ● לוי אשכול החליט שהגיע הזמן שייכתב ספר אשר יאיר את הקופת הכינונות, מלחמת-ששת-הימים וההת-

בימנסיה ריאליית

הרשמה לשנת הלימודים תשכ"ט לכתות בוקר ט', י, י"א, י"ב

לבורנטיס כימיים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות

תיכון מקצועי במגמות
רדיואלקטרוניקה
טלויזיה - תעופה

תיכון עיוני במגמות
הומניסטית
ריאליית

כולל הכנה לבחינות הבגרות הנערכות על-ידי משרד החינוך
הוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי נסיון * סטיפנדיות

פרטים והרשמה	תל-אביב	חיפה	רמת-גן	חולון	פתח-תקוה
9-1, 5-8	ברנר 17	שמריהו לוין 30	ביאליק 42	סוקולוב 56	ברכוכבא 1
	מסנת אלגבי 55				

פ ק י ד ו ת

ומזכירות
עברית-אנגלית
כתות שנתיות
ההרשמה נמשכת

הנהלת השבועות

הכנה לסוג ג'ד'
ההרשמה עד 30.8

קצרנות

עברית ו/או אנגלית
ההרשמה נמשכת

כתיבה במכונה

עברית ו/או אנגלית
ההצלחה מובטחת

עברית

(1) כתיב ללא שגיאות
(2) שיפור הסגנון ודקדוק
ההרשמה נמשכת

אנגלית

בשיטה אינטנסיבית
אולפנים (12 ש' בשבוע)
קורסים (4 ש' בשבוע)
למתחילים - הרשמה עד 30.8
למתקדמים - למשתלמים
Conversation
ההרשמה נמשכת

Engl. Correspondence
קורס חדש יפתח ב-30.8
פרטים:

7.30-4 ; 12-9

קדימה

תל-אביב, בן-יהודה 74
טלפון 220314

חצץ!

סוכר
דיאו
דורנט

מונע זיעת יתר
שומר על רעננות
והרגשה נעימה
במשך יום תמים.

Tanya

מזכרת-המים תורמת לביאפרה אייבי ואנשי-ביאפרה סופרים את הכסף איך להתרים

בידו כאילו הוא מערבב קוביות-קרח בכוס-משקה, בעומדו מאחורי הבאר. אולם לשיא הגיע ארביב בסוף התצוגה. הוא הגיע עד לקצה-המסלול, באולם הגדול של מלון היל-טון, ואז הוציא את לשונו לעבר קהל הצופים הנכבדים שכלל את כל משתתפי הקונגרס. הסביר ארביב אחר-כך: "ישבה בקהל בתורה אחת שאני לא מכיר, וכל פעם ש-עליתי על המסלול הוציאה לעברי לשון. בי-פעם האחת-עשרה התעצבנתי והחזרתי לה!"

● לויסקוטק הירושלמי של מאנדיט, שמאז פתיחתו הפך למרכז חיי-הלילה של ירושלים המערבית, היה דרוש מאד. מכיון שמאנדיט עצמה, הנמצאת בחורש השמיני להר-הצמח, יכולה לבקר במקום רק אחת לשבוע, חיפשו בעלי-המועדון, למטרה זו, אישיות ירושלמית מוכרת וחברותית. הבחירה נפלה, כמובן, על נערה-הוזהר הירושלמי והדורסלן אברהם הופמן, המשתק במדי מכבי תל-אביב. הופמן לא יארח את נערות-ירושלים. תמורת הזכות הזו הוא דרש סכום של 4000 ל"י לחודש. ● לא להאמין, אבל היה צריך לשלוח את האמרגן מר-קו תורג'מן לדרום-אפריקה כדי להופכו לציוני. מרקו, העורך שם את סיבוב ההופעות של הזמרת גאולה גיל, הפך ממש לעסקן ציוני לכל דבר. בתום כל הופעה של גאולה, כשהקהל מצטופף ומחכה לה ביציאה, יוצא אליהם מרקו ודורש מהיהודים שבהם לשלוח את ילדיהם לישראל. אחרי שהוא עושה זאת, מתמסר מרקו לחתיכות של יוהנסבורג. בי-אותה מסירות בה התמסר לחתיכות של תל-אביב, אלא שיש בכך שתי סכנות: ביוהנסבורג נוהגים בצד שמאל של הכביש, ובכל פעם שהוא מפנה ראשו להסתכל אחר חתיכה הוא גורם כימעט לתאונה. סכנה שנייה: כל נערה היוצאת עימו רואה מחו-בת לקחת אותו לגן-החיות המקומי ולהצי-סלם עימו שם. בחברת אריה צעיר או מבוי-גר. חוץ מזה מציעה לו, לדבריו, כל נערה דרום-אפריקאית שנייה — גישואן. אבל מרקו לא ניכנע. "אם אתחתן פעם, זה יהיה רק עם ישראלית", טילגרף לארץ כדי להר-גיע את כל ידידותיו.

המסע

של אן

משה ינוקא החליט להכניס קצת חיים בהתיידיסקוטקים של תל-אביב. לשם כך תוכנן לחרוג במועדונו, פעם בשבוע, מה-סיגרה של ריקודים לצלילי-תקליטים. ביום הראשון הקרוב הוא עומד לערוך צרב מיו-חד, שיכלול תצוגת-אופנה של האופנאית אלה גפנר, הופעה מחודשת של שרי-שיית התאומים ששבה חיים מזה שנתיים. אך האטרקציה העיקרית תהיה הופעת להקה של נערי ונערות גונו. רקנטי-הגוגו לא יהיו אלא המלצרים והמלצריות של המקום, שי-פעם בשבוע ירקדו בפני חברי המועדון, במ-קום להגיש, כשהם לבושים בחליפות מיו-חדות ובצילינדרים. ● למרות שאופנת-המיני-הולכת ועוברת מן העולם ולפי צורה-אופנאים עומדת אופנת-המכסי לתפוס את מקומה, יצ-אה השבוע הדוגמנית הישראלית אן טויכ-מאיר, במסע-פירסומה למען מיני קצר עזר יותר. היא הופיעה השבוע ברחוב די-זונגף במיני הקצר ביותר שנראה שם עד כה, עוררה תגובות-התפעלות כלליות. טען אחד מזאביר-דיונגוף: "זה מיני שלא מצריך להתכופף כדי להציץ!"

נספרה. ● אחת האורחות הבולטות ביותר בקהל הנוכחים בערב זה היתה טלי פריד-מן, מלכת-המים לשנת 1968. היא לא הסי-תפקה ברכישת הכרטיס למופע, הוסיפה עוד תרומה במקום, כשקהל הצופים בה מצטרף אליה.

הלשון

של ארביב

תצוגת האופנה הגברית שסיימה את קונ-גרס אמני החייסות, שנערך בישראל, היתה מוקדשת כולה ליצירות החייסות הישראליות. הדוגמן הבולט ביותר בתצוגה זו היה אר-ב-רהם ארביב, בארמן בדיסקוטק, בימים כתיקנם. הוא משך תשומת-לב כללית — לא רק בגלל קומתו התמירה אלא משום שלא הפסיק, כל פעם שעלה על המסלול, לנענע את כף ידו השמאלית בתנועות מר-זרות. רק אחר-כך הסתבר שארביב, שטרם לכך לא עלה על מסלול-דוגמנות אף פעם בחייו, התרגש עד כדי כך שהמשיך לנענע

המיני של מוכמאיר איך להציץ

רחשויות הפוליטיות שלאחריה, כפי שהוא רואה אותם. למטרה זו חשף לאחרונה את כל התעודות והמיסכים הנראים לו לכתב-המדני של ידיעות אחרונות, אריה צי-מליק, העומד לפרסם על כך ספר. חלק ניכר מהחומר שיפורסם בספר, קשור לחיכור חים פנימיים בין שרי הממשלה, ובמיוחד להתנגשויות בין ראש-הממשלה לשר-הביט-חון משה דיין. ● במאגזין הוועלביניה הישראלית מבט, שהוצג השבוע והוקדש ברובו למאורעות סביב כיבוש צ'כיה, הוק-רנו קטעים של תגובות על הפלישה במקר-מות שונים בעולם. לתוך קטעים אלה שור-בב במפתיע קטע, בו נראית מוכירת מעיי-הפורשת, גולדה מאיר. היא נראתה על האקרן ללא כל הסבר ומבלי שאיש יידע מדוע הוכנסה בין יציגי האומות בעצרת ובמדינות אחרות. הסביר אחד מעובדי ה-טלביזיה: "העורכים רצו כנראה רק להראות כי גם גולדה היא בין מנהיגי העולם!"

הכינור של

רפי נלסון

מאז הפך רפי נלסון, מי שהיה בעל מו-דון סוף-העולם באילת, לאמרגן הפרטי של הזמר הישראלי דודו כהן ולחבר אגור-דתי-קומפוזיטורים בהולנד, הוא סיגל ל-עצמו מינהגים חדשים, העשויים להדהים גם את מכריו הטובים בארץ. לאחרונה שהה רפי נלסון בארצות-הברית, שם עסק בהשגת חר-זים עבור הזמר שלו. לכל פגישה עם אמר-או מסיק היה רפי מופיע לבוש בחליפה, בידו האחת תיק דיפלומאטי ובשנייה נרתק של כינור. כשסיים לחתום חוזה כלשהו היה רפי ניגש ופותח את נרתיק-הכינור שלו. האמרגנים היו משוכנעים אז כי רפי עומד להשמיע להם קונצרט לכינור או לשלוח משם תת-מקלע. אבל הוא היה מוציא מן התיק בסדר-הכל בקבוק ויסקי לשתיית לחיים, עם סיום הפגישה. ● אמר-הג'ז האמריקאי הידוע פול וינצ'ר, המופיע עתה עם להקת תו בישראל במסגרת הפסטיבל הישראלי, קיבל השבוע את ההלם של חייו. הוא ערך סיור בהררי-ירושלים, שם טיפס על אחת ה-גבעות הצחיחות. עליה ניסעו חורשה לכבד-ור. לפתע, בעומדו בלב השממה, הבחין במכונית הנוצרת על הכביש במרחק של כמה מאות מטרים ממנו. מהמכונית זינק גבר מזוקן שהתקרב אליו בריצה. הגיע מתנשם ומתנשף, לחץ את ידו ואמר: "מר וינצ'ר, רציתי להודות לך על הקונצרט הנפלא שלך. אתמול בקיסריה" וינצ'ר ה-נהם לא הכיר את הזר, שלא היה אלא איש יחסיה-הציבור של הסוכנות היהודית, מייק סטובוביצקי, אך הפליט בהנאה גלויה: "דבר כזה יכול היה לקרות לי רק בישראל!" ● את הלילה שלפני זאתו לכי-אפרה, במסגרת-העזרה המיוחדת של הקרן ל-עזרת ילדי-ביאפרה, בילה אייבי נתן ב-מלאכה קשה: ספירת כסף. בתום ערב-האמנים למען ילדי ביאפרה, שנערך ארביב הסינרמה ובו הופיעה בהתנדבות שורה שלמה של אמנים, הסתבר כי הכנסות ערב זה הסתכמו ב-24 אלף ל"י. אולם לאחר מכן היה עוד צורך לספור את הכסף, ש-נאסף בפתיחת-התרומה מיוחדים, ברחובות ה-ערים. עד הבוקר ישבו אייבי, סטובוביטש-מביאפרה וחניני השומרי-הצעיר והצליחו לספור סכום של 30 אלף ל"י. מלבד זאת נשארה עוד כמות גדולה של פחים שטרם

במדינה

אבירות, ירד מן העירייה וליחיה את הנשים — גם כדי להרגיען וגם כדי להבטיח ש- כוחות הביטחון לא יפזרו אותן בכוח. הדבר לא חסך ממנו תגובה חריפה. אחת הנשים אף קראה, בבוז: „הוי, הרי חמדי דיין לא יפעל — אם לא יקבל אישור מוקדם ממשל כנען!“

„לקחת את הסיסמות!“ — ההתנגשות הבלתי-נימנעת אירעה קודם לכן — בדרך אל בית המושל הצבאי, בהתחלה, לא הפריע איש לצועדות. אבל באמצע הדרך, הגיעו שני זחלמי-מסירה ושני גיפים, בפקודו של קצין ישראלי-ערבי בשם נימר. הוא נתן את הפקודה: „לקחת את הסיסמות — ומיד!“

אז התנפלו השוטרים על המפגינות ו-

(המשך מעמוד 21)
נשים, משני צידי הדרך, עד שמנו כ-200 נשים, הפוסעות בשורות מאורגנות.

וכך הגיעה, התהלכה, לבית-העירייה — שם באו להגיש מחאה לחמדי כנען, ראש עיריית-שכם.

„אתם הגברים הערביים לא עושים מספיק, ואם אנחנו עושות משהו, באים הגברים בסענות. האם שכחתם שאנו מייצגות את מחצית האוכלוסייה?“ קראה אחת הפעילות לעבר ראש-העיר.

„נימאס לנו לשמוע מה נעשה על אדמ' תנו. על הצעירים ערבים הנמקים בבית הסוהר, ללא משפט. ובייחוד על מה ש- אירע בעת המהומות בירושלים. חייבים להגיב — אך הגברים מסרבים!“

הסיסמות כראש הפגנת נשות-שכם*
„אנו הנשים — חצי העיר —

ראש ההפגנה מול מפקד המשטרה
— גם הגברים הם חצי עיר“

קרעו מידיהן את הכרזות. הנשים לא התנגדו. רק אחת נסרטה ממקליכרות. ילדים מבוהלים התחילו לברוח. אך הנשים נשארו במקום.

אחר-כך פנו לעבר העירייה — שם אירעה התקרית עם כנען.

בצאתן מן העירייה, פשטה השמועה ב- קהל המשטרה עומדת לפזר את המפגינות. תגובתן — שתוכנה כפי הנראה מראש: הן שילבו זרוע, יצאו בשורה מלוכדת אחת.

רק לאחר מכן התפורו, מרצונן, לבתיהן ולבעליהן הבלתי-מרצנים.

* הסיסמות: „אנו מתכחשים ומתנגדים למדיניות הלחץ והגירוש“, „ירושלים ערבית — אנו דוחים את החלטת סיפוח ירושלים.“

ראש העיר החליט שצריך להרגיע את הנשים התוקפניות — לטובתן: „מסכים אני שאכן מייצגות את מחצית תושבי עירי, פתח, מסכים שחייבים לעשות משהו נגד מה שקרה בירושלים.“

„אך אנו, הגברים, מהווים מחצית שנייה של העיר הזאת. ואנו לא חושבים כמובן, באשר לדרכי-הפעולה שלנו.“

„הוי, חמדי דיין!“ — לא נסכים ב- שום אופן שתצאו להפגנה סתם ככה, כל פעם שתצאו, הצהיר חמדי כנען. „דברים כאלה חייבים מחשבה, ותיכנון, ותיאום בין המחצית שלכן לבין המחצית שלנו, הגברת. היום, למשל, יכלו לקרות דברים מאוד לא נעימים: המושל הצבאי איננו וההכרעה בידי אנשים משניים.“

אחרי נאמו התקף, הפגין ראש העיר

כרטיס בטחון עתידי

בהשתלחות דיקצונית רק

קורסי ערב מעשיים בני ששה חודשים

- * רדיו מעשי
- * טלוויזיה מעשי
- * טרנזיסטורים
- * חשמלאות בניין
- * חשמלאות תעשייתית
- * חשמלאות רכב
- * קירור מעשי
- * מיזוג אוויר מעשי
- * עיצוב פנים — דירות
- * עיצוב פנים — חנויות
- * עיצוב פנים — בתי קפה
- * תכנון של ריהוט
- * סרטוט בניין
- * סרטוט אדריכלי
- * סרטוט טכני
- * גרפיקה מעשית

פרטים והרשמה:

המכללה הפוליטכנית

טשרניחובסקי 30, ת.א., 8-1, 4-7

הושמה ללימודי יום וערב
הספטמבר 1968
לנוער
חילים
חילים השוחרים
ובוגרים

בפיקוח
צבורי
ומכללת

תעודות
הסמכה
ומכללת

פרטים
והרשמה

תל אביב

טשרניחובסקי 30

1-8 לפנה"צ

7-4 בערב

המכללה הפוליטכנית

סיסודם של יוצאי הסגל האקדמי של הפכיון. סכון טכנולוגי לישראל

במדינה

משטרה

הסבר הגיוני

שוטרי תחנת חדרה אינם ערים בודאי ל- עובדה שלשכת החקירות שבנספחם מוצפת בתלונות על גניבות רכב וחלקי רכב. תלונות שטרם באו על פתרונן החוקי המתבקש: תפיסות העבריינים.

לפני שבועות אחדים, הבחין אחד מאורחי העיירה, המתגורר בפנינת הרחובות הגיבורים—זיבובינסקי, בתנועה לילית חשודה כי חצר הסמוכה.

שני בחורים החנו שם מכונת פרטית ליד הבית. אחד מהם עבר בין הארגז האחורי של המכונת לבין חצר הבית — כשכידו חפצים שנראו ככלי-עבודה של מכונאי.

„רצינו גן!“ תמונה כזו אינה שכחה בעיירה כחורה, בשעה 12 בלילה. עליכן קרא האזרח החשדן לניידת.

המשטרה הגיעה כעבור מספר דקות וה- שוטרים החלו בחקירה של החשודים.

„אנחנו לא חודרים. היתה לנו בחורה ולא ידענו איפה יש פה גן. רצינו לעשות מספר. זה הכל!“ התגוננו השניים.

הם אף דאגו לשבח את האזרח שהצביע עליהם:

„כל הכבוד לך! אם כל האזרחים היו כמוך לא היתה פרנסה לגנבים בארץ הזאת.“

כיוון שברשותם של השניים היו גם תעודות זהות, וניירות המכונת שברשותם היו בסדר, הסתפקו אנשי הניידת בהסבר סתמי — שלא היה מניח אף את דעתו של הסירוק הירוק ביותר בקורס השוטרים בשפרעם.

למחרת בבוקר התברר לאחד השכנים ש- האופנוע שלו, שחנה בחצר הבית הניידת, פורק לחלוטין לכל חלקיו החיוניים.

סיכסוכים

שותף או עבד

יהודה לחמן (52) היה טובב פעם בחוצות העיר במכונת סטיווייב-קריספורט, שמשכה את עיני כל העוברים בדרך.

או גם קראו לו „המלילינר הצעיר“. אז הוא היה בעליו הגאה של מיגרש משגש לברול משומש, ברחוב המסגר בתל-אביב. מאז עברו מעט מים בירקון. יהודה לחמן ביצע כמה עיסקות בלתי-מוצלחות. נאלץ למכור את כל מה שהיה לו עלי אדמות. הוא נותר דלפון, נתון לחסדי חבריו.

„הישר באדם!“ אחד החברים הללו — אליעזר דוידון — הוא שותף ברשת של בתי-הקפה עטרה בתל-אביב. הוא נתן ללחמן, תמורת שני חודשי ברוטו של 450 לירות, לנהל את הסניף שבפנינת שדרות רוטשילד—אלנבי — יחד עם השותפה כי- מקום, צילה רבינוביץ (58).

הכל התנהל על מיינוחות. השניים הס- תדרו ביניהם, סחות או יותר. צילה אף נהגה לשבח את יהודה לחמן ברכים: „אדם ישר והגון כמו יהודה אין בתל-אביב.“

עד ל- באוגוסט, בשעה 15.30 בדיוק, כי- אותו רגע החליט יהודה לחמן לפטר את אחת העובדות, שסירבה למלא אחר הוראותיי. „אין אתה מצו לפגוע באשה כה הגונה?“ התפרצה צילה רבינוביץ, שהיא בעצמה אל- מנה מזה שנתיים. וללא כל אזהרה נוספת מרחת על פניו של יהודה לחמן ארבע סטי- רותלתי מצלצלות — ואף שברה את זרועו בעזרת כיסא כבד של בר.

תביעה בהסתדרות. יהודה לחמן — כדורגלן לשעבר בניבחות משטרת המנדט ובהפועל-תל-אביב — נמצא עדיין במלוא אונו. אך הוא לא ניסה אפילו להתגונן.

לעומת זאת, זרק את מפתחות הקפה כי- פניה של צילה — ועזב את העבודה.

את עלבוננו מנסה עתה לחמן לתבוע, בעזרת תביעת פיצויים נגד הגברת רבינו- ביץ — באמצעות ההסתדרות.

צילה רבינוביץ מנסה בינתיים להעלות טענות נגד עבודתו של לחמן בבית-הקפה עטרה, ממנו הוא סוטר, לדבריה, עלידה.

התוצאה המזווה ביותר שבפיה: יהודה נהג לשות קניאק מהמלאי של בית-הקפה. התוצאות השבועיות של קפה עטרה במי- צר זה היא כשני בקבוקים. זה לא היה מספיק.

ליהודה לחמן — לדברי חבריו באגודת הי- שתינים הרציניים של ותיקי ההגנה — המתכנסים מדי פעם בכסית.

כמרכן טענה הגברת רבינוביץ: „לחמן נהג להציג את עצמו כשותף.“

האמת היתה קצת אחרת. עד לפיטוריו, נהג לחמן לענות לשאלה: „מה אתה עושה בעטרה?“ באנחה ובמישפט הקבוע: „אני שם עבד.“

לבית הספר בנעלי "גביע" האגבר

נכשיו!
הבחירה בידך
REX RIAM
מכונת הגילוח תוצרת שוויצריה

אני הח"מ מזמין מכונת גילוח „רקס“ נטענת / חשמלית ומצרף כדמי קדימה צ"ק / המחאות דואר ע"ס 10 ל"י.

את יתרת הסכום אפרע ב-12 תשלומים חודשיים רצופים על סך 10 ל"י כל אחד.

השם..... מס. ש.ז.....

הכתובת.....

חתימה.....

לכ"א
„אמגאן“
בע"מ
תל-אביב
רח' שפיר
טל 13

הופיע!!

„בדוק את
האינטליגנציה שלך“

מאת ד"ר ג. אייפנק

הספר העוזר לחורים, לבדוק לעצמם ולילדיהם את מנת המשכל שלהם.

8 מבחני IQ שלמים עם פתרונות.

המחיר 4.40 ל"י בכל חנויות הספרים. המפיץ:

מרגליות, מלצ'ס 38 תל-אביב.

דרושות דוגמניות

לצילום אומנותי

לפנות בצרוף תמונה שתוחזר ל„מינרבה“, ת.ד. 4809 ת"א

כתב „העולם הזה“ מדווח על התנגשויות בפסטיבלי

תהדירות בסופיה

— מאת נתן זהבי —

על בנדיהם של חברי להקת המחול היהודית-הערבית שחוללה ברחובות סופיה כשהם שרים הבה נגילה, והבאנו שלום עליכם. הנערות לבשו מדים צבעוניים והבחורים מכנסיים כהים וחולצה לבנה פתוחה.

סמלי ישראל

וכ-20 שמאליים-קיצוניים — כמו הסוּסֶרֶת רות לוין; פורשת-מק"י בלתי-מפלגתית; או כמו עורך-הדין הערבי מוחמד מהארי, לשעבר איש אל-אדא.

חוץ מזה הייתי גם אני — עיתונאי בלתי-מפלגתי שבא לכסות כיסוי אובייקטיבי מסעם העולם הזה.

★ ★ ★

„ישראל אחרת!“

ב ישראל נחשבים אנשי-רק"ח לאנטי-ישראלים קיצוניים. הם זוכים ליחס של בוז על גישתם נגד עצם מלחמת-ששת-

כגישה שכזאת ערבים ירדניים. בחברתם של המשוררים הערביים הישראלים.

סמל אל-פתח היא מפת ארץ-ישראל ועליה האותיות הערביות סתת. מתחת למפה כתוב: „התנועה לשחרור פלסטין“ ובשורה התחתונה במפה מופיעה המילה „פלסטין“.

הגב אל הדגל היפנו הלבנוניים, לפני המצעד, כשעבר על פניהם דגל ישראל. הבעת מבוכה ניכרת היטב בפני נושא-הדגל מישראל. שימו לב לסמל הלבנוני על דם בגדו של הגבר בחליפה כהה, בשורה הראשונה.

רות: אירגון הסטודנטים הגרמני של דוטש-קה, היסדיס; הנוער הסוציאלי-דמוקראטי הנורבגי; ורבים, רבים אחרים. בישראל אירגנה רק"ח את המשלחת — לאחר שנאסרה ההשתתפות על כל תנועת-נוער המזוהה עם מלחמת-ששת-הימים. כרוע האחרון לא באו גם אירגונים שמאליים-קיצוניים אחרים. כך שבמשלחת, שמתה 74 איש בסך-הכל, היו לבסוף כ-50 אנשי-רק"ח

פוליטיקה אתה נתקל בכדיחות מעט שיות מוזרות ביותר. דוגמה כזאת של צחק הגורל ראיתי כמו עיני, בעת נסיעתי לפסטיבאל הנוער הבינלאומי שאורגן עלידי המחנה הפרו-קומוניסטי בסופיה, בירת בול-גריה, ומשם חזרתי השבוע.

היה זה קונגרס מגוון למדי. מלבד האיר-גונים הקומוניסטיים של ארצות רבות, היו שם גם משלחות שמאליות וראדיקליות אח-

דגל פלסטין חברי המשלחת הפלסטינית — שבאו מכל קצוות-תבל, כולל ארצות ערב — בחברתו של גוראל ואן-סונג, גיבור וייאטנאם.

הנוער בין אנשי רק"ח והנציגים הערבים

לנו שם עם הדגלים 50 ספורטאים — והם בין כה לא מבינים כלום בפוליטיקה.

★★★

שאלות מן היציץ

התקרית השנייה אירעה באיצטדיון סופיה במרחק מטרים ספורים ממקום מושבו של ראש-ממשלת בולגריה, תיאודור זיבקוב, שישב כשמשביו כל הפמליה הרשמית. שעה שהגיע למקום דגל-ישראל — אשר נישא כל הזמן לפני המשלחת העונדת את סמל-המנונה של המדינה — פרצו לפתע מן היציץ קריאות ושאלות אימים. היתה זו קבוצה גדולה של ערבים, חברי מפלגת-הבעת הסורית, שסירבו קודם לכן לצעוד במצעד אחד עם ישראלים. "פלסטין הערבית!" צרחו הבעתיסטים. "הלאה איסראיל!" וכשראו שזה לא מעורר שום תגובה,

הימים, ועל זה שהם מצדדים תמיד בגירסה הערבית, בכל סיכסוך וסיכסוך. אלא שרק"ח היתה מעוניינת מאוד להשתתף בקונגרס. וזאת משתי סיבות: (א) מ"שום שהיא רצתה להיות הנציגה המוכרת של ישראל בעיני הקומוניסטים של מוס-קבה. (ב) משום שהיא פועלת בכל כוחה שבמחנה הקומוניסטי ידעו שקיימת — כפי שהבטאו אנשי-רק"ח — "ישראל אחרת". משום כך גם שמחו כל-כך הרק"חיסטים, כשהצטרפו אליהם בלתי-מפלגתיים וסתם ערבים ויהודים לא-קומוניסטים.

ליחן הפלגנו באונייה ונוס. מגמל-פיראוס ועד לגבול הבולגרי נסענו כ-24 שעות ב"אוטובוס, המלחה עליידי המשטרה והבולשת, המסרבות לתת לנו להתעכב בארצם. כשהגענו לסופיה, לאחר קבלת-פנים נלהבת לאורך כל הדרך, התחילו התקריות. התקריות שהפכו, הודות לצחוק-הגורל,

תנועה מיזרחית

איש-בעת מסורה, אשר רואה את דגל-ישראל העובר על פניו — ועל פני ראש ממשלת בולגריה, תיאודור זיבקוב. רבים מ"אנשי המשלחת הסורית, בקרב הקהל, הצטרפו אליה, בתנועות ידיים ובשאלות רמות.

לכבוד רב. אמילו לוטסי אל-חולי, עיתונאי מצרי ומשתתף קבוע באל-אהרם, ואחד מ"עציו של גמאל עבד-אל-נאצר, השתתף בערב קריאת-שירים של השניים שאורגן לכבודם על-ידי סטודנטים ערביים השוהים בסופיה. וכאן באה ההפתעה. המצרי הכיר, למעשה, בקיומה של ישראל — בפורום גלוי.

★★★

ההוכחות הוחרמו

אני מוכרח לציין שמי שאינו מכיר "בישראל כעובדה קיימת אינו רואה את העובדות", פתח, והוסיף: "הכחות ה"מתקדמים בישראל עומדים בשורה ראשונה במאבק לקידמה במרחב". אגב, דרוויש ואל-קאסם ניצלו את ההזדמנות כדי להזים את הבדותות, אשר פורסמו קודם לכן בסוריה ובמצרים, כאילו הם יושבים לרוב בבית-סוהר וכאילו ולא נותנים להם לפרסם את שיריהם בישראל. חבל רק שממש ברצף האחרון לפני הפגנת-ההמונים מגמל-חיסה, התרימו להם שלטונות-ישראל — את עותק-ספרי-השירה שלהם, אשר רצו לקחת לסופיה. כשבוע הבא: פגישות עם אנשי "אליפתח"

הדגל והסורים

התקרית החמורה ביותר התרחשה כשהגיע הדגל הישראלי: אנשי-הבעת קמו מכיסאותיהם, קראו "פלסטין לערבים, הלאה לאיסראיל!" וניסו, בכלל, להפריע לרגע החגיגי. הישראלים לא הגיבו.

דחקא את אנשי-רק"ח למגיני כבוד של ישראל.

★★★

הדגלים הורדרו

בעצם, אירעו שתי התקריות העיקריות ביום הראשון לפסטיבל — ו"אחר-כך היה, פחות או יותר — שקט. אבל הן היו אופייניות לבעיות בהן נתקלה המשלחת הישראלית, פשוט משום ש"באה מישראל לאחר מלחמת-ששת-הימים. לפני שכל המשלחות התארגנו למיצע-הפתיחה החגיגי, לאורך רחובות סופיה, היה על הישראלים ועל דיגלם לעבור על-פני כמה קבוצות אחרות — ביניהן המשלחת מלבנון. תחילה, עברו על פני העיראקים והירדנים — רובם קומוניסטים. לתדהמתנו, נשמעו מחיאות-כפיים מקרב משלחות אלו. אך כשעברנו על פני המשלחת הלבנונית, סובבו חבריה גב לצועדים, הורידו את דגל-לבנון עד לאדמה, לאות-בזיון. חלק מ"משלחת-המשלחת" אף השמיץ קריאות-שיסנה בערבית. אבל היו גם רבים שצעקו על אלה שהורידו דגליהם.

המשלחת הישראלית לא הגיבה. להיפך: שרה, הבאנו שלום עליכם" — בעברית ובערבית. למחרת, צילצל אחד מראשי-המשלחת הלבנונית למשלחת הישראלית והתנצל: "היו

3 עמים חבר יהודי (מימין) של המ"ש שלחת עוקב אחר שיחה של חבר ערב של המשלחת (משמאל, משופם).

הוסיפו כמה מהם תוקף למחאה שלהם — בעזרת תנועה מיזרחית גסה. גם הפעם לא אירע שום דבר חמור. ה"רק"חיסטים הוסיפו לשיר "הבאנו שלום עליכם". הם רק עברו מעברית לערבית — כדי שאנשי-הבעת יבינו את כוונתם.

★★★

"מרוץ צערתם?"

צחוק הגורל הגיע לשיאים מגוחכים ממש, כשהתברר לנו שרק"ח נאלצה להגן על ישראל בסני הערבים ובסני משי-לחות עויינות אחרות. היתה גם אירוגיה בעובדה ששניים מערביי-ישראל השנואים ביותר כאן — המשו"רים מחמוד דרוויש וסמיה אל-קאסם — הסכו במידה מסויימת לגיבורי-היום, בעיני הערבים, ומחזקה, למגיני כבוד ישראל. "לעם היהודי יש זכות הגדרה עצמית ב"פלסטין", חזרו והטעימו שני המשוררים, שוב ושוב, כשהותקפו על-ידי הקיצונים ה"ערבים אשר חקרו: "מדוע הסכמתם לצעוד תחת דגל ישראלי ולענוד מנורה יהודית?" "ישראל היא עובדה קיימת", היתה תגובתם. כתגובתם של רבים מחבריה-המשלחת האחרים. "אין להתעלם מכך". אינני יודע אם הדבר שיכנע את הערבים האחרים, אבל ברור שדרויש ואל-קאסם זכו

אשה יהודיה בקרב הקהל. בלה את המשלחת בקריאות "שלום חברים!" — בעברית.

קולנוע

ישראל

אור ורוד

בזמן הקרוב יוכל הממונה על הסרט הישראלי, אשר הירשברג, לעסוק סוף-סוף במה שרצה לעסוק במשך כל זמן שירותו כממונה, בכתיבת תסריטים. הוא כתב תסריטים לפני שהתמנה כממונה, והוא המשיך להתגעגע לעבודה הזאת במשך כל שנות עבודתו. הוא יכתוב תסריטים, יעשה אולי סרטים, וישמץ, כמו כולם, את הממונה על הסרט הישראלי, שיבוא במקומו. האנשים העובדים איתו, במשרדו ובסביבתו, חושבים עליו בדרך כלל דברים אחרים לגמרי ממה שנהוג לחשוב עליו בעולם הישראלי. בארץ, והרי דבריהם: "הנה באו אליו שני איטלקים ושאלו: איך המפיק הזה, הוא בסדר?" הירשברג אמר להם: "הוא עוד לא עשה אף סרט בחייו. אני לא יכול להגיד. אני רק יודע שהוא לא מפיק". אחר כך בא המפיק ושאל על האיטלקים. הירשברג בירר וגילה שגם הם לא מאה אחת. הוא אמר את זה למפיק, אבל זה לא עזר. הם עשו את הסרט. התחילו מריבות ועניינים, ואחר כך מאשימים אותו, כמו בן-אור, למשל, הסרט של הארי זלצמן. הוא התחיל לעשות את הסרט בספרד, ובגלל גל ההתלהבות שהיה לאחר המלחמה החליט לעשות אותו כאן. הוא בחר מקומות בידיבר-סיני, ושכח שלהביא ציוד לשם ובחורה זה מייקר מאוד את הסרט. אחר כך בכלל התברר שאין לו די תקציב, והוא החליף את כל הצוות, ואת הבמאי, ובחר במקום מדבר סיני, במדברון קטן ליד ה"מלון בספרד, ומה הירשברג אשם בזה?"

סמוך על הבחורים. משרדו הממשי של רואים בכלל את הסרט הישראלי ביאור יפה ורוד. "כל הסרטים האחרונים הצליחו במידה זו או אחרת", אומר אחד העובדים, "רפי ווסבאום מבסוט. הסרט שלו הולך לגמרי לא רע בערים הקטנות. הסרט ההודי לא הלך בארץ, אבל הלך מצוין בהודו. אסירי החופש הולך לברלין. טוביה נמכר בחוץ לארץ... מה יש להתלונן?"

"הכשלונות", הם אומרים, "זה לא נורא. הם יחסית את העניין. באים להירשברג לפי עמים אנשים וגונות לו רשימה של חמישה אנשים הרוצים לעשות סרט. זה תסריטאי. זה במאי. זה מפיק. ואף אחד מהם עוד לא עשה אף סרט בחייו. שואלים אותו מה דעתו והוא אומר: תיקח לפחות צלם אחד בעל נסיון. או במאי עם נסיון. אבל אי אפשר שכל הצמרת תעשה את הסרט הראשון שלה."

"היו התקפות על זה ששלחנו את טוביה לקאן, אומרים שם, אבל לא זוכרים שעל שלושה ימים וילד, כששלחנו אותו, היו התקפות יותר גדולות. ועובדה שטוביה לא היה אחד הסרטים הגרועים שם. הוא היה לפחות במקום חמישי. הוא עורר התלהבות די גדולה."

"ולא צריך לשכוח", מוסיף משהו, "את ההצלחה של השחקנים הגברים בעולם, בזמן האחרון. ברור שהם יביאו הנה הפקות הבחורות נאבות שם. אבל על הבחורים אפשר לסמוך שיחזרו!"

סרטים

האידיוט

אידיוט בפאריס (גורדון, תל-אביב; צרפת) קהל רחב, לך לראות את הסרט וייתנה ממנו הנאה מרובה. זה סרט שטוף אהבה ורוח על אידיוט הכפר (משוחזק בצורה נעלה על-ידי ז'אן לפבר) היוצא יום אחד לפאריס, עיר חלומותיו, ומגלה בעיני האידיוט התמימות שלו עולם חנוק ומור, ובתוכו יצאנית בעלת נפש פיוטית, המתאהבת בו ובסיפוריו על האדמה והיערות שבכפרו.

זה לקהל הרחב. לאנשים פחות רחבים מיועדות ההערות הבאות: אידיוט הכפר הוא טיפוס חיוני. אנשי הכפר זקוקים לו, הוא מספק להם תעסוקה, ביזור, הנאה. אבל כאן, בסרט, במקום לחיות את זה, האנשים אומרים את זה. כשהאידיוט נעלם מהכפר הם אומרים: "חבל עליך". את מי נשע עכשיו. במי נתעלל עכשיו?

בפאריס פוגש האידיוט בווה. הוונות של היום חיות חיים קשים. הגברים של עולם הפשע עסוקים בטליוויזיה, בגולף, בבדורים קלושים, ואין להם זמן לחיים ולתאחד. כל זה נכון. כל צופה יכול להסכים עם זה. אבל אי אפשר להסכים לכך שהוונות עצמה (המשך בעמוד 30)

נשי? ... מאד!

באקרילין אני מנישה חסיד רכה ונשית. בנדי. אקרילין נעיסים. סלפיים ומחסימים לגורתי בעיצובם הסיחור ובצבעיהם האפתיים.

אורט ישראל

משרד העבודה

המכון להשתלמות מקצועית משולבת

ת"א, בית אורט, שד' דוד המלך 39, טל. 248162

למד והשתלם - בכל חלקי הארץ

הרשמה מתמדת למגמות הבאות

אלקטרוניקה
טרוניסטורים
אוטומציה ובקרה
טלביזיה
טלמטריה

הידראוליקה
פלסטיקה
נגרות
עצוב פנים ודקורציה
(חלונות ראוה ודירות)
טקסטיל
בטוח
מוכירות

שרטוט טכני
שרטוט בנין
קריאת שרטוט
מתכות
מתמטיקה טכנית
אנגלית
פיזיקה
מקצועות יסוד
ערבית

"אולפן גרג" (בר-קמא)

פוחת ב"ו בספטמבר

קורס ערב של שבועיים

קצרנות

עברית ו/או אנגלית

הצלחה מובטחת! הרשמה:
ת"א: גורדון 5, טלפון 236209

חליכות הדיון

ת"א שד' מסריק 19
אולטובוס 62 25 19 12

הוועד הציבורי להצלת סריטה אברגיל יערוך נשף חגיגי לשיקום נערת-החברת

על החורבות

יושבת סריטה העצובה, כשמסביבה פזורים השרידים המור-צלים של עברה המגוון והמזכרות שקיבלה מחבריה הרבים. גם קופסת התכשיטים הקטנה שלה ומכתבי האהבה שנשלחו אליה היו למאכלות האש.

או לסיים קורס דיילים באילעל וסריטה דאגה שיוכל ללמוד בשקט, ללא הפרעות. במסגרת רותה האופיינית לגברים שהיא אוהבת, מיל-אה או סריטה את כל מחסורו של מאהבה. עתה היה רפי לבעליו של דיסקוטק ידוע, בעלה של מאנדי רייסדייזיס. אולם כשראה את סריטה ושמע את סיפורה, לא יכול היה להשאיר לישון לבד, על הגג, בין החורבות. עוד באותו הלילה קמה תנועה ציבורית למען סריטה בין מבלי-הדיסקוטק. הסתבר שהישראלים מוכנים לעזור לא רק לילדי-ביאפרה, למורדי-צ'יכה או למתקוממי דרום-סודאן, אלא גם לספרית קטנה ורגשנית שדירתה עלתה באש.

בו במקום קם הוועד הציבורי למען סריטה שהתחיל בפעילותו עוד באותו ערב. כמו כעבר, שעה שהיה צריך לגייס כספים כדי לקנות סירות חדשות למציל טופסי קוני-ציפולסקי, או כדי לממן את אישפוזו של אחותה של השחקנית אלישבע מיכאלי — היו אלה דחקה האמנים שהיוו שכם.

חצי תריסר ציירים, בהם שלמה צפירי, מנחם גפן, יורם לוקוב וסימון אבישר, תרמו מיד תמונות למכירה פומבית. בדרגים ושחקנים, שלא יכלו לעזור לסריטה בפועל, התנדבו להופיע במופע שהכנסותיו יוקדשו לשיקומה של סריטה. אלה שלא היה להם מה לתרום, התחייבו לרכוש את הכרטיסים. כך תזכה תליאביב, בשבוע הבא, לאחד המופעים המוזרים ביותר של חייה הבידוריים שלה: נשף חגיגי שייערך במועדון מיני-מאנדי — לרגל השריפה בדירתה של סריטה. תופיע שורה ארוכה של אמנים — שרובם היו ידידיה האישיים של סריטה.

"אין דבר", נחם את סריטה אחד מידידיה, "הכל יהיה לך שוב. אפילו תמונות המאהבים שנשרפו. אנחנו נאסוף מכולם תמונות ונחתים אותם: לסריטה באהבה."

מהארמון הקטן שלה על הגג, היו ארבעה כתלים מפויחים ובתוכם — גל של אודים עשנים, פחמים לוהטים ושיבירי-היטים אכזרי-אש. שעה אחת בלבד לפני שהגיעה סריטה לביתה עמלו מכבי-האש כדי לכבות את הדליקה, שפרצה בדירה בהיעדרה של בעלת-הבית. גם הם הגיעו באיחור.

"הדבר הראשון שרציתי לעשות", נזכרה סריטה, "היה לעבור דרך החדר אל המרפסת ולקפוץ למטה". כי האשה הקטנה, שזכתה לדורות של מעריצים, נשארה, פשוט כמשמער, בעירום ובחוסר-כל.

מלבד השמלה שעל גופה המחוטב — לא נותר לה דבר. האש אכלה גם את 400 הלירות האחרונות שנותרו לה — בהן קיוו תה לשלם תשלום ראשון עבור מוגן-האחיר שהותקן רק ימים ספורים קודם לכן כדי רתה. המזגן שממנו פרצו הלהבות שהציתו את הדירה, לדברי השכנים.

★ ★ ★

מה עושה אשה בודדה שכל רכושה עולה בשעה אחת באש?

סריטה אברגיל ירדה, בוכיה ורועדת מן התרגשות, למרתף הבית הסמוך, לתוך המולת-הדיסקוטק של מאנדיס, המהדהדה את אחד מבסיסי-הבילויים שלה.

שם הסתבר לספרית-הצמרת לשעבר — שחיסלה את מספרת-הנשים שלה וחיתה לי-אחרונה על חסכוניותה — כי לא אלמן יש ראל ולא יתומה סריטה. הפיתגום העתיק "שלח לחמך על פני המים", שוב הוכיח את עצמו.

לפני חמש שנים ניהלה סריטה את אחד הרומאנים הלוהטים שלה עם צעיר חיפאי, בלתי-מוכר, בשם רפי שאולי. הוא היה אז אחרי הצבא, ללא מיקצוץ וללא פרנסה. סריטה לקחה אותו לביתה, גידלה אותו, כיבסה את לבושו והאכילה אותו. הוא עמד

ארמון הקטן שלי. החדר היה מצופה טפטים עדינים ורוהט עלידי סריטה עצמה, בסיגנון אישי שתאם את אופייה. כארון-הבגדים, שניצב במרפסת הסגורה, היו שמורות כל השמלות האכסטרא-אנג' טיות, בהן היתה מושכת תשומת-לב כללית בדיסקוטקים של העיר ובמופעי-החברה. ואילו בשידה קטנה היו מונחות דתמונות

ל אשת-החברה התליאביבית, סריטה אברגיל, היה חם הקיץ. היא לא יכלה לשאת את החום בדירתה. הלכה סריטה ור-התקינה מוגן-אחיר גדול לדירה. ואז נעשה שם חם עוד יותר — חם כל-כך, שהדירה והמוגן עצמו לא יכלו לעמוד בכך. הסראגדיה של סריטה התחוללה בשבת האחרונה. אולי בגלל החום חשה סריטה בחולשת-עצבים קלה, ויצאה לנות למשך

אוד מוצל מאש
מלבד השימלה שעל גופה, היה הדבר היחיד שנשתמר מן השריפה — תמונתו של חברו לשעבר של סריטה, השחקן-זמר יהורם גאון. השריפה פגמה בתמונה, השאירה את המילים: "ממני באהבה".

שלה, של ידידיה ושל חברותיה. החתימות שהתנוססו מעבר לתמונות ה- מעריצים היו מעשירות את אוספו של חובב האוטוגרפים הנהלב ביותר.

★ ★ ★

ע לתה סריטה במוצאי-שבת במדרגות לדירתה, והנה — אין דירה. כל מה שנשאר

שלושה ימים בבית-אמה. במוצאי-שבת חזרה סריטה לדירת-הגג הקטנה שלה, ברחוב רור פין בצפון תליאביב. הדירה — חור אחד ונוחיות בסך-הכל — ניתנה לה, כשעתה, עלידי בעלה עמיתי סולל כמתנת-גירושין. למרות שלא היתה זו דירת-פאר, במושגים המקובלים, כינתה אותה סריטה בשם "הי

ביום ד', ה'28.8, בשעה 8.45 בערב

ירצה:

אלכס מסיס

חבר הנהלת העולם הזה — כוח חדש

בחוג בית בקרית-ביאליק.

המעוניינים להשתתף בחוג מתבקשים לטלפן למספר 715404 (חיפה).

**אל תלך... רוע!
לפונדק הסטייקים
יוחנן המהלך**

כביש תליאביב-ירושלים, ליד בית-ספר מקוה-ישראל

פך בגיל עשרים ושלוש לאילינוער, מול-
סמילינגר מוקף יעצים צעירים, נערות
זוהר, ואמהות לאחיות לבנו ובנותיו.
כשאחד הפוליטיקאים, היודע את כוחו ה-
רב, משתמש בו במערכת הבחירות שלו,
מתחילה מהפיכת הנוער. האילן דורש לתת
זכות בחירה לנוער בגיל ארבע-עשרה. הנו-
ער, המהווה חמישים ושניים אחוז מאוכלו-
סיית ארצות-הברית, צעירים המכונים כסף
לדא לאורך המדינה, ההולכים למות בחיאת
נאם, המהדים כוח עצום, דורשים זכות ל-
הצבעה, הם יוצאים לרחוב להפגנות. מקב-
לים את דרישותיהם ולאט-לאט, במירוץ
מטורף נגד הזמן, מגיע הזמן האליל ל-
נשיאות ארצות-הברית, ואז מסתבר שמעמד
הצעירים אינו גרוע מכל מעמד אחר. במקום
לדא את הכושים, את העניים, את היהודים,
הם מדכאים את הזקנים. מכניסים אותם ל-
מעין מתנת-ריכוז, וכל זה, כמובן, חוזר
בסופו של דבר אליהם. כי הגיל הוא מחלה
בלתי-ימנעת.

לא נעשה בסרט שום נסיון לתאר את ה-
בעיות האמיתיות המטרידות את הנוער. וב-
זה סוד הצלחתו. כיוון שאין ברובה יומ-
רות, הוא נשאר סרט פשוט וכנה. רואים
את הצעירות בבגדי המיני, את הצעירים
ארוכי השיער עושים אהבה כל היום, רק
דים בצבעים פסיכולוגיים, וזה נחמד ועליו
ומרשים, והרעיון של התעוררות הנוער
המבא עד אבסורד מעניין ובעיקר מבדר,
וגם זה חשוב.

ייתכן שבארץ הנושאים הללו עדיין רחוק
קים. לנוער כאן יש זכות הצבעה בגיל 18,
והוא משתמש בה כדי לחזק את שלטון
הזקנים, אם כי ייתכן שהסרט יכניס רעיונות
לראשו. גם זה קורה לפעמים.

תדרוך

פעולה

שלושה אנשים, אחד טוב, אחד רע, אחד
מכוער, יוצאים איש איש בדרכו האופיינית
למצוא אוצר-כסף, שהוסמך אישם באחד
הקברים של בית-הקברות הצבאי. כל הרפת-
קותם העליונות והמרתקות מתוארות ב-
מערכון מעולה **הטוב הרע והמכוער**

הפגנת נוער ב"הנוער לשלטון" *
הזקנים — למחנות-ריכוז !

(אופיר, תל-אביב). הסאטירה הטובה ביותר
על גיימס בונד ועולמו, ועולם מעריציו,
מאת סטיו גיימס בונד עצמו. אפשר לגלות
את זה שוב באחד הגיימס בונד הטובים
ביותר — **גולדפינגר** (סינרמה, תל-אביב).

אמנות

אשה נשואה מביא זה השבוע השלוש-
עשרה בקולנוע פאריס בתל-אביב, רפורטז'
מזהירה על האהבה, הנשואין, הבגידה, ה-
פרסומת וישר בעיות ימינו.

הומור

אידיוט בפאריס (גורדון, תל-אביב)
ראה סרטים.

* בין הסיסמות: "אלכסנדר מוקדון מת
בגיל 33". "הספורט גיין אוטוסי כתבה את
היצירה הגדולה שלה בגיל 21". "המסורר
קיסר מת בגיל 126"

(המשך מעמוד 28)
תגיד את זה, בשפה המוקצעת ומלוטשת
של מישל אדוארד (כותב הציאולוגים). היא
יכולה לכל היותר להרגיש את זה. אילו
היתה מסוגלת לבטא את זה, כמו שהיא
עושה בסרט, היא כבר מזמן לא היתה זונה,
אלא מרצה באוניברסיטה או חברת-כנסת.
מה יש בפאריס? פועלים מנוצלים. קאפרי-
טליסטים המדכאים אותם (תמונה: הקאפרי-
טליסט צועק, יכולים רועדים מפחד). סטרי-
דנטים שנוורים, זונות, וכדי לעשות את
הגעגועים לאידיליה הכפרית שלמים, צריך ל-
הוסיף תושב שינונים. ואכן הוא מופיע ב-
סרט באופן שרירותי ונושא נאום מצוחצח
ויפה על הנושא.

אפילו הגיבור, לולא היה משוחק כל-כך
טוב, היה מכאיב לעין משום שיותר מכפי
שהוא אידיוט הוא אומר שהוא אידיוט, ו-
מסביר את תפקידו בתור אידיוט. הוא מס-
תכל על פאריס הגדולה לא בעיניים של איד-
יוט, אלא בעיניים של הבמאי. ובכלל הוא
יותר מדי דומה לו — בלי שום כוונה ל-
העלבי, לא את הבמאי ולא את האידיוט.

מהפיכת הנוער

"ברח, חבר, הזקנים רודפים אחריך!"
(סימא על אחד מקירות פאריס בזמן מה-
פכת הסטודנטים).

הנוער לשלטון (בקרו: חן, תל-אביב;
ארצות-הברית). העולם זה, הסדר הישן רועד.
מיספר הבלתי-מרוצים בחברת-השפע הולך
וגדל ההיפס בורחים אל הלס-ה. הסטודנ-
טים מתמרדים. הכושים מאיימים במלחמה.
הצעירים בארצות-הברית מפגינים. ומסתבר
לאט-לאט שהכוח הער ביותר בתוך הבלתי-
מרוצים הוא הצעירים, שעדיין אין להם מה
להפסיד, והם מסתכלים על העולם שהכינו
המבוגרים, ואינם רוצים להיכנס לתוכו.

המהפיכה בפאריס היתה המיקרה הראשון
בהיסטוריה שבו לא נלחם מעמד במעמד,
אלא גיל בגיל. המשטרה נצטחנה לנהוג
במפגינים ביד זהירה, כי לכל מפקד מ-
טרה, לכל פקיד גבוה, היה בן, אישם ב-
סורבון. ובלילות, אומרים, היו המיניסטרס
הצרפתים של דה-גול הולכים לבתי-הסוהר,

שוב הגיע הזמן בו היוזמה בידך. פחות ו-
פחות תצטרך להיות תלוי באחרים. מיפעל
כספי חדש מתחיל להוכיח את עצמו — ב-
תנאי שתקדים לו את
הפנאי ובעיקר את ה-
מחשבה להם הוא רואי.
אשה רחוקה עשויה ל-
אכזב אותך. דע שהיא
עושה כל אשר היא עו-
שה — לסובתך בלבד.
אם את בודדה, השבוע,
אל תמצאי פיתרונות-
דחף. הכי בטבילות ל-
הדמנות הגדולה. אין
כמעט ספק בדבר שהיא אמנם תופיע בפניך.

סרטול
22 באוגוסט -
22 בספטמבר

★ ★ ★

אם אתה חושב שהיא לא מבינה אותך
— מדוע לא תשאל אותה, ישר ולעניין,
מה היא חושבת לה
באמת? כוח-ההרגל
פועל השבוע לרעותך.
מוטב היה לו הקדשת
מעט תשומת-לב לחי-
דושים ולאפשרויות בל-
תימקובלות. הדימוי
היה צריך לפעול היום
בה יותר מכפי שהוא
פועל, כרגע. בת-מאז-
ניים: הבחירה בין ה-
שניים קשה — אבל הכרחית, השבוע.
אולם שיקולך חייב להיות קר ומחושב.

מאזניים
23 בספטמבר -
22 באוקטובר

דאגה הולכת ודאגה באה — אבל בסופו
של דבר הצרות שלך ופיתרון תלויים
אך ורק במה שאתה
מתכוון לעשות עם עצ-
מך. אל תגיד: "אני
רגשני ואימפולסי-
בית". גם אם זה נכון,
את יודעת היטב ש-
ברגע המכריע יגבר
אצלך השכל הישר, ו-
בעיקר חבהנה, על ה-
לב. נסיעה קצרה ע-
שויה לרעון אותך מ-
לחצים שאינם מרמים ממך. מבחינה עס-
קית צפויה לך הצלחה קטנה השבוע.

סקרפ
22 באוקטובר -
22 בנובמבר

★ ★ ★

טוב, אז למה אתה מחכה? תחתום ותתחיל
לעשות את זה. אם אתה רוצה להיות ב-
שלום עם עצמך, אתה
חייב גם לקחת בחשבון
שלא תוכל לנח, כפי
שהיית בעצם רוצה, ב-
שבועות הקרובים. קבל
על עצמך את משמעת
העבודה הדרושה, ותח-
זיק מעמד. יתר-על-כן,
זו צריכה להיות עבודה
עם ראש, השקעה יוצ-
רת. אחרת תבזבז את
זמנך לריק. השבוע מחכות לך, בנות-קש-
תים, כמה וכמה הפתעות רומנטיות נאות.

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

★ ★ ★

מצב בריאותך עשוי ל-
התערער, אם לא תדע
להישמר מסכנות שיגר-
תיות. נסיעה עיסקית
היא, כרגע, המוצא ה-
נוח ביותר למצב בו נק-
עת. אם שכחת את ה-
איש הכותב או מסלפן
לך, השבוע, אל תגלי
זאת אף במילה אחת:
הוא בא לעזור לך באחד השלבים המכריעים
ביותר בחיך. כוח-המשיכה שלך — כרגיל,
אולם אסור לך להטיל עליו את כל ייחך
בקשר עם ההצלחה המקוה. לבשי אפור ו-
נסי להשפיע על האיש הקובע בדרך ישרה.

גדי
21 בדצמבר -
19 בינואר

בגלל חבר, אתה מגיע
למקום בו לא רצית ל-
עמוד. עכשיו אין לך
ברירה: זהו הריב שלך
ועליך לעשות כמיטב ה-
יכולת לא להינזק —
ולא לפגוע לשווא באח-
רים. פגישה בלתי-ישגי-
רתית מביאה לפריחת
ידידות יפה. לבשי ס-
גול, אך הימנעי מצבעים רועשים. לעומת
זאת, עליך לשמור על בריאותך, השבוע.

דלי
20 בינואר -
18 בפברואר

★ ★ ★

אתה פנוי? תשקיע קצת
מחשבות בעתידך. אינך
יכול להתעלם מן ההכ-
רח לנקום בצעד מכריע.
נחמה לך, שאתה יכול
לחיות גם להבא מרגע
לרגע — אבל כל מה
שתעשה, השבוע, יהיה
בעל השלכות מרחיקות-
לכת. אם אינך חושבת
עליו בכל הרצינות — מוטב שלא תעשי צע-
דים נחפזים. פגישה עם חברה תביא לקנאה.

דגים
19 בפברואר -
17 במרץ

★ ★ ★

יום חמישי הוא מסוי-
כן, מבחינה כספית.
אל תוציא בו כספים
מיותרים והעיקר —
אל תיכנס לסתם חו-
בות פגישות רומנטיות
חדשה מוסיפה להטי-
רד את מנוחתך. ה-
דרך הטובה ביותר לא
להסתבך היא לשאול
להיכרויות נוספות. תוכנית לטווח ארוך,
עליה חשבת מזמן, מתחילה להתגשם.

טלה
21 במרץ -
20 באפריל

★ ★ ★

אינך יכול להתעלם מן
העובדה שיש מי שפועל
נגדך. על כן מוטב ש-
תמצא את הפיתרון ל-
בעיה בכללה, במקום
לריב כל פעם מחדש.
כוח-המשיכה הגברי ה-
מצוי בך, בן-שור, הרי
לך וגובר. אם אתה אדם
יוצר, תצטרך לרסן ה-
שבוע את יצריך, כדי להביא לסיום מוצלח
של עבודה מסוימת. הזהרו מתאוונות-דרכים.

שור
21 באפריל -
20 במאי

★ ★ ★

הכישרונות שלך גדולים,
אולי, אבל אין בהם טעם
אם לא תציג אותם ל-
ראווה. יום חמישי הוא
היום המתאים ליצירת
קשרים עיסקיים חדשים.
כוח-הקנייה שלך עולה:
את רשית לפנק את
עצמך. אם את רוצה ל-
סדר מחדש את הדירה,
כדאי שתבטיחי השבוע את הכסף הדרוש ל-
כך. לעומת זאת — עסקים אינם רצויים.

סרטול
21 במאי -
20 ביוני

★ ★ ★

הקייץ החולמני מש-
פיע עליך לטובה —
אבל לא בתחום העס-
קים. הישמרי לא להז-
ינח את אלה שחבים
לך כסף. ללא יוזמה
מצידך, לא תגיע ל-
פיתרון אחת הבעיות
האירגוניות המטריות
את מנוחתך. על כן
מוטב שתשאל לעצתו של ידיד. בן מזל
בתולה, אריה או טלה — אם אפשר.

סרטול
21 ביוני -
20 ביולי

★ ★ ★

כסף רב עשוי לזרום ל-
קופת העסקים שלך, אם
אתה רק תשמור על ה-
מצב הקיים. יום ו' הוא
נוח לפגישות חברתיות
מכל הסוגים. בציאות:
יום ו' הוא גם יום נוח
לכינושי לבבות, אך מר-
טב שתשתעשעו בין ה-
רבים ועדיין אל תשלי-
כו היבן על האחד הקסום באמת. הישמרו
ממחלות-לביכולת, ומדבריי-מאכל שמנים.

אריה
21 ביולי -
19 באוגוסט

מדיה הקולנועית המטורפת שלו תעלת בלאומילך — שאינה אלא סאטירה על רחובות תל-אביב וכבישיה, אשר אין מפסיקים לחפור בהם ולהפוך אותם בכל ימות השנה. משהו יעץ לעירייה להתקין רוכסנים לרחובות העיר, כדי להקל על העובדים. קישון מצא פתרון פשוט יותר: להציף אותם בימים — ולהפכם לתעלות.

מבצע איגום כיכר מוגרבי עלה כ-300 אלף ל"י. בתום ההסרטה נוצל האגם המלא-

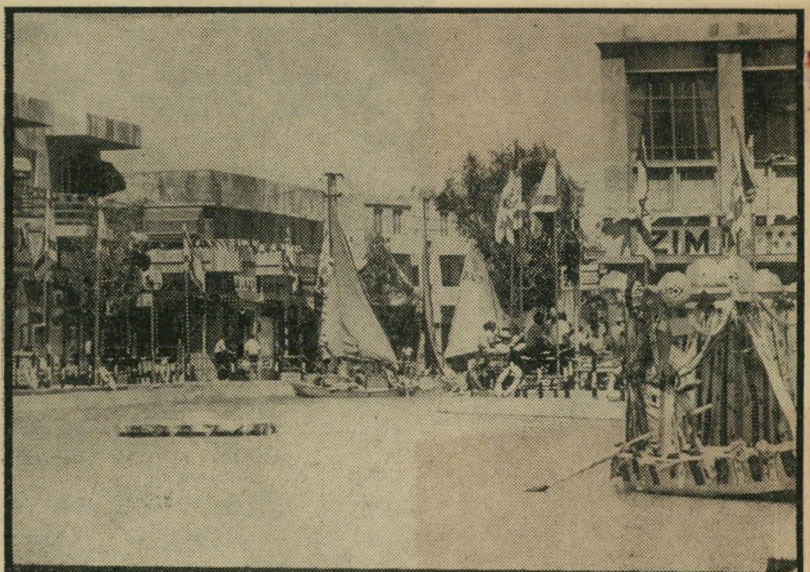
אחר ונציה,

אמסטרדם,

קופנהאגן

כותי עלידי עשרות ילדים, שהעדיפו את המקום על בריכות אכדיה וגליגיל.

כשיחזרו לספסל הלימודים חבקש מהם המורה לכתוב חיבור על הנושא: "כיצד ביליתי את ימי החופש?" ילדים רבים יכתבו ודאי: "שחיתי בכיכר מוגרבי בתל-אביב" — "המורה תחשוב שהם זקוקים לאישפוז, עד שתראה את הסרט.

שיט ברחוב אלנבי סירות מפרש של זבולון וצופיים מפליגות ברחוב אלנבי. אין זה רחוב אלנבי האמיתי, אלא תפאורת עץ וקרטון שהוקמה באולפני הסרטה הרצליה לצורך הסרטת תעלת בלאומילך.

ראש העיר מגיע סירתהפאר מוקפתהאפיריון של ראשיהעיר תל-אביב (מימין) מגיעה לכיכר מוגרבי בתל-אביב לטקס חנוכת תעלת המים ברחוב אלנבי. בטלני העיר יושבים כדרכם על גדרות המדרגות.

רחוב אלנבי הפך לנהר וכיכר מוגרבי היתה לאגם. מפרשיות של זבולון וסירות חתירה של צופיים ערכו תחרויות שיט מהטילית עד לקולנוע מוגרבי. דייגים עמדו על מדרכות רחוב אלנבי וזרקו רשתות למים.

נערהשעשועים צביקה ליפוביץ הוריד את סירתהמירון שלו מהמורכה לרחוב, וערך שם מיפגן של סקימים. מסעדות הדגים של תל-אביב שוב לא היו צריכות לטרוח ול- הביא דגה מרחוק. הלקוחות יכלו להטיל

חלום? סיוט?

הזיית בלהות?

חכות דרך חלוןהמסעדה, אל הרחוב, ולדוג בעצמם את ארוחתהצהריים שלהם.

וכל זה אירע לא באחד מימיהשטפונות או בגלל תקלותהתיעול, ההופכות את תל-אביב, ממילא, לחנציה של המרחב. זה אירע השבוע, בעצם ימיהקיץ הלוהטים, במעמד חגיגי בו נטלו חלק תזמורת מכביהאש, מקהלת נשים גדולה, וראש העיר עצמו — שהגיע לטקס בסירתאפיריון מהודרת, כש- מעליהם מתנוססת מעל חזיתו של קולנוע מוגרבי הסיסמה: "אם תרצו אין זו אגדה."

★ ★ ★

קומדיה מטורפת

איש שחולל את האגדה הוא כמונן אפרים קישון. הדמיון הסאטירי הפרוע שלו הפך את תל-אביב לחנציה שנייה — בהעתק בגודל טבעי של כיכר מוגרבי אשר הוקם באולפניההסרטה בהרצליה. שם מסים עתה קישון את הסרטת הקר-

כיכר מוגרבי שעל גדת נחל מוגרבי כפי שהיא נראית בסרט תעלת בלאומילך. על מדרגות הקולנוע יושבים נכבדי העיר ופרנסיה שהוזמנו לטקס חנוכת

תעלת המים. בחזית הקולנוע עוגנת סירת ראשיהעיר. בסרט עצמו נחפרת תעלת המים ברחוב אלנבי עלידי מסורף המשגע את כל העיר (בומבה צור) זוכה לסיוע מצד פועלי העירייה עצמם.

זה

מחלה?

שגעון?

חלום?

הזבוביפיליה

הזבוביפיליה היא מחלה נדירה, אך קטלנית. היא מתפתחת כתוצאה מנגיף, ומופיעה בצורה של פגעים על העור. במקרים חמורים, היא עלולה להוביל למות. מחלה זו נחקרת בידי מדענים מרחבי העולם, אך טרם נמצאה תרופה יעילה. מטופלים במחלה זו בדרך כלל באמצעות טיפול סימטומי, ויש להיזהר היטב מפגעים על העור.